

بولتن اخبار کارگری

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

آوریل - ژوئیه 2012 شماره 38 - 40

nhkommittehamahangi@gmail.com

<http://nahadha.blogspot.com/>

boltanxaberi@gmail.com

<http://www.youtube.com/user/NahadhayHambastegy>

<http://iran-worker.blogspot.de/>

نهادهای همبستگی با کارگران ایران دفاع از خواسته ها، مبارزات و تشکلات مستقل کارگری در همه اشکال آن را مهمترین وظیفه خود می دانند. انعکاس اخبار و مبارزات کارگری و سایر جنبش های اجتماعی در ایران از دیگر وظائف این نهاد ها می باشد. این نهادها در مقابل نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی و کلیه نیروهای ارتجاعی و ضد کارگری و عوامل آنها در سطح کشوری و بین المللی مرزبندی قاطع و روشن دارند. افشا و مبارزه بر علیه این نیروهای ارتجاعی و همچنین افشا و جلوگیری از بهره برداری های نیروها و نهادهای راست و امپریالیستی از مبارزات کارگری از جمله دیگر وظائف این نهادها می باشد.

تلاش برای ارتباط گسترده تر جنبش کارگری ایران با جنبش بین المللی کارگری و جلب حمایت و همبستگی وسیعترین نیروهای مترقی بین المللی از جنبش کارگری ایران ، دفاع از مبارزات ضد سرمایه داری و ضد امپریالیستی کارگران و سایر اقشار محروم اجتماعی در سطح جهان و شرکت فعال در این مبارزات و وظیفه نهادهای همبستگی با کارگران ایران است. تبلیغ ضرورت سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی و حاکمیت سرمایه در ایران نیز از جمله وظائف ماست.

تبادل نظر و اطلاعات در جهت خدمت به کار مشترک و نیز حفاظت از نهادهای همبستگی کارگری در خارج از کشور به صورت مشترک در برابر دشمنان طبقه کارگر و به ویژه رژیم جمهوری اسلامی از جمله وظائف مشترک ماست. جمع آوری کمک مالی برای تشکلات مستقل کارگری در ایران یکی دیگر از وظائف نهادهای همبستگی با کارگران ایران است.

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

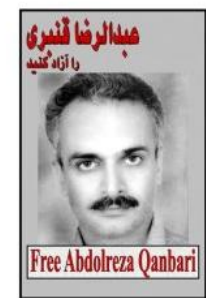
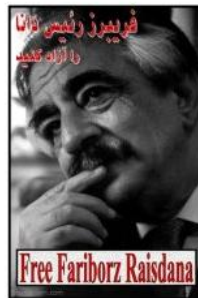
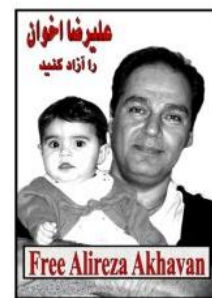
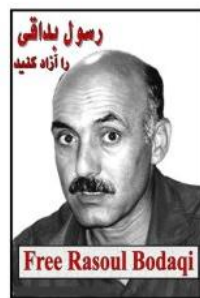
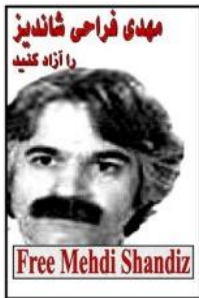
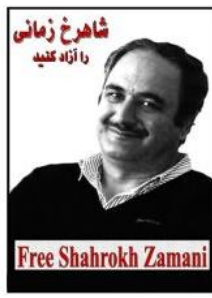
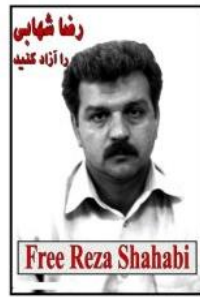
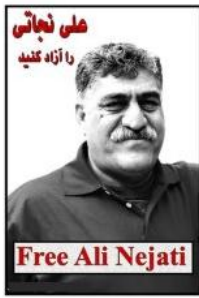
nhkommittehamahangi@gmail.com

<http://nahadha.blogspot.com/>

boltanxaberi@gmail.com

<http://www.youtube.com/user/NahadhayHambastegy>

<http://iran-worker.blogspot.de/>



بولتن اخبار کارگری

40 - 38 آوریل - ژوئیه 2012

- 3 در همبستگی و دفاع از جنبش کارگری
- 20 سالی که گذشت
- 66، 22 احکام صادره بیدانگاه رژیم
- 23 اول ماه مه
- 42 6 ژوئن، علیه مزدوران اسلامی سرمایه در نشست ای ال او
- 50 پیام به هفتمین کنفرانس بین‌المللی کارگران اتومبیل سازی جهان در مونیخ
- 70 نشست پنجم نهاد های همبستگی
- 80 جنایات مزدوران جمهوری اسلامی علیه زحمتکشانشان افغان
- 97 بی "دادنامه"
- 102 نهایت زیبونی و وحشت رژیم از تشکلات مستقل کارگری

در همبستگی و دفاع از جنبش کارگری در ایران

محکومیت اقدامات سرکوبگرانه رژیم سرمایه‌داری اسلامی ایران،

کارگران در ایران همچنان در پیکارند و مبارزه علیه تجاوزات به حقوق کارگران در خارج از کشور،

توسط فعالین نهادهای همبستگی و دیگر مدافعین حقوق کارگران
همچنان ادامه دارد!

با حمله کماندوهای اطلاعاتی رژیم به مجمع سالیانه فعالان زن و مرد "کمیتة هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری" و دستگیری حدود شصت تن از شرکت کنندگان در این مجمع، در درون کشور توسط خانواده ها و گروه‌های گوناگون مدافعین حقوق کارگران و در داخل کشور با فراخوان‌های نهادها و تشکلات مستقل مدافع حقوق کارگران، احزاب و سازمان‌ها و نیروهای چپ و دمکرات، سلسله کمپین‌ها، آکسیون‌ها و طومارهای اعتراضی تا حدی در سطح سراسری علیه سرکوب فعالین کارگری نشست کرج و سایر کارگران زندانی بر پا گردید و همچنان ادامه دارد.

این نمایشات اعتراضی توسط فعالان نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج از کشور، به شکل مستقل و نیز در همراهی با دیگر تشکلهای در سطح شهرها و کشورهای مختلف از جمله در پاریس - هانوفر - گوتنبرگ - استکهلم - کلن - تورنتوی کانادا - و... برای آگاهی‌رسانی به افکار عمومی جامعه میزبان برگزار گردید

امروز گسترش این سطح از اعتراضات در داخل و خارج از کشور و رساتر نمودن آن می‌تواند بیش از پیش رژیم را به عقب نشینی بکشانند. نتیجه تا به امروز این تحرکات صورت گرفته، آزاد شدن بخش وسیعی از دستگیر شدگان بود. تهاجم وحشیانه به مجمع سالیانه کرج که نیروهای امنیتی و کماندوهای رژیم ضد کارگری با تهاجم از راه دیوار، پشت بام خانه، شکستن دروازه، تا ایجاد رعب و وحشت در همسایه‌ها، همه و همه نتوانست مدافعین این دسته از کارگران دستگیر شده در ایران را به عقب نشینی وا دارد. در عوض ادامه همین تحرکات بر علیه رژیم سرمایه‌داری، کارگزاران نظام را مجبور به عقب نشینی و آزادی فعالان کارگری در کرج و رشت نمود، اگر چه با دریافت وثیقه‌های بسیار سنگین از آنان.

نهادهای همبستگی با کارگران در ایران - خارج از کشور، در این سری اقدام تا حدی سراسری، با شعار مرکزی: " کارگر زندانی - زندانی سیاسی آزاد باید گردد " فعالیت نمود.

امروز ما با نهایت خرسندی از آزاد شدن کارگران دستگیر شده، همچنان برای آزادی دو تن از بازداشت شدگان حادثه نشست کرج، آقایان علیرضا عسگری و جلیل محمدی و همچنین محکوم نمودن حکم ضد کارگری اخیر رضا شهابی فعال کارگر زندانی و سایر زندانیان کارگر برای آزادی آقایان : علی نجاتی - شاهرخ زمانی - محمد جراحی - بهنام ابراهیم زاده - علی اخوان - فریبرز رئیس دانا - رسول بداعی و ... از هیچ تلاشی خودداری نخواهیم ورزید. ما ضمن محکوم نمودن اعمال ضد کارگری رژیم، آزادی همه زندانیان کارگر و زندانیان سیاسی را بدون قید و شرط و پرداخت هرگونه وثیقه یا تعهدی به نظام دزد و چپاولگر اسلامی خواستاریم و همچنان برای آزادی کارگران زندانی به تلاش مستمر خود خواهیم افزود .

کارگر زندانی - زندانی سیاسی آزاد باید گردد

درود بر ده ها کارگر زندانی و فعالین کارگری آگاه، مبارز و تسلیم ناپذیر!

گسترده و پیروز باد جنبش روبه رشد کارگری ایران!





**نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران-
خارج کشور**
**Solidarity Committees with the
Iranian Workers' Movement-
abroad**

تهاجم جمهوری اسلامی به جنبش کارگری را متحداً در هم شکنیم!

بار دیگر، رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی، به تجمع کارگران یورش برد. جمعی از کارگران دستگیر شده، کماکان در زندانهای اسلامی سرمایه اسیرند. اعتراضات و آکسیونهای بیشماری علیه این وحشیگری سرمایه داری شروع و سازماندهی شده است. تا کنون چندین سازمان و تشکل کارگری در ایران و خارج از ایران علیه دستگیری کارگران اعتراض نموده و آن را محکوم کرده اند.

رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی با شکست انقلاب، به اعدام، زندان، شکنجه، ستم، استثمار و ... که در زمان شاه و سلطنت پهلوی نیز رایج بود، ادامه داد. این رژیم از بدو به قدرت رسیدنش، حمله و سرکوب کارگران و تشکلهای کارگری و دیگر نیروهای اجتماعی مترقی را در دستور داشته است و اکنون در بحران سیاسی و اقتصادی عمیقی فرو رفته است، اما برای نجات خود بار بحران را با بیکاری، گرانی، فقر، گرسنگی و بی خانمانی بردوش اکثریت جامعه گذاشته است.

زندانهای رژیم مملو از کارگران زندانی و زندانیان سیاسی است.

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور، کارگران و فعالین کارگری، نهادها، تشکلهای سازمانها، احزاب مترقی و تمامی دوستداران و هواداران جنبش کارگری را فرامیخواند که در هر محل کار، منطقه، شهر و کشوری که هستند، در همراهی با نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران-خارج کشور، آکسیونها، پیکتهای اعتراضی، تظاهرات و تجمعات اعتراضی و ... را سازماندهی کرده و خواهان آزادی کارگران دستگیر شده، کارگران زندانی و تمامی زندانیان سیاسی شویم.

تا آزادی تمامی کارگران دستگیر شده، سایر زندانیان

سیاسی، مبارزه بیوقفه ادامه دارد.

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

nhkcommittee@gmail.com , <http://nahadha.blogspot.com/> , boltanxaberi@gmail.com ,

<http://www.youtube.com/user/NahadHayHambastegy>

آکسیونها، پیکتها، تظاهراتها، جلسات، گردهمائیها، اعتراضات و ...

برای آزادی کارگران دستگیر شده، 26 خرداد 1391

به هفته همبستگی جهانی با جنبش کارگری در ایران بپیوندید!

24 - 30 ژوئن 2012

دستگیری و ضرب و شتم فعالان کارگری را قاطعانه محکوم می‌کنیم!

9 تن از دستگیر شدگان که هم چنان در زندان هستند، باید فوراً آزاد شوند!

روز جمعه بیست و ششم خرداد ماه ۱۳۹۱، مجمع عمومی سالانه "کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری" در یک خانه محقر واقع در بلوار ارم شهرستان مهرشهر کرج با شرکت حدود 60 تن از فعالین کارگری برگزار شد. جلسه با وجود همه مشکلات از ساعت 8 صبح آغاز می‌شود. در ساعت 12.20 نیروهای سرکوب گر جمهوری اسلامی که در میان آنها ده ها مامور لباس شخصی نیز حضور داشتند، با شلیک گلوله، به محل مجمع عمومی یورش می‌آورند. ده ها نفر مامور لباس شخصی مسلحانه وارد منزل می‌شوند و لوله اسلحه های خود را به سمت چهره و روی دهان حاضرین می‌گذارند و با فحش و ناسزا و عربده کشی، فعالین کارگری را به روی زمین می‌اندازند و آنها را ناچار می‌کنند که دستتانشان را پشت سر گذاشته و تکان نخورند. اگر کسی تکان می‌خورد، با لگد و توهین های رکیک آن مزدوران آدمکش مواجه می‌شود. آنها دیوانه وار و سرمست اسیران خود را به باد کتک می‌گرفتند. به نحوی که عده ای از فعالین کارگری از ناحیه سر، پا، دست، کلیه و شکم آسیب شدید دیده اند.

عده ای از مردم ساکن و همسایه ها وحشت زده از عربده های نیروهای سرکوب گر و صدای تیراندازی آنها، بیرون آمده و متعجب می‌پرسیدند، چه شده است؟ سرکوب گران در حالی که به فعالین کارگری اجازه نمی‌دادند، لب به سخن بگشایند، به دروغ به مردم متعجب می‌گفتند: "این افراد خرابکارند و شما مردم باید از ما تشکر کنید که دست این افراد خرابکار را از سر شما برمی‌داریم..." و البته به کارگران اسیر اجازه نمی‌دادند که پاسخ دهند و به محض اینکه صدایی از کسی بلند می‌شد، چند نفر او را زیر ضربه های لگد و مشت قرار می‌دادند. نیروهای سرکوبگر بیشتر وسایل منزل را شکستند و تخریب کردند، به طوری که وسایلی کمی در آن منزل، سالم باقی مانده است.

سپس حدود 60 انسان فداکار و مدافع حقوق کارگران و تهیدستان را با کتک و بی‌احترامی به بند 94 زندان رجایی شهر کرج که مربوط به زندانیان امنیتی است و تحت نظر اداره اطلاعات، حفاظت اطلاعات نیروی انتظامی و سپاه پاسداران می‌باشد می‌برند. بعد از ۳۲ ساعت بازداشت، بدون این که یک نفر از آنها تهمین اتهام شوند، حدود 50 تن از آنان از زندان آزاد می‌شوند.

اما ۹ نفر از دستگیر شده ها به اسامی ۱ - علی رضا عسکری ۲ - میثرا همایونی ۳ - سعید مرزبان ۴ - ریحانه انصاری ۵ - مازیار مهرپرور ۶ - سیروس فتحی ۷ - جلیل محمدی ۸ - فرامرز فطرت نژاد ۹ - مسعود سلیم پور هنوز در زندان هستند. 3 تن به اسامی ریحانه انصاری، علی رضا عسکری و جلیل محمدی هم چنان در زندان رجایی شهر در بندند. رژیم ادعا می‌کند 6 تن دیگر از فعالین به اسامی سیروس فتحی، مازیار مهرپرور، فرامرز فطرت نژاد، مسعود سلیم پور، میثرا همایونی و سعید مرزبان را به زندانی واقع در پل عراق رشت منتقل کرده است، همه کارگران زندانی به جز علی رضا عسکری تا کنون با خانواده خویش تماس گرفته اند. قابل ذکر است که علیرضا عسکری را از لحظه دستگیری از بقیه جدا میکنند. هیچ یک از مسئولین رژیم سرکوبگر، پاسخگوی این امر نمی‌باشد.

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری ایران ضمن محکوم کردن این عمل سرکوب گرایانه، خواهان آزادی 9 تن فعال هم چنان در بند رژیم است.

با دستگیری و حمله وحشیانه رژیم جمهوری اسلامی به فعالین کارگری، در خارج و داخل ایران اعتراضات و کمپینهای مبارزاتی علیه جمهوری اسلامی براه افتاد و نیز کماکان در جریان است. در زیر بخشی از گزارشات رسیده تا کنونی را جهت اطلاع خوانندگان بولتن اخبار کارگری، نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران- خارج کشور درج میکنیم.

بخشی از گزارشات رسیده



گزارش کوتاه از تظاهرات در اتاوی کانادا در مقابل سفارت جمهوری اسلامی ایران

این تظاهرات در محکومیت دستگیری کارگران شرکت کننده در مجمع عمومی کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری - کرج و برای آزادی کارگران زندانی و بویژه آزادی همین دستگیر شدگان انجام گرفت.

دیروز جمعه 22 ژوئن در اتاوی کانادا در مقابل سفارت جمهوری اسلامی حامی سرمایه و دشمن و شکنجه گر کارگران در ایران ، انسانهای مدافع حقوق کارگر و سوسیالیست تجمع کردند. در این تجمع دو نفر از نمایندگان اتحادیه های کارگری کانادا ضمن اعلام همبستگی و دفاع از کارگران در ایران ف حمله رژیم سرمایه در ایران به طبقه کارگر

و نادیده گرفتن حقوق اتحادیه ای و برسمیت نشناختن حق داشتن آرادانه تشکل و اعتصاب را محکوم کرده و خواستار آزادی بدون قید و شرط تمامی کارگران زندانی و بویژه باقی مانده دستگیر شدگان یورش اخیر ماموران ضد کارگر رژیم شدند. برخی از شعارهای این تظاهرات عبارت بودند از: کارگر زندانی آزاد باید، زندانی سیاسی آزاد باید، رژیم اسلامی نابود باید، سرنگون باد رژیم ضد کارگر، زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم. کارگران با نیروی همبسته خود رژیم سرمایه را سرنگون میکنند. همچنین با نام بردن از کارگران و فعالان کارگری زندانی، برای هرکدام دو بار درود گفته و بعد از درود برای هرکدام از کارگران زندانی، دو بار سرنگون باد جمهوری اسلامی فریاد کشیده میشود. همچنین شعارهای زنده باد طبقه کارگر، زنده باد همبستگی بین المللی کارگری نیز داده شد. این تظاهرات از طرف شورای پشتیبانی از مبارزات مردم ایران، اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران فراخوان داده شده بود و از سوی احزاب و سازمانهایی که خود را مدافع منافع طبقه کارگر می دانند و همچنین کمیته ی حمایت از جنبش کارگری در ایران تورنتو – کانادا مورد حمایت قرار گرفته بود و من هم بعنوان یک عضو نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران – خارج کشور در این تظاهرات شرکت نمودم و نفرت و بی زاری خودم و دیگر اعضای نهادها را در یک سخنرانی کوتاه ابراز داشتم و به این مسئله اشاره کردم که با متحد، متشکل و متحزب شدن طبقه کارگر، رژیم اسلامی حامی سرمایه در ایران با تمام وحشیگری هایش سرنگون می شود و زمینه برای یک جامعه سوسیالیستی فراهم می گردد، با شعار زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم، زنده باد طبقه کارگر و سرنگون باد جمهوری اسلامی سرمایه، پیمان بستیم تا آزادی جامعه همچنان به مبارزه در کنار طبقه کارگر ادامه دهیم.

ویدئو کلیپ سخنرانی

<http://www.youtube.com/watch?v=tD9k8EkNX1Q&feature=g-upl>

حمید قربانی 23 یونی 2012



گزارشی از آکسیون 30 ژوئن در کن

در پیرو فراخوان نهادهای همبستگی با جنبش کارگری ایران جهت برگزاری حرکت های اعتراضی نسبت به یورش وحشیانه اخیر رژیم به اجلاس فعالین کارگری در کرج و در اسارت نگه داشتن 9 نفر از آنان، ما از تعدادی احزاب و

سازمان ها در محل برای برگزاری یک اکسیون مشترک دعوت به عمل آوردیم که با موافقت آنان مواجه شد و موفق شدیم در روز شنبه 30 ژوئن این اکسیون را با شرکت حزب کمونیست ایران (کومله)، حزب اتحاد کمونیسم کارگری، چپ های کلن، کانون همبستگی با جنبش کارگری در ایران - غرب آلمان و کانون همبستگی با کارگران در ایران - ایالت نوردراین وستفالن برگزار کنیم.

در این اکسیون که از ساعت 18 تا 20 در مقابل کلیسای دُم شهر کلن برگزار شد، اطلاعیه نهادها به آلمانی و نشریه آلمانی زبان رفقای هانوفر به تعداد زیادی تکثیر و توزیع شد. شعارها و پوسترها و پلاکات های زیبایی از تصاویر دستگیر شدگان اخیر در دست تمامی شرکت کنندگان بود.

نمایندگان گروه ها چند متن به زبان آلمانی قرائت کردند. شعارهای این اکسیون عبارت بودند از: کارگر زندانی آزاد باید گردد، زندانی سیاسی آزاد باید گردد. مرگ بر جمهوری اسلامی، زنده باد همبستگی بین المللی

علاوه بر گروه های برگزار کننده، احزاب کمونیست کارگری و حکمتیست ها، جمعیت دفاع از زندانیان سیاسی ایران، کانون تلاش، فعالین ایران تریبونال، جمعیت زنان، آنارشپیست ها و ... نیز با حضور خود از این اکسیون پشتیبانی کردند.

به عنوان اولین تجربه در شرایط کنونی از کار مشترک نیروهای چپ، این اکسیون موفق و رضایت بخش بود و زمینه مساعدی نیز برای برنامه ریزی کارهای مشترک در آینده فراهم کرد.

از طرف کانون همبستگی با کارگران در ایران - ایالت نوردراین وستفالن، وارتنان



گزارش مختصری از اکسیون 30 ژوئن کانون هانوفر در همبستگی با کارگران زندانی

در روز شنبه 30 ژوئن 2012 کانون همبستگی با جنبش کارگری ایران- هانوفر، به گونه هماهنگ با سایر نهادهای همبستگی در شهرها و کشورهای مختلف، اکسیونی را برای محکوم نمودن یورش نیروهای جمهوری اسلامی به نشست سالیانه فعالان کارگری و ضرب و شتم و دستگیری آنها برگزار کرد.

در این اکسیون که از ساعت 13 در مرکز شهر هانوفر بر پا شد، علاوه بر اعضای کانون، عده ای از فعالین سیاسی شهر هانوفر نیز شرکت داشتند و با حضور خود انزجار خود را از رژیم سرکوب گر جمهوری اسلامی بیان داشتند و با عزمی راسخ از کارگران دستگیر شده پشتیبانی نمودند.

در این آکسیون که تا ساعت 15 ادامه داشت، علاوه بر اعلامیه هایی به زبان فارسی و آلمانی که در آنها چگونگی یورش وحشیانه نیروهای امنیتی به محل برگزاری مجمع عمومی فعالین کارگری، و ضرب و شتم این انسانهای از خودگذشته تشریح شده بود، نشریه اطلاعاتی کانون همبستگی با جنبش کارگری ایران به زبان آلمانی نیز در میان جمعیت توزیع شد.

شرکت کنندگان در آکسیون با محکوم نمودن قاطع تهاجم رژیم به کارگران، خواهان آزادی کارگران زندانی، به ویژه 9 تن از کارگرانی که هم چنان در بند هستند، به اسامی رضا عسگری، ریحانه انصاری، جلیل محمدی، میترا همایونی، سعید مرزبان، مسعود سلیم پور، مازیار مهرپور، سیروس فتحی و فرامرز فطرت نژاد شدند.

در این آکسیون بسیاری از آلمانی ها و ایرانی های رهگذر با امضاء نمودن لیستی جهت حمایت از کارگران زندانی، از بیداد حاکم بر ایران ابراز انزجار می نمودند.

تلویزیون برابری در رابطه با هدف این آکسیون گفتگویی را با یکی از اعضای کانون ترتیب داد. در این گفتگو به آکسیون های هماهنگ و سراسری نهادهای همبستگی در روز شنبه 30 ژوئن در محکوم نمودن یورش رژیم به مجمع عمومی کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکلات کارگری اشاره شد. و هم چنین بیان شد که نهادهای همبستگی دستگیری و ضرب و شتم فعالان کارگری را قاطعانه محکوم می نمایند و خواهان آزادی فوری 9 تن از دستگیر شدگان که هم چنان در زندان به سر می برند، می باشند.

کانون همبستگی با جنبش کارگری ایران- هانوفر



مردم آزادیخواه و مبارز! در تظاهرات اعتراضی ۳۰ ژوئن استکھلم شرکت کنید!

روز جمعه ۱۵ ژوئن نیروهای امنیتی رژیم جمهوری اسلامی ایران با حمله به مجمع عمومی سالیانه "کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری" پس از کتک زدن و زخمی کردن تعدادی زیادی از شرکت کنندگان در این مجمع ۵۷ نفر از آنان را دستگیر کردند. تاکنون ۹ نفر از دستگیر شدگان به اسامی ریحانه انصاری، میترا همایونی، سیروس فتحی، علیرضا عسگری، سعید مرزبان مقدم، مسعود سلیمپور، فرامرز فطرت نژاد و مازیار مهرپور همچنان در زندان بسر می برند.

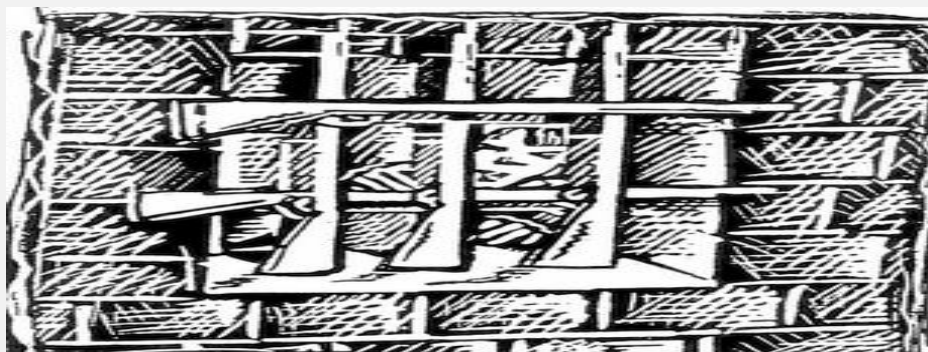
در اعتراض به سلب ابتدایی ترین حقوق انسانی و برای آزادی دستگیر شدگان ۱۵ ژوئن و همه زندانیان سیاسی و در

دفاع از حق آزادی بیان، تجمع و تشکل شما را فرا می خوانیم در در تظاهرات اعتراضی که در شهر استکهلم برگزار می شود شرکت نمایید.

مکان: میدان سرگل استکهلم

زمان: شنبه ۳۰ ژوئن، ساعت ۱۲

کمیته برگزاری تظاهرات ۳۰ ژوئن- استکهلم ۲۶/۶/۲۰۱۲



ایران اخبار جنبش کارگری / Iran-Labour Movement / Iran-Arbeiterbewegung

This blog provides the translation of the news about the labour movement in Iran in English German, French, swedish, etc. Dieser Blog stellt die Übersetzung der Nachrichten über die Arbeiterbewegung im Iran auf Deutsch und Englisch, Französisch, swedisch usw. zur Verfügung.

از وبلاگ خبری نهادهای همبستگی، به زبانهای مختلف، دیدن کنید

<http://iran-worker.blogspot.de/>

در این وبلاگ، ترجمه اخبار جنبش کارگری در ایران به زبان های انگلیسی، آلمانی، فرانسه، سوئدی و غیره منتشر می شود.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

کارگران زندانی باید بدون قید و شرط آزاد شوند!

کارگران، تشکل های کارگری و نهادهای مدافع حقوق بشر!

مردم شریف و آزادی خواه!

بیش از دو هفته از تهاجم گسترده و سازمان یافته ده ها مامور امنیتی و انتظامی به مجمع عمومی ششم کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری می گذرد. تهاجمی که بر اثر آن، حاضرین در این نشست کارگری،

به شدیدترین شکل ممکن، مورد ضرب و شتم قرار گرفتند و سپس به زندان کرج انتقال داده شدند. اگر چه بسیاری از بارداشت شده‌گان آزاد شده‌اند، اما هنوز تعدادی از دوستان ما در زندان شهرهای کرج و رشت، محبوس هستند.

در سال‌های اخیر سرکوب کارگران و رهبران کارگری در ایران به امری مرسوم از سوی مقام‌های امنیتی و قضایی تبدیل شده و تعداد زیادی از فعالین کارگری به اتهام‌های واهی امنیتی، زندانی شده‌اند. کشتار کارگران خاتون آباد کرمان در سال 82، حمله به مراسم اول ماه مه سقز در سال 83، هجوم گسترده به اعضای سندیکای واحد تهران در سال 84، بازداشت بیش از صد نفر در مراسم روز جهانی کارگر در پارک لاله تهران در سال 88 و محکومیت اعضای تشکل‌های کارگری در شهرهایی مانند تهران، تبریز، هفت تپه و سنندج، از نمونه‌های بارز این تهاجم گسترده در ده سال گذشته بوده است. بدون شک یورش به مجمع عمومی ششم کمیته هماهنگی در روز جمعه 26 خرداد سال جاری، بخشی از تعرض همه جانبه حاکمیت سرمایه داری ایران به جنبش کارگری است. حاکمیتی که پاسخی جز سرکوب در برابر اعتراض‌های کارگری برای دستیابی به خواسته‌ها و مطالبات‌شان ندارد.

کمیته هماهنگی بیش از هفت سال پیش و در شرایطی که تشکل‌های مستقل و خود ساخته کارگران، اجازه فعالیت نداشت؛ در آستانه اول ماه مه 1384، با فراخوان هیئت موسس و با امضای حدود شش هزار نفر کارگر، اعلام موجودیت کرد. ما بر اساس وظایفی که در اساس نامه کمیته هماهنگی آمده، حق طبیعی و مسلم خود می‌دانیم که از حقوق و مطالبات خود و آحاد طبقه کارگر حمایت و پشتیبانی کرده و آنها را تشویق به ایجاد تشکل‌های مستقل کارگری نماییم. علاوه بر این، وجود مقاله‌های 89 و 98 بین‌المللی کار در زمینه تشکل‌های کارگری و اصول 131، 126 و 127 قانون اساسی ایران، حقانیت ما را برای ادامه فعالیت در راستای آگاه‌گری کارگران، به اثبات می‌رساند. هم چنین ما در سال 1388 و بر اساس رای مجمع عمومی پنجم کمیته هماهنگی، تقاضای ثبت این تشکل را از اداره کار نموده‌یم.

اکنون باید از مقام‌های مسئول پرسید که با توجه به اینکه دولت ایران مقاله‌های بین‌المللی کار را امضا نموده، چرا به آن پایبند نیست؟ چرا دولتی که همواره مدعی دفاع از حقوق محرومان از شاخ افریقا گرفته تا آمریکای لاتین بوده، جوابگوی دستمزد زیر خط فقر و اخراج‌سازی و ده‌ها مصیبت دیگر کارگران کشور خود نیست؟ آیا پاسخ تقاضای اعضای کمیته هماهنگی از اداره کار برای در اختیار گذاشتن سالن برگزاری مجمع عمومی، ضرب و شتم سبعانه و بازداشت است؟ چرا در حالی که دولت ایران همیشه در حال گفتگو با بسیاری از دولت‌ها بر سر مناقشات مختلف است، تحمل شنیدن صحبت‌های جمعی از فعالین کارگری و نماینده‌گان کارگران را ندارد؟

بنابراین ما اعضای کمیته هماهنگی اعلام می‌کنیم که اگر دفاع از حقوق‌های معوقه و دستمزدهای ناعادلانه و ناچیز کارگران، افشای سیاست‌های ضد کارگری سرمایه‌داران و حمایت از تشکل‌یابی کارگران، جرم است، پس همه‌ی ما مجرمیم! اگر دفاع از کرامت انسانی و حرمت و شخصیت اجتماعی کارگران، جرم است، چرا آن را به صراحت اعلام نمی‌کنند؟! اگر کمیته هماهنگی به اعتقاد مقام‌های امنیتی، غیر قانونی است، چرا تاکنون هیچ نهاد قضایی و دادگاه صالحه‌ای، این تشکل را غیر قانونی اعلام نکرده است؟ ما اعضای کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری، بار دیگر تهاجم به مجمع عمومی ششم خود را محکوم کرده و خواستار آزادی بدون قید و شرط اعضای کمیته هماهنگی و دیگر کارگران زندانی هستیم. هم چنین ما خود را محق می‌دانیم که از هر طریق ممکن برای آزادی دوستان خود و همه‌ی کارگران زندانی، تلاش کنیم.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری - 12 تیر 1391

روز شنبه ۳۰ خردادماه ۱۳۹۱ جمعی از خانواده های فعالین کارگری بازداشت شده در کرج در مقابل دادرسی انقلاب کرج واقع در خیابان آزادگان تجمع کردند. دو نفر از تجمع کنندگان پس از ساعت ها انتظار، موفق شدند تا به واحد بایگانی کامپیوتر دادسرا مراجعه کنند و از وضعیت زندانیان اطلاعی حاصل کنند.

بر اساس اظهارات مسئولین مربوطه، نام هیچ یک از بازداشت شدگان و حتی کسانی که قبلاً آزاد شده اند در دادسرا ثبت نشده است. خانواده های کارگران بازداشتی مجبور شدند که به زندان رجایی شهر و اداره اطلاعات مراجعه کنند.

مسئولین زندان رجایی شهر پس از چند ساعت ائتلاف وقت اظهار داشتند که عده بی از بازداشت شدگان به اداره اطلاعات شهر رشت منتقل شده اند و مابقی در اداره اطلاعات کرج بازداشت هستند. باتوجه به نظر وکیل احتمال انتقال برخی از این فعالین به شهر رشت امکان پذیر است. لازم به ذکر است که میترامایونی، سعیدمرزبان، فرامرزفطرت نژاد، مسعودسلیم پور و سیروس فتحی از کارگران و فعالین کارگری در شهر رشت می باشند که احتمالاً به زندان شهر کرج منتقل شده اند. همچنین امروز سه شنبه ۳۰ خرداد ماه، مامورین اداره اطلاعات شهر رشت به منزل سیروس فتحی رفته و ضمن تفتیش منزل وی کامپیوتر و تعدادی از کتاب هایش را با خود برده اند.

ما "اعضای کمیته همهانگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری" ضمن محکوم کردن آزار و انزیت فعالین کارگری خواستار آزادی فوری و بدون قید و شرط آنان هستیم. هرگونه تفتیش و ایجاد رعب و وحشت برای کارگران و فرزندان خردسال و پدر و مادران سالخرده شان را قویاً محکوم کرده و خواستار پایان دادن به این تعرض غیرانسانی هستیم.

کارگران و فعالین کارگری هیچ جرمی مرتکب نشده اند. ما از همه ی کارگران و هم طبقه ای هایمان در سراسر دنیا می خواهیم که با ایجاد کارزار وسیع بین المللی به دفاع از حقوق طبقه ی کارگر و فعالین این طبقه برخیزند و خواستار آزادی کارگران زندانی باشند.

کمیته همهانگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

31 خرداد 1391

بیانیه ی جمعی از کارگران شهر سنندج در محکومیت برخورد غیر انسانی و بازداشت فعالین کارگری و اعضای کمیته ی همهانگی

در مورخه ۹۱/۳/۲۶ شصت تن از اعضای کمیته ی همهانگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری در شهر کرج مورد هجوم وحشیانه ی نیروهای سرکوب گر قرار گرفته و تعداد زیادی از این فعالین را مورد ضرب و شتم قرار داده و آن ها را زخمی و بازداشت می کنند، و هنوز ۹ نفر از فعالین کارگری در زندان رجایی شهر کرج در بازداشت به سر می برند.

چرا باید کارگر به خاطر دفاع از حقوق انسانی خود دستگیر و زندانی شود. محکوم کردن فعالین کارگری، حمله به حقوق انسانی طبقه ی کارگر، ستمدیدگان و محرومین جامعه است.
ما کارگران، این حرکت غیر انسانی علیه فعالین کارگری را شدیداً محکوم کرده و خواستار آزادی فوری و بدون قید و

شرط آنان و تمامی کارگران زندانی هستیم؛ و از تمام تشکل های مستقل کارگری در همه ی کشورها می خواهیم خواستار آزادی فوری فعالین کارگری در ایران باشیم.

زنده باد جنبش کارگری

جمعی از کارگران شهر سنندج - ۹۱/۳/۳۱

محکومیت بازداشت فعالین کارگری

فعالین کارگری و اعضای کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری که روز جمعه ۲۶ خرداد برای برگزاری مجمع سالانه خود در کرج جمع شده بودند تا درباره معضلات و مشکلات پیشروی هم طبقه ای های خود به بحث و گفتگو بنشینند مورد هجوم نیروهای امنیتی قرار گرفتند و آنان را با تندترین شیوه مورد اهانت و ضرب و شتم قرار دادند و سپس آنها را به زندان رجایی شهر کرج منتقل کردند.

ما جمعی از کارگران خباز در سنندج بازداشت و اهانت به این فعالین کارگری را محکوم می کنیم و خواستار آزادی بدون قید و شرط بقیه ی دستگیر شدگان می باشیم. و معتقدیم که ایجاد تشکلهای مستقل کارگری نه تنها جرم نیست بلکه یک حق طبیعی کارگران می باشد.

جمعی از کارگران خباز ۳۰ خرداد ۱۳۹۱

بیانیه ی شورای کارگران بیکار سنندج در محکومیت بازداشت فعالین کارگری در شهر کرج

در شرایطی که مردم زحمتکش و کارگر ایران در اوج بیکاری، اخراج سازی و فقر و فلاکت و بی حقوقی مطلق اجتماعی به سر می برند و نابرابری ها و فاصله ی طبقاتی در ایران به حد اعلا ی خود رسیده و ما کارگران با معضلات و ناهنجاری های جامعه ی سرمایه داری دست به گریبان هستیم، تنها راه چاره برای بیان مصائب و مشکلات خود و پیگیری حقوق و مطالباتمان را در تشکل های خودساخته و طبقاتی مان یافته ایم و در تلاش برای ایجاد آن می باشیم. سیستم سرمایه داری در راستای مقابله با آن در روز جمعه ۹۱/۳/۲۶ فعالین و کارگران متشکل در کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری را به شیوه ی بی رحمانه دستگیر و مورد ضرب و شتم و توهین قرار می دهند و آنان را بازداشت نموده و سعی در جلوگیری از تلاششان برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری می کنند و بعد از ۳۲ ساعت اکثر آنان را آزاد و ۹ نفر از این کارگران و فعالین هنوز در بازداشت به سر می برند و این بازداشت ها و ضرب و شتم ها در راستای جلوگیری از کار تشکل یابی و دفاع از مطالبات کارگران صورت می گیرد. ما شورای کارگران بیکار، ضمن محکوم کردن حمله ی وحشیانه و غیر انسانی نیروی پلیس به فعالین کارگری و کارگران متشکل در کمیته ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری، خواهان آزادی بی قید و شرط باقیمانده اعضای در بازداشت این کمیته هستیم.

شورای کارگران بیکار سنندج - ۹۱/۳/۳۰

فراخوان به کارزار سراسری علیه سرکوب فعالین کارگری در ایران:

کارگران دربند را آزاد کنید

بنا به خبر های منتشره روز جمعه ۲۶ خرداد ماه در ادامه موج به راه افتاده سرکوب و بازداشت فعالین کارگری نیروهای امنیتی و انتظامی در شهر کرج با حمله به محل برگزاری مجمع عمومی سالیانه کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری اقدام به ضرب و شتم فحاشی و هتک حرمت و بازداشت بیش از ۶۰ تن از فعالین کارگری حاضر در مجمع نموده اند.

انجام این عمل خود بخوبی بیانگر عمق بحران در نظام سرمایه داری و میزان ترس صاحبان زور و سرمایه از هر حرکتی

در جهت تشکل یابی کارگران می باشد.

فعالین کارگری شورایی سنندج ضمن محکوم نمودن این عمل غیر انسانی برحق مسلم کارگران برای برپائی مجامع عمومی و شوراهای مستقل خود پای فشرده و خواهان آزادی سریع و بی قید شرط افرادی که هنوز در بازداشت بسر میبرند بنامهای: ریحانه انصاری- مسعود سلیم پور- علیرضا عسگری- سیروس فتحی- فرامرز فطرت نژاد- جلیل محمدی- سعید مرزبان- مازیار مهرپور و میترا همایونی می باشد.

و از تمامی انسانهای آزادیخواه و برابری طلب تشکلهای و فعالین کارگری داخل و خارج کشور میخواهد تا از تمامی توان و امکانات برای آزادی این عزیزان و مقابله با تعرضات سرمایه دارن به فعالین کارگری استفاده نمایند.

جمعی از فعالین کارگری شورایی سنندج
۱۳۹۱/۴/۵

آیا برای کارگران دفاع از زندگی و زنده ماندن جرم است؟

روز جمعه ۱۳۹۱/۳/۲۶ تعداد ۶۰ نفر از اعضای کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری و دیگر فعالین کارگری در شهر کرج دستگیر شدند. هرچند بیشتر این کارگران آزاد شدند اما هنوز ۹ نفر از آنها با نام های سیروس فتحی، علیرضا عسگری، جلیل محمدی، سعید مرزبان، مسعود سلیمپور، مازیار مهرپور، ریحانه انصاری، فرامرز فطرت نژاد و میترا همایونی در بازداشت بسر می برند.

هنوز بسیاری از کارگران بی گناهی که تنها "جرم شان" پی گیری حق تشکل، دریافت حقوق معوقه، جلوگیری از اخراج سازی ها، افزایش دستمزدها متناسب با تورم و گرانی، لغو قرارداد های موقت، برقراری استخدام رسمی و... است، که در واقع مقابله با افزایش شدت استثمار سرمایه داری می باشد، در زندان به سر می برند. از جمله کارگران زندانی شاهرخ زمانی، علی نجاتی، بهنام ابراهیم زاده، رضا شهابی، محمد جراحی، علی اخوان، رسول بداعی و ده نفر دیگر را می توان نام برد. حمله، دستگیری، محاکمه و زندانی کردن کارگران، فعالین کارگری و بازداشت آنها ولو به مدت زمان بسیار کوتاه، مصداق صد در صد سلب آزادی است. در ایران انسانهای بی گناه بخصوص کارگران و فعالین کارگری را همیشه بدون دلیل و مدرک، بلکه برای دفاع و خدمت گذاری به سرمایه داری از حقوق طبقاتی و انسانی محروم می کنند. اکنون ماموران در شهر کرج در یک یورش جانبدارانه از سرمایه داری ۶۰ نفر از کارگران و فعالین کارگری را دستگیر کردند، برای به حق نشان دادن عمل ضد کارگری خود تعدادی را آزاد کردند و برخی را در بازداشت نگه داشتند. تا به این صورت وانمود کنند گناه کار را از بی گناه تفکیک کردند، که به عمل ضد کارگری و ضد آزادی خود مشروعیت قانونی و اجتماعی بدهند. ما می پرسیم:

این ۹ نفری که هنوز در بازداشت به سر می برند جزء دفاع از کسب حقوق کارگری چه گناهی مرتکب شده اند؟

آیا خواست مقابله با گران شدن نیاز های اولیه زندگی انسان ها مانند نان، آب و برق، گاز، گوشت و حبوبات، کرایه خانه، کرایه ماشین و... که غارت کارگران به سود سرمایه داران است جرم محسوب می شود؟

آیا مقابله با سرازیر شدن سود های هنگفتی که بر اثر گرانی سوخت و ارزاق و تمامی اجناس و از عدم افزایش دستمزدهای متناسب با گرانی و تورم از جیب کارگران دزدیده شده به جیب سرمایه داران و اریز می شود و خانواده کارگران را به فلاکت می کشد، جرم است؟

آیا خواست ایجاد تشکل، افزایش دستمزد، آزادی زندانیان کارگری، استخدام رسمی، جلوگیری از اخراج سازی ها، فعالیت علیه کار کودک، دفاع از کودکان کار و خیابان، خواست رایگان شدن آموزش و بهداشت، برابری حقوق زن و مرد، جلوگیری از گرانی و تورم و... جرم است؟

سرکوب و زندانی کردن کارگران به خاطر داشتن چنین مطالباتی، اگر حمایت از سرمایه داری نیست، پس چه نام دارد؟ در کجای دنیا کارگران را به دلیل چنین مطالباتی دستگیر و زندانی می کنند؟

آیا برای کارگران دفاع از زندگی و زنده ماندن جرم است؟

طی ۳۳ سال گذشته تمامی مسیر های کسب مطالبات کارگری محدود تر و محدود تر شده است و در مقابل هر روز دست سرمایه داران برای حمله به حقوق و سفره خالی کارگران بازتر و بازتر شده است. و همه امکانات از جمله حمایت های قانونی و غیر قانونی و عملی برای حمله به حقوق کارگران توسط دولت در اختیار سرمایه داران گذاشته شده است و به دنبال آن تمامی نهاد ها و دستگاه های دولتی مانند انواع پلیس، قوه قضائیه، سازمان زندانها، تمامی دستگاه های تبلیغاتی، وزارت کار، قوه مقننه، بازو های اجرایی، به عوامل اجرایی حملات سرمایه داران علیه کارگران تبدیل شده اند از جمله همین حملات اخیر به کارگران و فعالین کارگری دلایل غیر قابل انکار هستند.

ما ضمن محکوم کردن دستگیری، محاکمه و زندانی کردن کارگران، خواهان آزادی فوری و بدون قید و شرط کارگران زندانی، بخصوص ۹ نفر بازداشت شده در روز جمعه هستیم.

کارگر زندانی آزاد باید گردد

کمیته پیگیری ایجاد تشکل های کارگری

۱۳۹۱/۳/۲۸

بازداشت اعضاء کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری را محکوم می کنیم

طبق خبرها، روز جمعه ۲۶ خرداد ۹۱ دهها نفر از اعضاء کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری که در يك گلگشت دوستانه در شمال حضور داشته اند، مورد یورش وحشیانه قرار گرفته و بازداشت شده اند. بازداشت وسیع روز گذشته و بازداشتها و اذیت و آزارهای کارگران معترض و فعالین در چند ماه اخیر، نمودی از يك تلاش وسیع برای ممانعت از شکل گیری اعتراضات گسترده از جانب میلیونها کارگر به خط مرگ سوق یافته است که این شرایط مهلك زمینه هایش را فراهم کرده است. گرانی افسار گسیخته در جامعه میلیونها انسان را به ورطه نابودی کشانده و در مقابل، این دامنه اعتراضات و مبارزات علیه بی حقوقی، بیکاری و فقر است که هر روز وسیعتر می شود.

ما اعلام می کنیم که بازداشتهای وسیعتر از این هم، مردم و طبقه کارگر را منکوب و تسلیم نخواهد کرد. طبقه کارگر مجبور و مصمم است برای دفاع از زندگی خود مبارزه کند، همچنانکه تا به امروز کرده است.

ما خود را در کنار خانواده های بازداشت شده می دانیم و برای آزادی آنها همراه و همدوش خانواده ها خواهیم بود.

انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه

جمعهای از فعالین کارگری سنندج و کامیاران

۱۳۹۱/۳/۲۷

بیانیه شماره ۴۸

از تظاهرات اعتراضی در دفاع از کارگران زندانی حمایت میکنیم



ظرفیت اعمال مشترک ما باز هم می تواند بیشتر شود

ضمن حمایت از فراخوان تظاهرات اعتراضی در روز ۳۰ ژوئن و روز های دیگر، نسبت به محکومیت سرکوب کارگران و بخصوص دستگیری اخیر در شهر کرج، از تمامی رفقا، نیرو های انقلابی و آزادی خواه می خواهیم در هر شهری که زندگی می کنند به نزدیکترین تظاهرات پیوسته و در دفاع از مبارزات روز افزون کارگران و فعالین کارگری وظایف خود را به انجام رسانند.

در حالی که جمهوری اسلامی تلاش می کند با سرکوبهای شدید و روز افزون خود از رشد و گسترش جنبش کارگری جلوگیری کند و در حالی که نیرو های پیشرو بدون ترس از عواقب فعالیت و خواست مطالبات خود هم چنان می رزمند، وظیفه هر کدام از ما در مقطع کنونی تاریخ مبارزات طبقه کارگر صد چندان شده است. امروز باید فعالیت و تلاش خود را در قالب برنامه های دقیق و هر چه متحدانه تر در نقاط مشترک بیشتر و بیشتر کنیم. و از روابط خارجی خود در این جهت هر چه بیشتر استفاده نماییم تا بتوانیم با صرف کمترین انرژی و هزینه، بیشترین دست آورد را داشته باشیم.

از تمامی رفقای فعال و انقلابی می خواهیم هر چه بیشتر بطور مشخص و ملموس برنامه ریزی های مشترک، در نقاط مشترک داشته باشند. البته با دیدن و خواندن فراخوانهای مشترک و شنیدن فعالیت های مشترک که هم اکنون در جریان هستند بسیار شاد و مسرور می شویم. حرکت های اخیر عملاً نشان می دهند که نیروها و تشکیلات های فعال ظرفیت فعالیت های مشترک بیشتری را در خود دارند. ضمن ابراز شادی و تشکر از این نزدیک شدنها، اعلام می داریم: رفقا هنوز هم امکانات بسیار زیادی داریم که می توانیم هر چه بیشتر در کنار هم برنامه ها و اعمال مشترک و متحدانه ای داشته باشیم.

به یاد داشته باشیم که با هر بهانه کوچک و بزرگ به عنوان اصول یا غیر، می توان از عملکرد مشترک در نقاط مشترک شانه خالی کرد که نه تنها هیچ هنری نیست بلکه هر انسان ضعیف و پاسیوی می تواند چنین کند، همچنین به یاد داشته باشیم، که پیدا کردن نقاط مشترک، بر نامه ریزی و سازماندهی اعمال مشترک، گام بر داشتن در جهت همبستگی طبقاتی است که وظیفه هر فرد یا تشکیلات مدعی و انقلابی است. و باز به یاد داشته باشیم که مبارزات امروزی طبقه کارگر از ما می خواهد با شناخت نقاط اختلاف و اشتراک میان خودمان، و به رسمیت شناختن اختلافات آگاهانه در جهت هموار کردن عرصه و مسیر همبستگی طبقاتی گام بر داشته، موانع را از سر راه سراسری شدن مبارزات جنبش کارگری بر داریم. که البته برخی از اعمال خورده کاری و انفرادی ما جزء موانع است.

زنده باد اتحاد زنده باد عمل مشترک زنده باد همبستگی طبقاتی پیش بسوی اتحاد بیشتر، برای فشار بیشتر!!

پیش بسوی اعتراضات گسترده و متحدانه با شعار: کارگر زندانی، زندانی سیاسی آزاد باید گردد.

کمیته حمایت از شاهرخ زمانی - ۱۳۹۱/۴/۹

در حمایت از اعضای کمیته ی هماهنگی

مطلع شدیم در روز جمعه ۲۶/۳/۹۱ در شهر کرج و در روز برگزاری ششمین مجمع عمومی سالانه کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلات کارگری مامورین انتظامی به محل برگزاری مجمع یورش برده و تمامی اعضای کمیته هماهنگی حاضر در جلسه را دستگیر و مورد ضرب و شتم قرار میدهند که متأسفانه هنوز تعداد ۹ نفر از آنان در بازداشت به سر میبرند.

سوال اینجاست با وجود اینکه این کمیته چند سالی است فعالیت خود را به طور رسمی برای متحد کردن کارگران ایران و آگاه ساختن کارگران از وضعیت حقوقی و معیشتی خود آغاز کرده است. و چندین بار هم درخواست مجوز برای فعالیت خود نموده است هر چند موفق به دریافت مجوز نگردیده اما هیچگاه از سوی مقامات قضایی فعالیتش غیر قانونی اعلام

نشده است.

ما کارگران ایران بر این باوریم وجود چنین نهادی برای اتحاد و انسجام جامعه کارگری ایران برای پر انگیزه کردن کارگران لازم و ضروری است

زیرا با آگاه شدن کارگران از کم و کاستی های مواد قانون کار خود کارگران در سدد جایگزین نمودن قوانینی بر خواهند آمد که با حمایت بیشتر از کارگران آنان را به سوی تولید بیشتر سوق میدهد در ایرانی که از پتانسیل های فراوانی هم برای اشتغال زایی بهره مند است میتوان از یک جامعه مصرف کننده کنونی به یک جامعه تولید گر و صادرکننده تبدیل شد.

آیا به گفته خود مسئولینی که تمام هم و غم شان اشتغال و تولید بیشتر است با این اقدامهای ضد کارگری حسن نیت شان زیر سوال نخواهد رفت .

ما میخواهیم بدانیم آیا دفاع کردن از یک طبقه که تمامی مایحتاج جامعه از جمله خوراک، پوشاک، مسکن و... با دستان پرتوان آنان تولید میشود جرم است یا حمله و سرکوب آنان؟.

لذا ما کارگران خباز شهرستانهای مریوان و سروآباد و جمعی از کارگران خباز سنندج خواستار آزادی هرچه سریعتر اعضای کمیته هماهنگی و دیگر کارگران دربند هستیم و از مسئولین قضایی و امنیتی هم درخواست میشود با به رسمیت شناختن فعالیت این کمیته راه را برای اتحاد و همبستگی کارگران ایران فراهم کنند.

کارگران خباز شهرستانهای مریوان و سروآباد و جمعی از کارگران خباز سنندج، یکشنبه ۱۱ تیر ۱۳۹۱

بازداشت اعضای کمیته هماهنگی را محکوم می‌کنیم

ما جمعی از کارگران منطقه ژاورود ضمن محکوم کردن بازداشت شدگان اعضای کمیته هماهنگی در کرج، خواستار آزادی فوری و بدون قید و شرط بازداشت شدگان هستیم. و این عمل ضد کارگری و ادامه بازداشت این کارگران را به هر بهانه ای محکوم و بر علیه انسانیت می دانیم . اعضای کمیته جز دفاع از حق و حقوق کارگران هیچ کار غیر قانونی انجام نداده و تهمت هایی وارده به ایشان را جز بهانه های واهی برای نگاه داشتن آنان در زندان نمی بینیم. کارگران حق دارند که تشکل های مستقل خود را داشته باشند و هر نوع حمله و بی حرمتی را محکوم می نماییم.

در پایان از تمام کسانی که برای آزادی ۹ نفر باقیمانده در زندان کرج تلاش نموده اند سپاس و قدردانی نموده و امیدواریم تا آزادی این اعضا از تلاشهای شبانه روزی خود دست برندارند.
جمعی از کارگران روستای آویهنگ منطقه ژاورود

بیانیه : "خواهان آزادی بی قید و شرط علیرضا عسگری و دیگر کارگران دستگیر شده هستیم"

در شرایطی که مسایل معیشتی، اجتماعی و اقتصادی روز به روز رو به وخامت می روند برخورد نیروهای امنیتی با فعالان عرصه های مختلف عمل اجتماعی اعم از فعالان حقوق کارگران، زنان، کودکان، دانشجویان و اقلیت ها خصمانه تر شده است. این در حالی است که به گواه هر ناظر بی طرف فعالان اجتماعی همه ی توان خود را در جهت بهبود

شرایط جامعه صرف می کنند.

علیرضا عسگری، فعال کارگری، فعال حقوق کودک و هم چنین از اعضای جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان، روز جمعه مورخ ۲۶ خرداد ۹۱ به هنگام شرکت در مجمع عمومی سالیانه ی یک نهاد مدافع کارگران بوسیله ی نیروهای امنیتی دستگیر شده است و هم اکنون نیز در کرج زندانی است.

ما به عنوان جمعی از اعضای جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان ضمن دفاع از حق برگزاری آزادانه ی مجمع و نشست برای هر نهاد مردمی دستگیری دوست و همکارمان علیرضا عسگری را به شدت محکوم می کنیم و خواهان آزادی بی قید و شرط وی و دیگر کارگران دستگیر شده در واقعه ی مذکور هستیم.

جمعی از اعضای جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان

جمعیت مستقل زنان کارگر در کردستان یورش ضد انسانی به نشست سالانه کمیته هماهنگی را محکوم میکند.

مطلع شدیم که روز جمعه 26 خرداد 1391 نشست سالانه کمیته هماهنگی به ایجادتشکلهای کارگری مورد حمله درندانه مامورین رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی قرار گرفت. ما جمعیت مستقل زنان کارگر در کردستان این یورش ضد انسانی رابه نشست همزمان در جلسه سالانه کمیته هماهنگی بشدت محکوم میکنم و پشتیبانی خود را از کارگران زندانی و خانوادههای این عزیزان اعلام میداریم و خواهان آزادی بی قید و شرط آنان هستیم. از هرگونه اعتراض و حرکتی برای آزادیشان در داخل و خارج پشتیبانی میکنیم.

جمعیت مستقل زنان کارگر در کردستان
5-4 1391

تعیین وثیقه‌ی 100 میلیون تومانی برای جلیل محمدی و علی‌رضا عسگری



ایران اخبار جنبش کارگری / Iran-Labour Movement / Iran-Arbeiterbewegung

This blog provides the translation of the news about the labour movement in Iran in English German, French, swedish, etc. Dieser Blog stellt die Übersetzung der Nachrichten über die Arbeiterbewegung im Iran auf Deutsch und Englisch, Französisch, swedisch usw. zur Verfügung.

از وبلاگ خبری نهادهای همبستگی، به زبانهای مختلف، دیدن کنید

<http://iran-worker.blogspot.de/>

در این وبلاگ، ترجمه اخبار جنبش کارگری در ایران به زبان های انگلیسی، آلمانی، فرانسه، سوئدی و غیره منتشر می شود.

سالی که گذشت!

نوروز 1391 در راه است. در سالی که گذشت، سفره کارگران و تهیدستان خالی تراز همیشه ماند. در آستانه فرارسیدن سال نو، دگر بار سفره خالی اکثریت قریب به اتفاق کارگران و سایر زحمتکشان ایران و رنج آنان را مدنظر آوریم و در ره یابی برای حل معضلات جنبش کارگری اندیشه کنیم. در سالی که گذشت، رژیم ضدکارگری جمهوری اسلامی بمنظور پشتیبانی از سرمایه داران، فشار بر طبقه کارگر را در زمینه های گوناگون فزونی داد. فعالین کارگری تحت فشار و پیگرد فزاینده ای قرار گرفتند. دهها کارگر مبارز دیگر از جمله علی نجاتی، زمانی، جراحی و برخی دیگر از فعالین متشکل و سازمانگروندان و تعدادی مجبور به ترک ایران و پذیرش تبعید شدند. فشار بر فعالین کارگری زندانی شدت گرفت. رضا شهبابی، ابراهیم زاده و... مجبور به تحمل سختیهای بیشمار زندان و توهین زندانبانان گردیدند. رضا را در حالیکه از ناراحتی ستون فقرات و گردن رنج میبرد و احتمال فلج شدن او بسیار است، اجازه استراحت و آمادگی برای عمل جراحی ندادند و از استراحت و مداوای موثر علی نجاتی که از بیماری قلبی رنج میبرد، جلوگیری کردند. اعتصابات و تحصن های کارگری همچنان بایورش پلیسی و چماقداران حکومتی پاسخ داده شد. از هرگونه اقدام برای ایجاد تشکل مستقل کارگری جلوگیری به عمل آمد.

فشار بر کارگران در سالی که گذشت، تنها در محدوده دستگیری و زندان فعالین کارگری نبود. کل زندگی کارگران ایران مورد هجوم رژیم اسلامی قرار گرفت که ابعاد گسترده اقتصادی - معیشتی نیز دارد. عدم پرداخت بقوق دستمزدها حتی در برخی موارد بیش از سی ماه، همچنان یکی از معضلات کارگران بود. حذف سوبسیدها و اجرای هدفمندسازی یارانه ها که فزونی چندباره بهای کلیه مایحتاجات زندگی کارگران را در پی داشت، تنگ دستی افزون تری را برای همه لایه های کارگران به همراه آورد. حداقل قانونی دستمزد 323 هزار تومان در ماه اعلام شد. این مبلغ که در اکثر موارد مراعات نمیشود و بمراتب اندک تر میباشد (بخصوص در کارگاههای زیره نفر که مشمول قانون کار نیستند) حتی حدود یک سوم خط فقر اعلام شده از جانب مقامات دولتی است. عدم پوشش درمانی و بازنشستگی همچنان معضل بزرگ اکثریت کارگران بویژه کارگران کارگاههای زیره نفر که حتی بالاستناد به آمار دولتی بالغ بر 7 میلیون نفر میباشد و کارگران پیمانی و موقت باقی ماند. قرار دادهای موقت که هیچگونه تضمین شغلی برای کارگران ندارد بعنوان شکل عمومی و عمده بکارگماشتن کارگران تثبیت و فزونی یافت. افزایش بیکاری و اخراج کارگران تحت عناوین گوناگون شدت داشت. بیکاری جوانان زیر 25 سال، حتی بر اساس آمار نقاشی شده دولتی، در مدتی کمتر از یک سال از رقم 24/7 درصد به 29/8 درصد افزایش یافت. طرح اصلاحیه قانون کار که در صورت اجرا، وضع اشتغال و دستمزدها را بمراتب بدتر و نابسامان تر میکند، هدیه نوروزی رژیم اسلامی به کارگران و سایر زحمتکشان بود. رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی در سالی که گذشت روزگار را بر کارگران ایران سیاه تر کرد و امید بر آن داشت که هر صدای حق طلبانه کارگری را کاملاً خاموش کند.

لیک، در سالی که گذشت، نه تنها سکوت گورستان بر جنبش کارگری ایران حاکم نشد بلکه تعداد اعتصابات، تحصن ها، اعتراض نویسی ها و..... فزونی داشتند. این اعتراضات گوناگون کارگران که در مواردی نیز با موفقیت نسبی همراه بودن، خاص یک منطقه مشخص و یا یک رشته صنعتی معین نبودند بلکه در سرتاسر کشور و در اکثر بخشهای صنعتی - تولیدی و بخش وسیع کارگران خدماتی جریان داشتند. خواستههای اساسی این اعتراضات کمابیش در یکسانی با هم و

عمدتاً در زمینه های عدم پرداخت دستمزدها و لغو قراردادهای موقت و سفیدامضاء و امر آزادی کارگران دستگیر شده بودند. سطوح شکل‌گیری کمیته های دفاعی اقدام از رضا شهابی - شاهرخ زمانی و ابراهیم زاده، اوج ایستادگی خانواده‌ها و هم طبقه ایهای آنان در شرایط سرکوب مسلط و مقاومت دلیرانه فعالین کارگری در بند، هم روحیه بخش برای سایر زندانیان اجتماعی و فعالین درگیر مبارزه در کارخانه‌ها بود و هم تمامی ترفندهای حکومتی را که با تشدید فشار، توهین، شکنجه و پرونده سازی، هدف عجز و لایه از زندانیان را داشت، نقش بر آب کرد.

هرچند در سالی که گذشت، استثماری بر کارگران فزونی یافت و زندگی آنان تباہ تر از پیش شد و فشار و تهدید به اخراج و زندان افزایش داشت، ولیکن در اراده مبارزاتی کارگران نتوانست خللی وارد سازد. یک بار دیگر ثابت شد، در آنجا که ستم هست مقاومت و مبارزه هم هست. این تداوم مبارزه و مقاومت کم نظیر زندانیان کارگری، جنبه‌های مثبت و امیدوارکننده‌ی سال پشت سر گذاشته شده است. اگر بتوان این اعتراضات گسترده و سراسری کارگران و لیکن جدا از هم و در مقاطع و زمانهای متفاوت و حتی بدون خبریابی از هم را در پیوند با هم در آورده و به شکل صنفی - انقلابی کارگری سمت و سوی معین طبقاتی داد، آنگاه در تحت هدایت تشکل سیاسی - انقلابی کارگری، راه پیروزی بر رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی و براندازی هرگونه استثمار انسان از انسان هموارتر خواهد شد. این وظیفه همچنان بر شانه فعالین انقلابی کارگری و مبارزان و دوستان و واقعی طبقه کارگر سنگینی میکند. در سالی که گذشت کمیته‌ها و تشکلات کارگری درون کشور نتوانستند در مواردی همکاریهای ارزنده‌ای را به پیش برند و از جمله برای خواست آزادی کارگران زندانی، فعالین دستگیر شده در گردهمآیی‌ها و اعتراضات کارگری، برگزاری اول ماه مه و... یک صدا و یک عمل شوند. سال پشت سر گذاشته، همچنین سال تحکیم پیوند عمیق تر همبستگی انترناسیونالیستی از این سوی جهان با کارگران ایران بود که فعالیتهای سندیکاهای فرانسه - کانادا - انگلیس - سوئد و استرالیا نمونه‌هایی از آنند.

در سالی که گذشت علاوه بر کارگران، مبارزات درخشان زنان علیه قوانین زن ستیزی اسلامی، مبارزات دانشجویان و معلمان و مبارزات اقلیتهای ملی و مذهبی برای احقاق حقوق برابر، رژیم ارتجاعی اسلامی را آماج حمله داشتند و بسیاری از مبارزین این زمینه‌های اجتماعی در زندانهای اسلامی اسیر هستند، بکوشیم سال نورابه سال وارد ساختن ضربات کاری بر رژیم اسلامی تبدیل سازیم.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی!

نابودباد استثمار انسان از انسان

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج از کشور

nhkommittehamahangi@gmail.com

<http://nahadha.blogspot.com/>

boltanxaberi@gmail.com

<http://www.youtube.com/user/NahadhayHambastegy>

فراخوان

احکام صادره بیدادگاه رژیم بر علیه رضا شهابی، نمایانگر اوج وحشت و استیصال است!

سرانجام بیدادگاه رژیم جمهوری اسلامی به ریاست جلادی به نام "قاضی" صلواتی، احکامی ضد انسانی، سنگین و بی پایه ای را برای رضا شهابی، این کارگر آگاه، مقاوم و مبارز که به حق سمبل مقاومت است، صادر کرد.

22 ماه رضا شهابی را بدون هیچ دلیل و مدرکی و بدون هیچ پاسخگویی در فجیع ترین شکلی در اسارت نگه داشتند تا تقریباً سلامت کامل خود را از دست داد و به انواع بیماری ها مبتلا شد، اما حافظین نظام با شقاوت تمام از مداوای او خودداری کردند، تا شاید او را به تسلیم وادارند و از پای درآورند. اما او استوار و تسلیم ناپذیر برخواسته های کارگری خود پایبند ماند. رضا شهابی به خاطر تلاش برای ایجاد تشکلهای کارگری، دفاع از خواسته ها و مطالبات کارگری مقاومت کرد و با دو بار اعتصاب غذای طولانی خود، به دژخیمان نه گفت. احکام سنگین 6 سال زندان و 5 سال ممنوعیت از فعالیت صنفی، نشانه کینه خصمانه و ضد کارگری، کار به دستان و جیره خواران رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی در ازای چنین مقاومتی است. علاوه بر این "قاضی" وقیحانه حکم بازپرداخت 7 میلیون تومان کمکهای مالی که توسط کارگران جمع آوری شده است و رضا به عنوان امین این کارگران، این مبلغ را به خانواده ی کارگران زندانی داده است را می نماید.

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور، تمام انسان های آزاده، فعالین و دوستان ان طبقه کارگر، نهادهای کارگری، سازمان ها و احزاب مترقی را فرا می خواند که به کارزار سراسری در دفاع از رضا شهابی، به هر شکلی که در محل کار و زندگیشان امکان دارند، پیوسته و قاطعانه خواستار لغو این احکام ناعادلانه و آزادی بی قید و شرط رضا شهابی شویم.

رضا شهابی، فوراً و بدون هیچ قید و شرطی آزاد باید گردد!

دست دژخیمان از جان کارگران زندانی کوتاه!

کارگر زندانی، زندانی سیاسی آزاد باید گردد!

15 آوریل 2012

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور



پیش بسوی اعتصاب در اول ماه مه امسال!

در آستانه ی روز جهانی کارگر، اول ماه مه 2012 (12 اردیبهشت سال 1391) قرار داریم. سالی که گذشت، در اثر هدفمند کردن یارانه ها و تحریمهای شدید اقتصادی از جانب دول امپریالیستی آمریکا و اروپای متحد، زندگی و معیشت میلیونها کارگر و زحمتکش در ایران را در معرض مخاطره و نابودی قرار داد. میزان بیکارسازیها، عدم پرداخت دستمزدها، قرار دادهای موقت و سفید امضاء، دستمزدهای زیر فقر، تورم سرسام آور رو به افزایش است.

دستمزد سال ۹۱ از طرف حکومت ضد کارگر اسلامی ۳۸۹ هزار و ۷۵۴ تومان تعیین و تصویب شده است. حتا این مبلغ هم در عمل فقط بخشی از کارگران را شامل می شود. این دستمزد زیر خط فقر زندگی و هستی توده های کارگر و زحمتکش را در برابر تورم و گرانی بی حد و حصری که هر روز رو به افزایش است، به نیستی و قهقرا می کشاند. از طرف دیگر سران جنایتکار حکومتی امسال را "سال تولید ملی و حمایت از سرمایه ایرانی" اعلام نموده اند. آنان کارگران و فرودستان جامعه را به تحمل استثمار و بردگی هر چه بیشتر، بدون حق هرگونه خواست و مطالبه ای فرا می خوانند، تا سودآوری سرمایه حفظ شده و خدشه ای به نظام سرمایه داری حاکم وارد نیاید.

اعتصابات و اعتراضات کارگری برای بهبودی شرایط زندگی و بر علیه تمام نابرابریها و ایجاد تشکلهای کارگری به وقفه در جریان است. رهبران و فعالین کارگری هنوز در زندان تحت بدترین شرایط به مبارزه بی امان خود ادامه میدهند. پس از 22 ماه حبس و آزار و اذیت رضا شهابی، عضو هیات مدیره و مسئول مالی

سندیکای کارگران شرکت واحد تهران، بیدادگاه جمهوری اسلامی 6 سال حبس و 5 سال ممنوعیت از فعالیت صنفی صادر کرد. علاوه بر این وقیحانه حکم بازپرداخت 7 میلیون تومان کمکهای مالی که توسط کارگران جمع آوری شده است و رضا به عنوان امین این کارگران، این مبلغ را به خانواده ی کارگران زندانی داده است را، می‌نماید. علی نجاتی یکی از اعضای هیئت رئیسه سندیکای نیشکر هفته تپه را دوباره زندانی کرده اند.

امسال در شرایطی به استقبال اول ماه مه میرویم که یک جنبش عظیم ضد سرمایه داری جهانی در حال گسترش است. فراخوان این جنبش به اعتصاب عمومی در اول ماه مه، می رود چهره اول ماه مه امسال را متفاوت نماید. بحرانهای شدید اقتصادی جهانی و نظامهای سرمایه داری حاکم، دموکراسی های صوری و ننگین آنها که عامل فقر، سرکوب، جنگ افروزی و خرافه پروری هستند. به خاطر سود محوری و پاسداری از نظام استثمار گرانه اشان، امروزه در سرتا سر دنیا شرایطی بی نهایت غیرانسانی ایجاد کرده اند. در مقابل شاهد موج اعتراضی توده های مردمی به مشکلات و مصائبشان در اکثر نقاط دنیا هستیم. توده های کارگر و زحمتکش جهانی با اعلام اعتصاب در این روز بار دیگر می خواهند به سرمایه جهانی هشدار دهند که آنها با نیروی طبقاتیشان می توانند چرخهای اقتصادی سرمایه را متوقف نموده، و با شعار "کارگران جهان متحد شوید!" به سرمایه داران و دولتهایشان بگویند بدون نیروی ما کارگران، شما قدرتی نیستید.

روز جهانی کارگر، سمبل نبرد و جدال طبقاتی کارگران با سرمایه داران طی دهه های متمادی است، که پشتوانه آن مبارزات متحد و متشکل کارگران و زحمتکشانی است که در برابر ظلم و توحش نظام سرمایه، لحظه ای از پای نایستاده اند و با اتکاء به نیروی طبقاتی و اراده راسخ شان بطور خستگی ناپذیر، در این مسیر به پیش میروند.

اعتصاب در اول ماه مه و به مناسبت روز جهانی کارگر سنت دیرینه جنبش کارگری در سطح جهانی است. طبقه کارگر در مقابل دولتهای حاکم سرمایه برای به ثبت رساندن روز کارگر و طرح مطالبات سیاسی و اجتماعی خود این اسلحه را به کار برده است. سال گذشته بخشی از کارگران ایران نشان دادند که جنبش کارگری شروع اعتصابات سیاسی خود را آغاز نموده و این امر نقطه قوت اول ماه مه سال 90 بود.

امسال اول ماه مه صحنه شورش ستمدیگان و گرسنگانی است، که انباشت ثروت انبوه سرمایه، و عظیم ترین پیشرفتهای تکنیکی، نره ای در محرومیت اکثریت عظیم آفرینندگان این ثروت تغییری نداده است. این همان جهان وارونه ایی است که در قرن بیست و یکم نه تنها انسانی تر نشده است، بلکه به اوج بربریت و توحش رسیده است. امروز مجموعه حرکتها و فریاد استثمار شدگان از چهار سوی جهان، گویای یک پیام مشترک است، " این جهان را باید دگرگون کرد". این کار جنبش ما، جنبش طبقه کارگر است. جنبشی که امروز بیش از هر زمان دیگر، برای انجام وظیفه تاریخی اش، نیاز به متشکل شدن و سازماندهی دارد. در این روز کارگران جهان با خواباندن چرخهای تولید و با نیروی طبقاتی خود یک صدا و یک هدف، برای جهانی عاری از استثمار و بردگی، دست در دست هم قدرت طبقاتی خود را در خیابانها به نمایش می گذارند. طبقه کارگر جهانی با مبارزه طبقاتی، با نیروی اتحاد و همبستگی بین المللی اش، خواهد توانست، به هیولای فقر و تباهی که در این دنیای وفور نعمت، زندگی میلیونها انسان را به مخاطره انداخته، پایان دهد.

پاسخ طبقه کارگر ایران به این فراخوان اعتصاب نه تنها پایه های رژیم را به لرزه در خواهد آورد، بلکه سبب تقویت و تحکیم همبستگی جهانی کارگران خواهد شد. در اوضاع جهانی امروز، در ایران هم همانند سایر کشورهای سرمایه داری دیگر، تضاد منافع کار و سرمایه در اثر بحرانهای اقتصادی- سیاسی موجود، بقدری بالا گرفته، که طبقه کارگر ایران نمی تواند راهی جز مبارزه جدی و همه جانبه با اتکاء به نیروی خود،

در تقابل با اینهمه حملات وحشیانه سرمایه برگزیند. تنها اتحاد و پیشروی، فعالیت‌های عملی و برپایی تشکلهای توده ای ضامن چیره شدن بر این پراکندگی خواهد بود. هیچگاه مثل امروز، نیاز به تشکیل صف قدرتمند و سازمانیافته کارگران، این چنین ضروری و بر جسته نبوده و هیچگاه مثل امروز، آینده بشریت در گرو تحقق انقلاب کارگری نمی باشد.

زنده باد اول ماه مه زنده باد همبستگی بین المللی کارگران

ماه مه 2012 - اردیبهشت 1391

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

کلیپ نهادهای - بازنگری اول ماه مه 1391 در ایران

<http://www.youtube.com/watch?v=WCEULxtuEqE&feature=plcp>

اول ماه مه روز جهانی کارگران گرامی باد!

اول ماه مه روز تعطیلی رسمی است و
برگزاری مراسم اول ماه مه بدون دخالت دولت و نیروهای نظامی حق
مسلم ما!
پیش بسوی ایجاد سازمانها، تشکلهای و نهادهای کارگری!

پنج شنبه 3 مه 2012

ساعت 19.00 بوقت اروپای مرکزی

پیام، خبر، گزارش، شعر، موزیک و...

پالتاک، ایران، اول ماه مه 2012

Paltalk / Asia and Pacific - Iran

Avale Mahe May 2012

زنده باد همبستگی جهانی کارگران

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

nhkommittehamahangi@gmail.com

<http://nahadha.blogspot.com/>

boltanxaberi@gmail.com

<http://www.youtube.com/user/NahadhayHambastegy>

دستگیری کارگران سنندج در

اول ماه مه

را محکوم می کنیم!

نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی ایران با همه نقشه ها و تمهیداتی که برای سرکوب تدارکات اول ماه مه روز جهانی کارگر (۱۲ اردیبهشت) فراهم آورده و خود بآلماسکه "هفته کارگر" را با همدستی عوامل وزارت کار و دارو دسته علیرضا محبوب و صادقی ها راه انداخته بود، وسیله نشد که ما شاهد تحرکات مستقل کارگران در ایران نباشیم.

گزارشات منتشره از شهرهای کردستان (سنندج- سقز- اشنویه - مهاباد - بانه- پاوه - کامیاران و...) همچنین شاهد نمایش جمعی از کارگران عسلویه، کنگان، پتروشیمی های ماهشهر، پالایشگاه لاوان و بندرعباس... همچنین تحرکات سازمانیافته تجمع کارگران شهرک صنعتی البرز - تجمع کارگران شهرک صنعتی کاوه- فولاد مبارکه و ذوب آهن اصفهان - کارگران کارخانجات کاشی و سرامیک یزد- کارگران لاستیک دنا و مخابرات راه دور شیراز و دیگر نقاط ایران را شاهد بودیم. امسال شاهد اشکال مختلف گردهمایی و برگزاری مراسمهای مختلف بوده ایم و نیز در بخشی از مراکز کار، کارگران بمناسبت روز جهانی کارگر دست از کار کشیده اند. در شهر سنندج بر پایه بیانیه کمیته برگزار کننده شهر سنندج آمده است: "... کارگران سنندج نیز قصد داشتند امسال در اول ماه مه، هم آوا و هم صدا با دیگر کارگران و هم طبقه‌ای‌های خویش در سراسر جهان، خواسته‌ها و مطالبات خود را اعلام دارند! اما در مقابل چه شد؟ گسترش فضای شدید امنیتی و پلیسی در سطح شهر سنندج، به منظور ایجاد فضای رعب و وحشت، جهت جلوگیری از استقبال و مشارکت عمومی از مراسم؛ احضار و تهدید کارگران و فعالین کارگری و اخذ تعهد مبنی بر عدم حضور آنان در مراسم؛ تنها بخشی از ممانع تراشی‌های دستگاه‌های دولتی و امنیتی، بر سر راه برگزاری روز جهانی کارگر بود.

با این اوصاف کارگران و توده‌های مردم به ستوه آمده از فقر و تنگدستی، سدها و موانع موجود را نادیده انگاشته و با سر دادن سرود: برخیزیم زنجیریان گرسنگی! خود به رهایی خویش برخیزیم! جهان از بنیاد دگرگون می‌شود، و آفتاب جاودانه خواهد درخشید... به خیابان‌ها آمدند؛ تا طنین فریادهای در هم آمیخته‌شان، دلیلی بر اتحاد طبقاتی‌شان باشد! به خیابان‌ها آمدند تا فریاد برآرند که دیگر فقر و گرسنگی بس است!

اما در جواب این حق خواهی، نیروهای امنیتی و گارد ویژه، با تعرض و تهاجم وحشیانه و قرون وسطائی خود به صفوف کارگران، آن‌هم با بهره‌گیری از باتون و اسپری فلفل و گاز اشک آور به شدیدترین وجهی به سرکوب و ضرب و شتم کارگران پرداخته و تعدادی نامشخص از آنان را تنها به جرم درخواست زندگی انسانی بازداشت نمودند. اینجاست که دمل چرکین مصائب مناسبات سرمایه‌داری سر باز کرده و عمق درد و محنت محرومان جامعه‌ی ایران را به جهانیان نمایان می‌سازد و قلب هر انسان آزاده‌ای را به درد می‌آورد "... در حال حاضر اسامی شش تن از شهروندان بازداشتی - علیرغم پیگیری خانواده های آنان - همچنان در زندان به سر می‌برند عبارتند از: حمید تاری مرادی، فرهاد زندی، زاهد بنفشی، فرزاد حسین پناهی، محمد لطفی و شیرکو کردی.

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج از کشور، ضمن محکوم کردن حملات رژیم ضد کارگری اسلامی ایران و زندانی کردن کارگران و فعالین کارگری، خواهان آزادی بدون قید و شرط و فوری همه کارگران زندانی و بویژه دستگیر شده گان اول ماه مه در شهر سنندج می‌باشد. از همه سازمانها و نهادهای مدافع حقوق کارگران می‌خواهد خود را در این مبارزه شریک دانسته و هر چه که در توان دارند برای عقب راندن رژیم و آزادی کارگران زندانی، بکارگیرند. هم چنین لازم است که خانواده های آنها را تنها نگذاریم و از خواست آنها مبنی بر آزادی فرزندان شان حمایت کنیم.

دفاع از کارگران، دفاع حقیقی و واقعی از مبارزه موجود برای سرنگون کردن کلیت نظام جمهوری اسلامی در ایران است.

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

10 مه 2012

کلیپ نهادها - پیش بسوی اعتصاب در اول ماه مه

<http://www.youtube.com/watch?v=GuLIXAeC-II&feature=plcp>

برای همبستگی و همیاری بیشتر با جنبش کارگری در ایران به

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور بپیوندید!

گزارش کمپین دفاع از رضاشهابی

در راستای اعلام هفته دفاع از رضاشهابی، نهاد هانوفر دو زمینه فعالیت را بصورت برگزاری میز اطلاعاتی با پخش اخبار کارگری ایران و موقعیت رضاشهابی در درون زندان جمهوری اسلامی و همچنین جمع آوری امضاء از تشکلات و افراد دموکرات با خواست آزادی فوری رضا شهابی در دستور کار قرار داد.

در روز 21 آوریل یک میز تبلیغاتی - اطلاعاتی در مرکز شهر هانوفر برگزار کردیم. عکسهای از مبارزات کارگران ایران و همچنین از رضاشهابی نظرها را جلب میکرد. در این آکسیون که بیش از دو ساعت ادامه داشت، تعداد زیادی اطلاعاتی به زبان آلمانی و فارسی در دفاع از رضاشهابی و محکومیت فشارهای حکومتی بروی پخش شد. علاوه بر آن تعداد زیادی نیز نشریه ماهانه نهاد هانوفر به زبان آلمانی که حاوی اخبار جنبش کارگری ایران و ضرورت دفاع از رضاشهابی بود، توزیع گردید. برگزاری این میز تبلیغاتی-اطلاعاتی کمی نیز در جهت جمع آوری امضاء بود.

بمنظور جمع آوری امضاء یک اطلاعیه بزبان آلمانی انتشار داده شد. در این اطلاعیه پس از توضیح مسئولیت سندیکائی رضاشهابی، دستگیری و فشارهای در زندان، وخامت سلامتی او و ناراحتی ستون فقرات، اتهامات واهی به وی و بالاخره محکومیت رضا به زندان و ممنوعیت فعالیت آوردیم

و در بخشهایی از آن آمده بود «بیگانه گناه وی، فعالیت بمنظور برپائی سندیکای آزاد و مستقل کارگری و در دفاع از حقوق کارگران میباشد و این فعالیتهای او بمانند خاری در چشم گردانندگان جمهوری اسلامی است. هم اکنون رضاشهابی تحت اتهامات بی پایه و دروغین چون -اقدام علیه امنیت کشور- محکوم شده است. هم اکنون جان او بیش از هر زمان دیگر در خطر است. ما خواهان آزادی فوری و بدون قید و شرط رضاشهابی و لغو حکم صادره میباشیم. ما خواهان آزادی کلیه فعالین کارگری زندانی هستیم.»

از آنجائیکه اتحادیه های کارگری آلمان تشکلاتی کاملاً محافظه کار و تابع سیاست خارجی دولت خود میباشند، به بهانه اینکه امضای اتحادیه ای بایستی در نشست عمومی مسئولین و در زیر نظر مقامات بالائی و مرکزی اتحادیه ای باشد، از امضاء با نام اتحادیه خودداری کردند، ولیکن یکی از مسئولین بالای منطقه و تعدادی از امضاء، نام و امضای خود را در زیر اطلاعیه درج کردند. نام تعدادی از تشکلات و افرادی که این اطلاعیه را امضاء کردند چنین است:

- 1- آندرس گرکه مدیر اتحادیه عمومی کارگران آلمان، بخش میانی استان نیدرساکسن 2- هایرون دیتیریش نماینده مجلس مرکزی آلمان و عضو حزب چپ آلمان 3- اینگرید لانگه نایب سابق شهردار هانوفر و عضو رهبری حزب سبز آلمان در شهر هانوفر 4- حزب سبز و اتحاد 90 در هانوفر 5- آلفرد کلوزه عضو اتحادیه عمومی کارگران آلمان 6- انجمن جهان سوم (آلمانی) در هانوفر 7- شبکه اینترنتی کارگری آلمان 8- کارکنان رادیو بین المللی فلورا، هانوفر 9- رادیو آوا، بخش فارسی رادیو فلورا 10- تعدادی از اعضای اتحادیه کارگران خدمات عمومی آلمان، هانوفر 11- تعدادی از اعضای احزاب آلمانی (حزب چپ، حزب سبزها، حزب مارکسیست لنینیست، حزب پیرات، حزب مارکسیست) 12- تعدادی از اعضای تشکلات اتحادیه ای - اجتماعی آلمانی زیر: سازمان عفوبین المللی (امنستی)، انجمن زنان، انجمن تحت پیگردهای رژیم نازی، انجمن کمک سرخ، انجمن صلح مرکز آمریکای جنوبی، اتحادیه فلزکاران

علاوه بر دو مورد فوق، پخش وسیع نشریه ماهانه این نهاد بزبان آلمانی که حاوی گزارش از رضا شهابی بود نیز در دو محل برگزاری میتینگ و سپس جشن اول ماه مه از جمله فعالیتهای این نهاد میباشد. در یک مصاحبه بزبان آلمانی ب ایک

رادیوی محلی نیز در مورد رضاشهابی گزارش داشتیم. همچنین در روز برگزاری میز تبلیغاتی در مرکز شهر هانوفر، چند تن از رفقای این نهاد مصاحبه با تلویزیون برابری داشتند که توضیحاتی درباره علت این آکسیون و ضرورت دفاع از رضاشهابی و سایر فعالین کارگری در بند دادند. گزارش مختصری از فعالیتهای دفاع از رضاشهابی و همچنین کلیه امضاهای جمع آوری شده را برای کمیته دفاع از رضا شهابی ارسال داشته‌ایم

لینک به این مصاحبه ها

گزارش از آکسیون کانون همبستگی با جنبش کارگری ایران - هانوفر در اعتراض به حکم ظالمانه برای رضاشهابی کارگر دربند

<http://radiobarabari.com/video/shohabi120421.html>

اول ماه مه 2012 در هانوفر آلمان- گزارش حسین نقی پور و توضیحات محمد سید احمدی از فعالان سیاسی و کارگری

<http://radiobarabari.com/video/1mai2012Hannover>



آزادی بی قید و شرط
فعالین کارگری
همه زندانیان سیاسی
امروز!



زندانیان رژیم جمهوری اسلامی سرمایه مملو از فعالین کارگری و دیگر فعالین جنبشهای اجتماعی است. "جرم" آنها مبارزه برای رسیدن به حقوق شان است. حق داشتن و ایجاد سازمانهای کارگری، خواست حقوقهای عقب افتاده، شرایط کاری امن و بهتر، امنیت شغلی، خواست بیمه های اجتماعی و

بیکاری و ... حقوق مسلم و بنیادی کارگران است که از طرف رژیم با خشونت، دستگیری های وسیع، شکنجه و زندان روبرو می گردد.

آزادی کارگران زندانی و دیگر زندانیان سیاسی فقط در سایه یک مبارزه همه جانبه هم در داخل و هم در خارج بر علیه این دم و دستگاه ضالمانه و استثمارگرانه امکان پذیر است.

خواهان آزادی بی قید و شرط و فوری تمامی زندانیان سیاسی هستیم!

Läkerolarbetarna i strid för sina rätt!

Läkerolarbetarna i strid för sina

rätt!



Arbetarsolidaritet



کارخانه کلوتا که تولید کننده شکلات و شیرینی است، تصمیم به بستن کارخانه های خود در سوئد و فنلاند کرده است. این تصمیم قرار است در سال 2014 عملی شود. این کنسرن یکی از پر سود ترین کنسرنها است و طرح جدید برای کسب سود بیشتر و انتقال به مراکز کم هزینه و استفاده از کارگران ارزان صورت میگیرد.

این شرکت در مقابل اعتراض و مخالفت کلوب کارگری، اقدام به اخراج نماینده کارگران کرده و در مقابل کارگران متحدن دست از کار کشیده و کارفرمایان و صاحبان سرمایه را به عقب نشینی وا داشتند.

کارگران در شهر یوله در 14 آوریل 2012 همراه با دیگر کارگران و خانواده هایشان تظاهرات و کمپینهای اعتراضی به راه انداخته و متحداً علیه اقدامات کارخانه داران ایستاده اند. اعتراضات کارگران لکروول از همبستگی وسیعی در میان دیگر کارگران، تشکلهای کارگری و سوسیالیستی برخوردار است.

کمیته همبستگی کارگران ایران و سوئد ضمن پشتیبانی و همبستگی با اعتراضات کارگران لکروول، همگان را فرا میخواند که در تظاهرات و گردهمایی در همبستگی با کارگران لکروول که در 17 مه سازمان داده شده است، شرکت وسیع نمایند.

زنده باد اتحاد و همبستگی کارگران

Iransk-svenska arbetarsolidaritetskommittén کمیته همبستگی کارگران ایران و سوئد

isask@comhem.se



کارگران لکرویل وضعیت شهر بزرگ را بهم زدند.

17 می روز قرمز نام گرفت و اتوبوس آماده در بیرون محل جو هیل بیرون خانه مردم شهر یوله ایستاده است. دوربینها و روزنامه های محلی با علاقه زیاد دنبال شنیدن چند کلمه از دهان چند چهره سرشناس بشنوند. گردهمایی ساعت 10 و نیم شروع و ساعت 11 آخرین همراه سوارو به طرف استکهلم راهی شد. کارگران معترض و خشمگین برای برگزاری پیکت و تظاهرات در مقابل دفتر اصلی کنسرن لکرویل کنند.

مسئول کلوب، ولیگتنن ایکوباسه به همگی خوش آمد گفت و جونس ریبری از طرف دوستداران کارگران لکرویل برنامه عملی کل سفر را توضیح داد. در استکهلم، شبکه رفاه بدون سود مهمان دار کارگران لکرویل بودند. در میدان سرگل، استکهلم، نمایندگان کارگران لکرویل، ونلگتنن ایکوباسه و ماریو ایزکووردو به همه حاضر خوش آمد گفتند، آنها از وضعیت کارگران لکرویل گفتند و اینکه، کارگران همگی به کار خود ادامه میدهند و یکباره خبر انتقال کارخانه را پیش کشیده اند. آنها گفتند که این مشکل فقط مشکل کارگران لکرویل نیست، بلکه کل طبقه کارگر در سطح جهانی با چنین مشکلات و شرایط نا امنی شغلی و بیکار سازی ها مستمر و ... روبرو هستند.

بعد از گردهمایی در میدان سرگل، تظاهرات کارگران لکرویل و دوستدارانش به طرف باغ هومله به راه افتاد. در بین راه از مقابل ساختمان مرکزی صاحبان کنسرن تظاهرات با خشم و پایکوبی علیه سرمایه و صاحبان و مالکان سرمایه شعار دادند. انجمن دوستداران کارگران لکرویل در طول گردهمایی، تظاهرات و ...، برای ادامه مبارزه و اعتراضات کارگران لکرویل، برای صنوق یاری کمک مالی جمع آوری کردند. در آخر اتوبوس کارگران از استکهلم به طرف یوله براه افتاد، تا در محل به مبارزه ادامه دهند.





نمایش فیلم

روز 28 آوریل کمیته همبستگی با کارگران ایران و سوئد در همراهی با انجمن حق زن، کانون سوسیالیستهای کارگری و انجمن سوسیالیستهای سوئد فیلم کلوب کلرگری 459، آخرین مبارزه انانوها همراه با بحث، نوشیدنی و غیره برگزار شد.

فرانس تولوسکوری که خود مسئول اتحادیه و از سازماندهندگان اصلی اعتراضات و اعتراضات کارگری است، حضورا در مورد وقایع و تجارب شروع اعتراضات در نانوائی اسکوگو هولم و نیز چگونه این فیلم تهیه شده است، توضیح داد.

نانوائی قرار بود که تعطیل شود، در حالی که به کارگران و کل کارکنان گفته شده بود که فروخته شده اند به نانوائی دیگری.

اینجاست که مبارزه شروع میشه برای داشتن کار یا بیکار شدن، و چگونه حقوق و قراردادهای قبلی را از دست ندهند. گفتگو، نظرات و بحثها در جمع مروری شده و تکیه همه براین بود که همه شرکت داشته باشند و همه توافقات با حقوق برابر و نیز تصمیمات به شکل دمکراتیکی گرفته شود.

در فیلم نقش اتحادیه سراسری و نمایندگان و پشتیبانی نکردن از اعتراضات و مبارزه کلوب کارگری با بهانه به این شکل که، اعتراض را خودتان شروع کرده اید و خود ادامه دهید. کلوب اتحادیه در بیست سال گذشته و با مسئول کلوب، فرانسس تولوسکوری پیروزیهای زیاد بدست آورد و توانسته است قراردادها و توافقات بهتری از قرار دادهای دسته جمعی بین نمایندگان کارفرمایان و کارگران توافق میشود، را بدست آورند. (قراردادها و توافقات بین نمایندگان کارفرمایان و کارگران در سطوح مختلفی نوشته میشود. بعد از قراردادهای دسته جمعی سراسری، در محلهای کار و بخشها و صنفهای مختلف قرارداد و توافقات صورت میگیرد.

شرکت نانوائی اسکوگو هولم تصمیم به بستن کارخانه گرفته است. برای کلوب کارگری 459

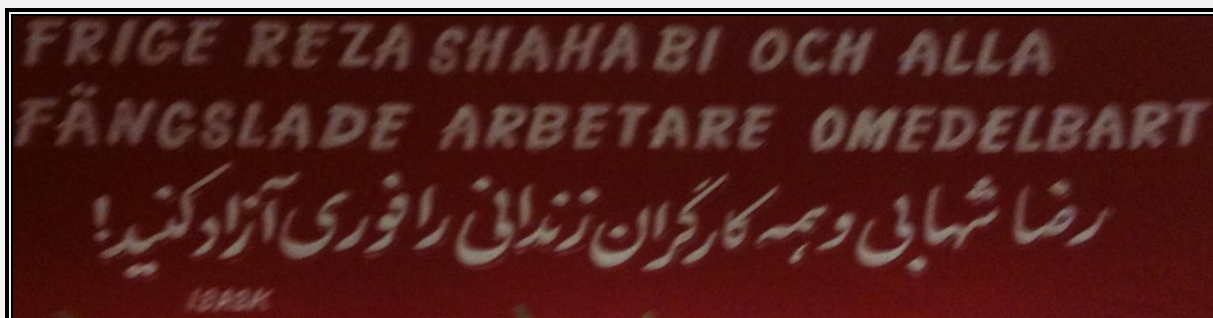
پذیرش این شرایط و یا مبارزه موجود بود. سوسانا ادواردز و میکائیل اولسون یکسال کارگران اسکواگهلمس و شرکت نانوائی شولوستادس را همراهی کردند و موفق شدند اوایل به راحتی در جلسات حضور داشته و فیلم برداری کنند و نیز در مواردی مجبور به فیلم برداری مخفی شده اند، مسئولین کارخانه از ورود آنها جلوگیری کردند.

بعد از فیلم فرانسس در مورد پیروزی کارگران توضیحات بیشتر داد و جلسات کلوب و فعال شدن بیشتر هر چه بیشتر و گرفتن تصمیمات جمعی و دخالت فعال همه در تصمیم گیریها، جلب همبستگی و پشتیبانی هر چه بیشتر کلوبها دیگر، جمع آوری کمک مالی و کمک برای پشتیبانی اعتراضی و ... به خوبی پیشبرده شد.

همه کارگران و کارکنان بعد از یکسال اعتراض موفق شدند که در شرکت نان شولوستادس در استکهلم مشغول به کار شوند و برای شرایط بهتر کاری به مبارزه در محل کار جدید ادامه دادند. اما بعد از دو سال زمزمه بستن کارخانه شروع شد، بعد از مدتی برنامه ریزی انتقال کارخانه به کشور دیگر در دستور قرار گرفت. شرکت رویایه کار ارزان و مخارج کمتر، سود بیشتری جیب بزنند را داشت. کارگران با دریافت اختتام کاری بیشتری از شرکت قبلی دریافت کردند.

فرانسس در آخر صحبت‌های خود میگوید که درجه استثمار بالایی که امروز در محله های کار است، ما مسئول هستیم، طبقه کارگرانکار شرایط را پذیرفته، ترس از بیکاری و سرکوب. خودمان را با آن وفق داده ایم.

فرانسس در مورد کتاب خود "گفتگو با هم" توضیح و صحبت کرد و برنامه با بحث‌های فراوانی حول جنبش کارگری، وضعیت جهانی و اول ماه مه و نقش کارگران در وضعیت آتی... پایان یافت.



گردهمایی در استکهلم، سکوت کشنده را بشکنیم!

در همکاری با انجمن سوسیالیستها در استکهلم جلسه عمومی کارگری در محل سازمان آموزشی کارگران برگزار شد و چند فعال کارگری و اجتماعی شرکت کردند.

جلسه با هدف بیان مبارزات کنکرت موفق در محلهای کار و زندگی، مبارزه برای برخورداری از امکانات و حقوق اجتماعی، جلوگیری از فروش اموال عمومی، مبارزه علیه بدتر شدن شرایط و شروط کاری و... برنامه ریزی شده بود.

فرانسس تولوسکوری با سالها تجربه در مبارزات کارگری و نویسنده کتاب "گفتگو با هم" جلسه را با حمایت و همبستگی با اعتراض جمعی دانشجویان پرستار با خواست حقوق "24000 کرون، کمتر نه". او میگوید، قدمهای محکم، هر چند محدود به شکل جمعی سازمان دهیم. جمع کردن حتی کسانی که کمترین علاقه را نشان میدهند، درجه ای از موفقیت است. ما از واقعیت اوضاع و شرایطمان حرکت کنیم و یک مبارزه جمعی سازمان دهیم. هرکس آن فعالیتی را که میتواند، بکند، نه آن کاری که ما میخواهیم، انجام دهند. در اکثر مراکز کار، نیروی کمی مشغول به کار هستند. اکثر محله های کار با کمبود نیروی کار مواجه هستند. مثلا استرسوار مجبور به پیش بردن کار 10 نفره با نیروی 9 نفر است، ما کمتر از آن تعداد نیروی لازم هستیم، چون ما قبول کرده ایم که کار با کمتر از نیروی لازم، پیشبرده شده و میشود.



فرانسس در مورد اعتصاب کنسل شده کارگران فروشگاهها و بخش تجارتي، میگوید که نتیجه وارد شدن ضعیف به یک جنبش قرار داد دسته جمعی، نتیجه این میشود...

با توجه به وضعیت حاضر که بیان واضعتری از اختلافات پایه ای است و ضروری شدن مبارزه طبقاتی را عریانتر میکند...

گونار تورل از فعالین دفاع از انوال عمومی، برای حق داشتن مسکن برای همه و فعال محلی و منطقه ای علیه تبدیل شدن سوئد به محله هایی با بیشترین مشکلات و کمبودها و استاندارد پائین زندگی در مقابل مناطقی که ثروتمندان با کمک حصار و نگهبان از خانه هایشان حفاظت میکنند.



گونار تورل میگوید در جنوب استکهلم دو محله مسکونی پر جمعیت را برای فروش خانه ها به خود مستاجرین در دستور گذاشته بودند. مستاجرین شروع به اعتراض کرده و شرکت در مقابل رای 2 سوم از مستاجرین مجبور به عقب نشینی شد. اما متأسفانه بعد از مدتی، دسته راستی های درون کمون و شهرداری برای انتقام گرفتن از شکست در مقابل مستاجرین، کل منطقه را به شرکت خصوصی فروخت. که باعث شد که مناطق و محله های دیگر را نیز در ادامه اعتراض همراه کرده و متشکلتر و با نیروی وسیعتری در مقابله با این طرح کرد. سیاست حاکم بی مسکن کردن درصدی از شهروندان، همچنانکه درصدی را برای چرخش پر سودتر سرمایه بیکار میکنند... اما در عین حال مبارزه مستاجرین متشکل ادامه دارد...

په او اریکسون از ترمینال (فرودگاه بین المللی، آرلاندا و گوناروستین از پستی های شهر هولمن در مورد فشار بالای کار، زدن امکانات، کمبود نیروی کار. یک مشکل جدی جوانان که عضو اتحادیه شوند و تعداد بیشتری اعضای قدیمی هستند.



پاتریک اولوفسون، کارگر انبار و مسئول اتحادیه در مورد شرکتهای کرایه ده نیروی کار صحبت کرد. مبارزات و اعتراضات طولانی برای جلوگیری از شرکتهایی که با کرایه ارزان دادن نیروی کار، نه تنها دستمزدها را پائین آورده اند بلکه نقش اعتصاب شکن و ... را بازی میکنند. او گفت که ما احتیاج جنب و جوش اتحادیه ای نداریم بلکه ما نیاز به مبارزه اتحادیه ای و سندیکایی داریم.

جاگوب هوفمن از طرف انجمن سوسیالیستها در وسترویک در مورد نیاز مبارزه روزمره علیه سخت کردن شرایط اقتصادی، پس گرفتن تمامی حقوق اجتماعی و از میان بردن امنیت شغلی و ... صحبت نمود. او اشاره به ضرورت سازماندهی در محل کار و زندگی کرد... سوسیالیستها امروز باید در هر کجا که هستند و میتوانند انجمنهای خود را سازماندهی کنند و با دور و بر خود در محل زندگی در محل کار ارتباط نزدیک برقرار کرده، و آنها را جلب به همکاری و سازماندهی قوی تر اعتراضات نمود...



جلسه با موفقیت به پایان رسید و شرکت کنندگان در مورد ضرورت چنین جلساتی تاکید نمودند.

کمیته همبستگی کارگران ایران و سوئد

گزارش اول ماه مه - فرانکفورت

برای تدارک شرکت در روز اول ماه مه من با کمک میناهمسرم، یکی از رفقای کانون همبستگی با کارگران ایران در فرانکفورت، با همدیگر فعالیتی را درد ستور کار خود گذاشتیم که گزارش آن را خدمت شما ارائه می‌دهم.

- شرکت در راهپیمایی و تجمع کارگران در شهر فرانکفورت

- تهیه صندوق جمع آوری کمک مالی برای کارگران زندانی در ایران

- تهیه پلاکارد، تی شرت و چاپ عکس کارگران زندانی

- تکثیر و پخش اطلاعیه‌ها و نیز متن انگلیسی بیانیه کارگران ایران

از شور و شوق نزدیک شدن روز کارگر و برگزاری آن و تجمع کارگران و نیز از ویژه گی روز کارگر امسال در اروپا که کانونی برای اعتراضات ضد سرمایه داری شده است، به استقبال آن رفتیم. در چهارچوب توافقات در نهادها برای جمع آوری کمک مالی برای کارگران زندانی صندوق کمک مالی تهیه کرده و به زبان آلمانی روی آن نوشتیم این امر برای کمک به کارگران زندانی در ایران اختصاص دارد. در عین حال جداگانه پلاکاردی برای آویزان کردن به گردن با همین تیتر آماده کردیم. در محل تجمع کارگران در میدان رومر فرانکفورت به جمع آوری کمک مالی پرداختم در عین حال در مواقع ضروری هدف از این کمک را برای کمک کننده گان توضیح می‌دادم. مبلغ گردآوری شده در صندوق 69 یورو بود و مینا 31 یورو روی آن گذاشت و اکنون 100 یورو نزد من برای کارگران زندانی موجود است. در عین حال 3 پلاکارد رنگی برای حمل در راهپیمایی آماده کردیم که یکی عکس کارگران زندانی با اسامی آنها بود، دومی تصویر مارکس با نوشته کارگران جهان متحد شوید به زبان آلمانی بود و سومین پلاکارد حاوی تصاویر و اسامی کارگران کشته شده در سال 1886 در شهر شیگاگو بود که مورد استقبال زیاد قرار گرفت. اطلاعیه نهادها چاپ و پخش شد و نیز متن انگلیسی قطعنامه شورای همکاری در ایران بود که توسط یکی از رفقای نهادها ترجمه شد. این متن مورد توافق ما (به اسم کانون و نیز سه نهاد دیگر از جمله کمیته فعالین کارگری سوسیالیستی در فرانکفورت، چپ های کلن و کمیته دفاع از مبارزات مردم ایران در شهر ماینز) برای پخش وسیع بود (چهارصد نسخه پخش شد). به ابتکار فردی با یکی از رفقای کمیته فعالین در فرانکفورت ده عدد تی شرت آماده کردیم که برنگ سفید بود. جلوی تی شرت آزادی کارگران زندانی در ایران بزبان انگلیسی و پشت تی شرت عکس مارکس با نوشته کارگران جهان متحد شوید بود. نوشته ها برنگ قرمز بود. این تی شرت نیز در گردهمایی جلب توجه کرد و رفقای آن را خریدند از جمله ر. بهنام از اعضای نهادهای همبستگی (قیمت خرید و فروش تی شرت ها 7 یورو بود و آزمایشی بود).

ارائه گزارش: فرهاد از فرانکفورت ماه مه 2012

گزارش نهاد هامبورگ در رابطه با اول ماه مه،

در شهر برمن، روز سه شنبه اول ماه مه نیروهای سیاسی، احزاب و گروه ها و اتحادیه "دگ ب، ای گ متال، وردی، ساعت 10 صبح از مسیر استرادلایش به طرف مولک پلاتس از سمت راه آهن راهپیمایی داشتند، شعارها در راهپیمایی راجع به کمی دستمزدها و بحران بانکی بود مثلا: "ما بدهی شما را نمی پردازیم، شما خودتان بدهیتان را بپردازید، به دخالت در افغانستان و عراق خاتمه دهید، مردم بدهی بالا نیاورند که پرداخت بدهی به گردنشان باشد". بعد از اتمام راهپیمایی در محل تجمع سخنرانی هایی که بتوسط اتحادیه "دگ ب" سازماندهی شده بود برگزار شد. در بین راه در مقطع هایی از راهپیمایی هم سخنرانی هایی به سازماندهی "دگ ب" برگزار شد.

به دعوت "دگ ب" رفیق مهدی سخنرانی چند دقیقه ای داشت. صحبت ایشان بر سر بحران در سطح بین المللی و تاثیر آن بر شرایط کار و زندگی کارگران در ایران بود، ایشان اشاره کردند که: "در ایران شرکت ها و کارخانه ها به تعطیلی کشیده می شوند و کارگرانی که به اعتراض به شرایط خود برمیخیزند به زندان افتاده و زندگی خود را از

دست می دهند. کارگران زندانی را که اکنون در زندان هستند مثل رضا شهابی، بهنام ابراهیمزاده، علی نجاتی، شاهرخ زمانی... که اگر بخواهیم لیست کارگران زندانی را نام برد زمان سخنرانی کفاف نمی دهد..."

در هامبورگ دوشنبه،

روز دوشنبه 30 آوریل بدعوت "ام، ال، پ، د" در جشنی برای روز کارگر شرکت داشتیم، در آنجا حدود 30، 40 روزنامه خبری نهاد هانوفر که به زبان آلمانی است را پخش کردیم و در جمع های کوچک در آن مراسم، نهادها را معرفی کردیم. روز سه شنبه اول ماه مه تظاهرات از ساعت 10 صبح شروع شد، ما در این تظاهرات حدودا 400 روزنامه خبری به زبان آلمان را پخش کردیم. مردم با کمال میل روزنامه را می گرفتند و در رابطه با زندانی شدن فعالین کارگری اظهار تاسف می کردند و در رابطه با اخبار کارگری در ایران کنجکاو بودند، در بین راه هین پخش روزنامه هامان سوالات و بحث هایی در رابطه با وضعیت ایران از طرف شرکت کنندگان در تظاهرات از ما می شد.

بحث مهم آن روز و شعارها در رابطه با:

- شرایط یونان بود و اینکه سیستم جهانی بانکی یک همچین روزگاری برای مردم یونان به وجود آورده و دارد تمام اروپا را به نیستی و نابودی می کشاند

- در رابطه با حقوق ها و کارهای موقت و شرایط بیکاران و اینکه خیلی از امکانات اجتماعی را دارند از بیکاران سلب می کنند

نهاد هامبورگ در 275 یور کمک مالی خود را هم فرستاد. و خبر رسیدن آن به مقصد را هم دریافت کرد.

23.05.12

گزارشی از چگونگی برگزاری اول ماه مه در شهر مالمو

در این شهر جنوبی سوئد، برای اول ماه مه چند اقدام را در دستور گذاشته بودم. 1- شرکت در جشنی که در این شهر یک نهاد پناهندگی برگزار می کرد. من در این جشن شرکت و ضمن صحبت 10 تا 15 دقیقه ای در رابطه با اول ماه مه و بیشتر از همه در باره برگزاری امسال این روز در سراسر جهان و آمریکا و بیانیه های شورای برگزاری اول ماه مه در ایران و اینکه برای رهائی کارگران زندانی باید فعالیت نمود و اهمیت این مسئله برای جنبش کارگری ایران. در این شب با گذاشتن صندوق مالی کمک به خانواده های کارگران زندانی موفق به جمع آوری 450 کرون سوئدی گردیدم.

روز اول ماه مه: فقط در یک تظاهرات توانستم شرکت کنم، متأسفانه بعلت خستگی. در این تظاهرات نسبت به سال های قبل تعداد تظاهر کنندگان زیاد شده بود و نیز از نظر شعاری و حتی صحبت نیز جو رادیکال بود. بدین معنی که خیلی راحت می توانستی شعارهایی مانند مرگ بر سرمایه زنده باد سوسیالیسم، زنده باد همبستگی جهانی مبارزه طبقه کارگر متحد است را داد و تظاهر کنندگان همراهی نمایند که من اینکار را انجام دادم. من با پلاکارد نسبتن کوچک که می شد از جلو و پشت به گردن آویزان کرد، در این تظاهرات شرکت نمودم. بر روی پلاکاردها این شعارها نوشته شده بودند. بر روی پلاکارد روی سینه: زنده اول ماه مه، زنده باد همبستگی جهانی طبقه کارگر، زنده باد سوسیالیسم. پلاکارد پشت: مرگ بر جمهوری اسلامی سرمایه. کارگران زندانی و دیگر زندانیان سیاسی آزاد باید گردند، مرگ بر سرمایه. البته که شعارها به زبان سوئدی بودند. در ضمن با یک دست صندوق کمک مالی به خانواده های کارگران که بر روی آن نوشته شده بود گرفته و با دست دیگر اعلامیه شورای برگزاری... برخوردار خیلی سمپاتیک بود و در حدود 1000 کرون سوئدی جمع آوری کردم.

در یکی از رادیوهای فارسی زبان محلی نیز 10 ماده در خواست کارگران ایران از بیانیه ی شورای برگزاری اول ماه مه در داخل را خواندم.

حمید قربانی 9 مه 2012

گزارش کانون همبستگی با کارگران ایران – گوتنبرگ (سوئد)

از مراسم اول ماه گوتنبرگ 2012

امسال نیز رفقای کانون ما با شرکت در میدان یرن توریت و برپایی میزکتاب و اطلاعات و فروش گل به حاضرین در میدان به استقبال اول ماه مه رفتند.



آنچه در این میدان برجسته بود، عرصه فعالیت رفقای ما در دفاع از کارگران زندانی و به گردن آویختن عکس رفیق رضا شهابی امر دفاع از کارگران زندانی را برجسته کردند و اطلاع رسانی در این رابطه را در دستور کار خود داشتند.



در مراسم روز جهانی کارگر امسال در گوتنبرگ سوئد است. Bobby Seale از بنیانگذاران گروه بیره های سیاه در آمریکا حضور داشت. او با حضور در غرفه "کانون همبستگی با کارگران ایران – گوتنبرگ" در محل مراسم، به ستایش از جنبش کارگری در ایران پرداخته و به صندوق حمایت مالی از کارگران زندانی در ایران نیز کمک کرد.



وی برای معرفی تجربیات این گروه، طی یک کنفرانس 3 روزه به سوئد آمده و مقاومت و تشکل سیاهان را برای بهبود شرایط زندگی شهری تشریح خواهد کرد. این گروه از سال 1960 در آمریکا فعالیت می کند. فرخ قهرمانی از فعالین سیاسی و مدافع حقوق کارگری و عضو "کانون همبستگی با کارگران ایران در گوتنبرگ" طی

گفتگویی با "بابی" رهبر گروه "ببرهای سیاه" داشت، کمک مالی وی را برای جمع آوری یاری های مالی به کارگران ایران به صندوق کانون دریافت داشت.

در جنب گرفته کانون ما فعالان سیاسی پناهنده و مدافعین حقوق کارگران نیز حضوری چشمگیر داشتند. آنها ضمن اطلاع رسانی به وضعیت ناهنجار اجتماعی در ایران و ناامن اعلام داشتن کشور، همواره به سیاست دوگانه دولت سوئد و همگامی سیاست مامشات طلبانه آنان با رژیم اسلامی ایران اعتراض کردند. دفاع از حقوق کارگران و دفاع از امر آزادی کارگران



زندانی و خانواده های آنان را برجسته ساختند. در این روز فعالین کانون ما در مجموع مبلغ 1400 کرون یاری مالی جمع آوری کردند.

کانون همبستگی با کارگران ایران - گوتنبرگ

گزارشگر امیر جواهری 11 مه 2012

همبستگی سوسیالیستی در پاریس مثل هر سال در تظاهراتی که از طرف "کمیته برگزاری اول ماه مه در پاریس" سازمان داده شده بود شرکت کرد. گزارش این تظاهرات در رسانه های مختلف منعکس شد. این تظاهرات بسیار موفق بود و در شرایطی که یک تظاهرات دیگر هم از طرف نیروهای غیر چپ در پاریس سازماندهی شده بود که به دلیل مخالفت با آوردن شعار سرنگونی رژیم و سوسیالیسم به عنوان شعار مشترک اول ماه مه صف خود را جدا کرده بودند، برای ما خیلی مهم بود که با بسیج نیرو تظاهرات را هر چه شکوهمند تر برگزار کنیم. همه رفقای ما در این تظاهرات شرکت کردند و در کنار دیگر رفقای دیگر پرچم قرمز به دوش کشیدند. نتیجه این تظاهرات بسیار مثبت بود و یکبار دیگر نشان داده شد که صفوف متحد چپ رادیکال ایرانی در پاریس قادر به برگزاری تظاهرات بزرگ به مناسبت اول ماه مه میباشد. ما از این موفقیت بسیار خرسندیم و به تلاش رفقای که به نمایندگی از طرف شرکت کنندگان در سازماندهی این تظاهرات نقش مهمی ایفا کردند. باید یاد آوری کرد که تظاهرات امسال در فاصله دو دور انتخابات ریاست جمهوری برگزار میشود و نیروهای چپ فرانسه از کارگران و حقوق بگیران دعوت به شرکت هر چه وسعیتز در این تظاهرات که توسط ۵ سندیکای فرانسه، همان هایی که کولکتیو ایران را تشکیل داده اند، فراخوانده شده بود شرکت کنند. نتیجه شرکت بیش از ۱۵۰ هزار نفر در پاریس و در مجموع ۷۵۰ هزار نفر در سراسر فرانسه بود که این روز را به یک روز اعتراض به سارکوزی و نئو لیبرالیسم تبدیل کرد با احترام بهروز فراهانی از طرف "همبستگی سوسیالیستی با کارگران ایران - پاریس"

ایران اخبار جنبش کارگری / Iran-Labour Movement / Iran-Arbeiterbewegung
<http://iran-worker.blogspot.de/>

This blog provides the translation of the news about the labour movement in Iran in English German, French, swedish, etc. Dieser Blog stellt die Übersetzung der Nachrichten über die Arbeiterbewegung im Iran auf Deutsch und Englisch, Französisch, swedisch usw. zur Verfügung. منتشر می شود ترجمه اخبار جنبش کارگری ایران به زبان های انگلیسی، آلمانی، فرانسه، سوئدی و غیره در این وبلاگ،

کلیپ نهادها- قراردادهای پیمانی و موقت

<http://www.youtube.com/watch?v=HlzED8c9gTs&feature=plcp>

کلیپ نهادها- درباره سندیکای کارگران شرکت واحد

<http://www.youtube.com/watch?v=0Qkr8RAqEQ8&feature=plcp>

کلیپ نهادها- سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه - قسمت اول

<http://www.youtube.com/watch?v=WweqQKFP5D8&feature=plcp>

کلیپ نهادها- سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه - قسمت دوم

<http://www.youtube.com/watch?v=PLeh1fgOAUk&feature=plcp>

6 جون 2012

همبستگی با جنبش کارگری

روز اعتراض به حضور مزدوران جمهوری اسلامی سرمایه

در اجلاس سازمان جهانی کار

اعتراض علیه

نمایندگان سه جانبه گرا

و دروغین کارگری



نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

علیه رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی، از حقوق کارگران در سازمان جهانی کار دفاع نمائیم!

طبقه کارگر ایران چون همیشه با تهاجمات گسترده سیستم سرمایه داری روبرو است و در فقدان حقوق مسلم و ابتدایی خود در مبارزه ای مستمر با کارفرمایان و رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی قرار دارد. هر روزه در گوشه و کنار ایران اعتراضات کارگری در جریان است، اعتراضاتی علیه حقوق معوقه، پیمانکاری، برگه های سفید امضا، اخراج های دسته جمعی، فقر و تنگدستی ناشی از افزایش تورم و پانین ماندن سطح دستمزدها، فقدان بیمه های اجتماعی، بیمه بیکاری و ...، معضلات اولیه ی کارگران را تشکیل میدهد و آنها را از حقوق ابتدایی خویش محروم میسازد.

کارگران، فعالین کارگری و دیگر فعالین اجتماعی بیشماری در زندانهای این رژیم قرون وسطانی اسیرند و در بدترین شرایط جسمی و روحی به سر میبرند.

کارگران در شرایطی اعتراضات فوق را علیه نظام ستمگر سرمایه داری به پیش میرانند که فاقد تشکلات مستقل کارگری اند. ولی طبقه کارگر ایران در مبارزه و در مصاف با ظلم و استثمار طبقاتی، تنها نیست بلکه از پشتیبانی هم

طبقه ای هایش در سطح جهانی برخوردار است. طبقه کارگر ایران بمتابه بخشی از طبقه کارگر جهانی به همبستگی بین المللی نیاز وافر دارد.

در دفاع از جنبش کارگری و با خواست اخراج مزدوران جمهوری اسلامی از سازمان جهانی کار، آکسیون اعتراضی در ژنو در روز چهارشنبه 6 ژوئن ساعت 11 - 14 مقابل دفتر سازمان ملل

Place des Nations

1202 Genève, Suisse

برگزار خواهد شد.

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور از همه ی کارگران و فعالین کارگری، نیروهای سیاسی و ایرانیان مترقی میخواهد که در چنین روزی در ژنو حضور به هم رسانیم و علیه نمایندگان سه جانبه گرا و دروغین کارگری جمهوری اسلامی در سازمان جهانی کار اعتراض کنیم، از حقوق طبقه کارگر دفاع نموده و با افشای رژیم سرمایه داری اسلامی، صدای حق طلبانه کارگران را به گوش جهانیان برسانیم و خواهان محکومیت رژیم اسلامی سرمایه شده و آزادی بی قید و شرط کارگران زندانی و سایر زندانیان سیاسی را خواستار شویم.

زنده باد همبستگی بین المللی کارگران!

بخشی از نمایندگان واقعی کارگران در زندانهای رژیم ضد کارگر اسلامی ایران هستند!

کارگران زندانی و تمامی زندانیان سیاسی را آزاد کنید!

نمایندگان مزدور ایران از اجلاس جهانی کار اخراج باید گردند!

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

مه 2012

فراخوان پنج سندیکای فرانسه برای تظاهرات در حمایت از کارگران ایران

تظاهرات ایستاده در روز 6 ژوئن در برابر دفتر سازمان جهانی در دفاع از حقوق کارگران و آزادی های سندیکایی در ایران

در ایران کارگران از ابتدایی ترین حقوق محرومند:

- حق اعتصاب؛

- حق تظاهرات؛

- حق ایجاد تشکلات سندیکایی

هزاران کارگر به اتهام عدم رعایت موارد ممنوعه توسط رژیم دستگیر شده، بسیاری به زندان افکنده شده و در مواردی به مرگ محکوم شده اند.

ما سندیکاهای فرانسوی: ث. ژ. ت. (CGT)، ث. اف. د. ت. (CFDT)، اف. اس. او. (FSU)، اونسا (UNSA) و سولیدر (Solidaire) کلیه تشکلات کارگری شرکت کننده در اجلاس سال 2012 سازمان بین المللی کار در ژنو را فرامی خوانیم که برای:

- آزادی کارگران زندانی
- ایجاد سندیکاهای مستقل
- حضور نمایندگان واقعی و نه سندیکالیست های قلبی و عوامل و همدست های رژیم

به تظاهرات ایستاده در میدان ملل بپیوندند

میدان ملل از ساعت 12 الی 14 6 ژوئن - ژنو



نامه به کارگران و شرکت کنندگان در اجلاس سازمان جهانی کار

علی نجاتی

**چهارشنبه ۱۷ خرداد
۱۳۹۱**

کارگران و تشکل های کارگری!

شرکت کنندگان در اجلاس سازمان جهانی کار!

این روزها که اجلاس سازمان جهانی کار برگزار میگردد، این روزها که مباحثی درباره ی اوضاع کارگران در جریان است، کم نیستند کارگرانی که هنوز درگیر بدترین شرایط کار و زندگی هستند. کارگرانی چون من که برای احقاق حقوق خود و همکارانشان به نیروی جمعی و ایجاد تشکل مستقل دست برده اند اکنون زیر بدترین فشارهای روحی-جسمی و اقتصادی هستند. من، علی نجاتی کارگر کارخانه ی نیشکر هفت تپه در ایران هستم. بیش از ۲۴ سال سابقه ی کاری دارم. من و دیگر کارگران در حدود سه سال پیش خواستار پرداخت حقوق معوقه ی خود شدیم. حقوق هایی که گاه تا ۶ ماه به تعویق می افتاد. ما کارگران هفت تپه تشکل خود یعنی

سندیکی کارگران هفت تپه را ایجاد کردیم.

اکثریت کارگران در انتخابات شرکت کردند و ۹ نماینده انتخاب کردند. با این نمایندگان چندین بار برخورد های امنیتی انجام گرفت. یک بار من و ۴ تن دیگر از همکارانم را به مدت ۶ ماه زندانی کردند. اتهام ما تبلیغ علیه نظام بود. حال آنکه ما فقط گفته بودیم دستمزدمان را بپردازید. جرم ما این بود که کارگران، ما را به عنوان نمایندگان خود انتخاب کرده بودند. سه سال است که بنده را از کار اخراج کرده اند و خانواده ام در بدترین شرایط اقتصادی و روحی روزگار میگذرانند. همچنین دیگر همکارانم و نمایندگان کارگران به نام های جلیل احمدی، فریدون نیکوفرد، محمد حیدری مهر، رضا رخشان و قربان علیپور از کار اخراج شده و زندانی شدند.

علاوه بر ۶ ماه حبس، بار دیگر با همان اتهام تکراری به من یک سال حکم زندان دادند. و من اکنون بیش از ۷ ماه است که باز هم در زندان شهر دزفول محبوس شده ام. من یک بار دچار سکتی قلبی شده ام و در تهران به هزینه ی خودم تحت عمل جراحی قرار گرفتم. پزشکان متخصص، پزشک قانونی استان و شهرستان و پزشکان زندان هشدار داده اند که بنده باید بیرون از محیط زندان باشم. اکنون دچار گرفتگی عروق هستم. در سینه درد دارم. و هر چند وقت یک بار در زندان به حالت اورژانسی مرا نزد پزشک زندان میبرند. همه میگویند باید به بیرون از زندان منتقل شده و تحت نظر متخصصان قرار بگیرم. تمام این موارد را پزشکان رسمی قوه ی قضاییه نیز تایید میکنند. اما من کماکان در حبس میباشم و تنها چند وقت یک بار به مدت چند روز مرخصی میگیرم. البته با هزاران نامه نگاری از سوی خانواده ام. اما من باید به طور مداوم تحت نظر پزشکان متخصص باشم. پزشکان و مراجع پزشکی قانونی و رسمی حکم داده اند که بنده امکان تحمل کیفر ندارم و قانونا باید مرا آزاد کنند اما این اتفاق نمیافتد.

من و دیگر همکارانم که آنها نیز از کار اخراج شده اند و تحت فشار های روحی و اقتصادی قرار دارند تنها و تنها برای کسب مطالبات صنفی خود تلاش کرده ایم و به عنوان نمایندگان کارگران و اعضای هیات مدیره ی سندیکی کارگران نیشکر هفت تپه سعی در کسب مطالبات به حق کارگران داشته ایم اما ما را با اتهامات واهی دستگیر و زندانی و از کار اخراج میکنند.

آیا دولت ایران همیشه اعلام نمیکند که به مقاله نامه های ۹۸ و ۸۷ سازمان جهانی کار پایبند است؟ آیا کارگران نباید از این حق بدیهی خود استفاده کنند که تشکل مستقل از دولت و کارفرما ایجاد کنند؟

علت چیست که از دولت ایران در اینباره سوالی نمیشود؟

آیا کارگران در هر جا و از جمله شرکت کنندگان در اجلاس، از این فشار بر کارگران در ایران بی خبر هستند؟ آیا ایجاد تشکل کارگری جرم است؟

شاید برای بسیاری کاملا معلوم باشد که نقش واقعی و عملی سازمان جهانی کار برای حمایت از کارگران چیست. من پاسخ این سوال را به خود شرکت کنندگان در اجلاس واگذار میکنم. نتیجه ی کار معلوم میکند که آیا کارگران و آیا شرکت کنندگان در اجلاس خواسته یا توانسته اند برای عملی کردن یکی از بدیهی ترین حقوق کارگران یعنی آزادی برای ایجاد تشکل و آزاد کردن همه ی کارگران دربند در هر کجا و از جمله من و دیگر کارگران دربند در ایران کاری را به پیش ببرند یا خیر.

امروز این واقعیت به روشنی پیش چشم شماست: کارگری چون من، با بیش از ۲۴ سال سابقه ی کار، با مشکلات جانفرسای جسمی، و در حالی که سه سال است از کار اخراج شده و خانواده اش تحت بدترین فشار های روحی و اقتصادی هستند، کماکان محبوس است و تنها جرمش دفاع از کارگران و خواستار شدن حق ایجاد تشکل های مستقل توسط کارگران است. همچنین علاوه بر من دیگر اعضای هیات مدیره ی سندیکا اخراج شده اند و تحت فشار هستند. در پایان از تمام کسانی که از کارگران دربند در ایران حمایت کرده اند تشکر میکنم و از همه ی کارگران و هم طبقه ای هایم میخواهم که به صورت هر چه بیشتر و عملی به تلاش خود برای آزادی این کارگران زندانی در ایران اقدام کنند.



گزارش گردهمایی اعتراضی ۲۶ ژوئن در پاریس

بدنبال فراخوان انجمن دفاع از زندانیان سیاسی و عقیدتی ایران، جمعیت کردهای مقیم فرانسه، همبستگی سوسیالیستی با کارگران ایران-پاریس و اتحادیه‌بین الملل حمایت از کارگران در ایران، دهها فعال کارگری، اجتماعی و سیاسی عصر سه شنبه ۲۶ ژوئن در میدان تروکادروی پاریس (صحن حقوق بشر) گردهم آمدند و اعتراض، نفرتشان را نسبت به رژیم اسلامی ایران و سیاست های سرکوبگرانه و ضدانسانیتش بنمایش گذاشتند.

حضور فعالین کارگری و سیاسی فرانسوی، ترک، سوری، لبنانی، سودانی و... از ویژه گی این تجمع اعتراضی بود. این همبستگی جهانی با فعالین کارگری، اجتماعی و سیاسی ایران شوری در بین حاضرین ایجاد کرده بود و شعارزنده باد همبستگی جهانی بارها از طرف سخنرانان و برگزارکنندگان این گردهمایی سر داده شد.

برگزارکنندگان در آغاز گزارش کوتاهی از اعدام های اخیر جمهوری اسلامی ایران از جمله اعدام چهار نفر در خوزستان، سرکوب فعالین کارگری، دانشجویی و تمامی فعالین اجتماعی طی ماههای اخیر، کارگران و فعالین کارگری زندانی و حمله اخیر به مجمع عمومی کمیته هماهنگی کمک برای ایجاد تشکل های کارگری در ایران و بازداشت فعالین کارگری در کرج و آخرین وضعیتشان در زندان کرج ورشت دادند.

تظاهرکنندگان با سردادن شعارهایی علیه اعدام ها در ایران، علیه اذیت و آزار و دستگیری و زندانی کردن فعالین کارگری، دانشجویی، زنان و... ضمن محکوم کردن جمهوری اسلامی حمایتشان را از قطع اعدام ها، آزادی تمامی زندانیان سیاسی، آزادی فوری و بدون قید و شرط تمامی فعالین کارگری و اجتماعی منجمله فعالین کارگری بازداشت شده در کرج را اعلام داشتند.

شعار سرنگون باد جمهوری اسلامی ایران نیز بارها از طرف اجتماع کنندگان داده شد.

از کلکتیو سندیکاهای فرانسوی حمایت کننده از جنبش کارگری ایران نمایندگان سندیکاهای ث.اف.د.ت، ث.ژ.ت و سولیدردر این گردهمایی شرکت داشتند و نمایندگان دوسندیکای اف.اس.یو.اوانسازمن اعلام همراهی و همدلی با اجتماع کنندگان خبر دادند که امکان حضور ندارند.

فیلیپ روو یکی از مسئولین بخش بین الملل سندیکای ث.اف.د.ت از جمله سخنرانان این گردهمایی بود. وی در سخنانش از جمله گفت:

ما سندیکاهای فرانسوی نسبت به فعالین کارگری و سندیکایی در ایران حساس هستیم و این حساسیت ما از سرکوب بی سابقه ای که از طرف رژیم ایران اعمال می شود نشئت می گیرد.

وی همچنین اظهار امیدواری کرد که همراه با دیگر سندیکاهای فرانسوی بتوانند عملا از فعالین کارگری و سندیکایی در راه ایجاد تشکل های مستقلشان حمایت نمایند.

آلن بارون از سندیکای سولیدردر دیگر سخنرانان بود که طی سخنانی کوتاهی کارنامه کلکتیو سندیکاهای فرانسوی در حمایت از کارگران در ایران از بدو تشکیل تا به امروز، از جمله برگزاری آکسیون های اعتراضی در ژنو همزمان با برگزاری اجلاس سالیانه سازمان جهانی کار امسال و سال گذشته و برپایی شب همبستگی با کارگران ایران در ماه مارس سال جاری و... را به سمع حاضرین رساند و در پایان اظهار امیدواری کرد که این همبستگی جهانی ادامه دار باشد.

پس از این پیام ممدو دیوف دبیرکفدراسیون سندیکاهای مستقل سنگال توسط یکی از برگزارکنندگان قرائت شد. در این پیام ممدو دیوف همبستگی خود و کفدراسیون سندیکاهای مستقل سنگال را با فعالین کارگری ایران اعلام داشت. گردهمایی با نطق کوتاه، سلامه کیوله مارکسیست و زندانی سیاسی سوری که اخیراً از زندان رژیم سوریه رهایی یافته است، ادامه یافت.

آقای سلامه ضمن حمایت از مبارزات کارگران ایران در راستای احقاق حقوقشان افزود: باید بین جنبش های کشورهای مختلف منطقه همبستگی برقرار شود و همبستگی را لازمه پیروزی در آینده دانست.

وی ضمن یادآوری این امر که هیچ توهمی نسبت به رژیم های دیکتاتوری نباید داشت اظهار امیدواری کرد که در آینده نزدیک، شاهد بهار واقعی جنبش کارگری و انقلابی در منطقه خاورمیانه باشیم.

مصطفی از حزب کمونیست لبنان نیز با ایراد سخنانی با دفاع از مبارزات کارگران ایران همبستگی جهانی را نشان داد.

مهری زندان فعالین زنان آخرین سخنران این گردهمایی بود که گزارش کوتاهی از وضعیت زنان در ایران داد. وی از محرومیت فردی و اجتماعی زنان ایران، از تبعیض جنسیتی که در مورد آنان روا می شود، فشارهایی که به آنان وارد می آید و چگونگی اذیت آزار و سرکوب مستمرشان توسط رژیم ایران سخن گفت.

همزمان با برگزاری این گردهمایی اعتراضی، در ضلع دیگر میدان تروکادرو تجمع اعتراضی دیگری علیه رژیم ترکیه و برای آزادی دانشجویان زندانی در ترکیه جریان داشت. در این تجمع که از طرف فعالین سیاسی ترکیه و دانشجویان فرانسوی سازمان داده شده بود ده ها فعال دانشجویی و سیاسی ترک و فرانسوی شرکت داشتند. قبل از راهپیمایی این تجمع کنندگان بطرف سفارت ترکیه، هیئتی از طرفشان در گردهمایی اعتراضی ما حضور بهم رسانیدند و با پخش تراکت و گفتگو با برگزارکنندگان گردهمایی ضمن اطلاع رسانی از اهداف تجمع و راهپیمایشان، با مبارزات کارگران، دانشجویان و فعالین اجتماعی و سیاسی در ایران ابراز همبستگی کردند. برگزارکنندگان گردهمایی هم ضمن سپاسگزاری از خواسته انهمبندی برآزادی دانشجویان زندانی در ترکیه حمایت کرده و رژیم ترکیه را محکوم کردند.

گزارش خبری این گردهمایی از طرف رادیوندا، رادیو بین المللی فرانسه، رادیو فردا (بخش صبحانه با خبر)، تلویزیون تیشک و تلویزیون صدای آمریکا پخش شد.

پیوندها:

گزارش رادیو ندا از گردهمایی اعتراضی ایرانیان در پاریس در گفتگو با علیرضا نوائی، بهروز فراهانی و عزیز ماملی

<http://www.radioneda.de/2012/06/25/Paris120626.mp3>

- رادیو بین المللی فرانسه:

http://telechargement.rfi.fr.edgesuite.net/rfi/persan/audio/modules/actu/201206/Perspec_1_26_06.mp3

- رادیو فردا: صبحانه با خبر بخش دوم - چهارشنبه 27 ژوئن

<http://www.radiofarda.com/audio/broadcastprogram/593145.html>

اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران - پاریس

همبستگی سوسیالیستی با کارگران ایران - پاریس

۲۷ ژوئن ۲۰۱۲

**گزارشی کوتاه از آکسیون ۶ ژوئن در ژنو
مقابل سازمان جهانی کار**

همبستگی با جنبش طبقاتی کارگری - پاریس

اجلاس سازمان جهانی کار هر ساله در ماه ژوئن به مدت چند روز در ژنو برگزار می شود و ما کارگران و فعالان کارگری در خارج از کشور برای دفاع از ابتدایی ترین حقوق و مطالبات پایمال شده ی طبقه کارگر ایران و حمایت از تشکل های مستقل کارگری، با هدفی مشخص، علیه نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی و سیاست های جنایتکارانه و سرکوب گرانه و نیز علیه نمایندگان دروغین کارگری که از طرف حکومت سرمایه و کارفرمایان انتخاب و به آنجا اعزام می شوند،

از کشورهای مختلف اروپایی همایشی اعتراضی را در ژنو برگزار می‌نمائیم تا صدای کارگران و فعالان آن را به اجلاس جهانی کار و افکار عمومی انتقال دهیم که بی‌حقوقی مطلق فروشندگان نیروی کار، نه تنها نظام استثمار را نمایان می‌سازد، بلکه زندگی کارگران و خانواده‌شان را لحظه به لحظه برباد می‌دهد؛ لازم به یادآوری است که بیشتر کارگران ایران در سراسر کشور با قراردادهای سفید امضاء، پیمانی و موقت به کار اشتغال دارند تا هر زمان که کارفرمایان اراده کنند، اخراجشان نمایند و زمانی که به کار اشتغال دارند حقوق‌های معوقه سفره فقیرانه و محقرشان را کاملاً خالی می‌نماید و همه‌ی اینها در شرایطی است که بر مبنای استناد کارشناسان، دستمزدها حداقل سه بار کمتر از خط فقر ارزیابی شده است.

از سال گذشته اما، به دلیل اعلام موجودیت "کلکتیو سندیکایی مغرب و خاورمیانه" جهت برگزاری آکسیون مقابله سازمان جهانی کار توسط 5 سندیکای فرانسه، فراخوانی صادر و سازمان دهی می‌شود. امسال نیز فراخوان سندیکاهای فرانسه شامل: س اف د ت، س ژ ت، اف اس او، اونسا و سولیدر سود، اعلام گشت. آکسیون یاد شده با حضور بیش از 60 نفر انجام گرفت و علاوه بر نمایندگان 5 سندیکای فرانسه، نمایندگانی از سندیکای: س ژ آ اس سوئیس، سندیکای مستقل مصر، سندیکای مستقل الجزایر، سندیکای مستقل سنگال و بخش زنان سندیکای سنگال سخنانی در چارچوب دفاع از جنبش کارگری ایران و تشکل‌های مستقل آن ارائه دادند که با استقبال پرشور حاضران مواجه گشت. "نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور" و "اتحاد بین‌المللی در حمایت از کارگران در ایران"، 2 نهادی بودند که در این آکسیون در ژنو حضوری فعال داشتند، به ویژه حضور "نهادهای همبستگی با جنبش کارگری..." چشمگیرتر و در طرح شعارها بیش از همه خود را آماده نموده بود که امیدواریم در سال‌های آینده با درکی عمیق‌تر از فراخوان‌های "کلکتیو سندیکایی..." با طرح نظرگاه مستقل خویش، حاوی پیام و گفتمان در چارچوب موازین خویش باشیم و پیشبرد اینگونه اهداف را پیشاپیش سازماندهی نمائیم.

ولی آنچه که به سازمان جهانی کار مربوط می‌شود، بی‌شک، بدون کوچکترین توهمی سازمان یاد شده سه جانبه گراست و در نتیجه به خوبی می‌دانیم که اهداف دولت‌ها و کارفرمایان سرمایه‌بیش از حقوق کارگران برایشان مهم است، ما نیز با تکیه بر تجربه‌های گذشته، ناچاریم جهت افشاگری، صدای راستین طبقه کارگر ایران و فعالان آن را حداقل به گوش کارگرانی که در این اجلاس شرکت می‌کنند، برسانیم و نیز چالش‌هایی که در مورد مقاله‌نامه‌های سازمان جهانی کار موجود است و نظام سرمایه‌داری جمهوری اسلامی یکی از اعضای رسمی آن محسوب می‌شود و آنها را عملی نمی‌سازد، برملا سازیم و به موازات همه‌ی اینها باید گفت که مواضع کارگری "کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری" که در ارتباط با "سازمان جهانی کار" انتشار یافت، کاملاً دقیق و منطقی است و ما نیز با تأیید مفاد آن باور داریم که ماهیت واقعی این سازمان در جهت منافع دولت‌ها و کارفرمایان خلاصه می‌شود. نسبت به شرکت آگاهانه و با هدف تعریف شده‌ی ما، آکسیون ششم ژوئن در ژنو را با تمام کمبودهایی که به همراه داشت، مثبت و گامی به جلو ارزیابی می‌کنیم. بدیهی است که در واقع به عنوان تجربه‌ای دیگر برای هر چه غنی‌تر نمودن این مشارکت باید در آینده‌ای نزدیک به بحث و گفتگو نشست و به بررسی راهکارهای گوناگون آن اقدام کرد.

همبستگی با جنبش طبقاتی کارگری - پاریس

s.mouvement.cp@gmail.com

20 خرداد 1391 - 9 ژوئن 2012

کلیپ نهادها - نقدی بر پیش نویس قانون کار

<http://www.youtube.com/watch?v=hlj0xyAo0nc&list=UUxwF0VWw5pJ3WUbkLJhOOSA&index=1&feature=plcp>

کلیپ نهادها - حداقل دستمزد سال 1391

<http://www.youtube.com/watch?v=lk3IGCqoUiA&feature=relmfu>

مردم آزادیخواه و عدالت طلب ایرانی مقیم سیدنی

در هفته همبستگی با زندانیان سیاسی و کارگران زندانی به کمپینی که از طرف نهادهای همبستگی با جنبش کارگری ایران فراخوان داده شده، پیوندید. این هفته ای است که ما مدافعین آزادی و عدالت اجتماعی تلاش خود را در جهت آزادی زندانیان سیاسی و کارگران زندانی در رژیم جمهوری اسلامی ایران از زندانی های رژیم اسلامی، متحدانه ترسازمان خواهیم داد. به همین مناسبت کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران در راستای این فراخوان سرتاسری تجمع اعتراضی را به مدت سه ساعت برگزار می کند

زمان: جمعه 15 جون 2012 از ساعت 3 تا 6 بعداز ظهر، مکان: جلوی تاون هال سیتی خیابان جورج

اطلاعات بیشتر: طاهر پرتوی 0413489420

کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران - استرالیا

ایران اخبار جنبش کارگری / Iran-Labour Movement / Iran-Arbeiterbewegung

This blog provides the translation of the news about the labour movement in Iran in English German, French, swedish, etc. Dieser Blog stellt die Übersetzung der Nachrichten über die Arbeiterbewegung im Iran auf Deutsch und Englisch, Französisch, swedisch usw. zur Verfügung.

از وبلاگ خبری نهادهای همبستگی، به زبانهای مختلف، دیدن کنید

<http://iran-worker.blogspot.de/>

در این وبلاگ، ترجمه اخبار جنبش کارگری در ایران به زبان های انگلیسی، آلمانی، فرانسسه، سوئدی و غیره منتشر می شود.

پیام نهادهای همبستگی

به هفتمین کنفرانس بین‌المللی کارگران اتومبیل سازی جهان در مونیخ

ما فعالین نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران با نهایت خوشوقتی برگزاری این کنفرانس مهم را به شما کارگران شرکت کننده از سراسر جهان تبریک می‌گوئیم.

متأسفانه تلاش‌های چند ماهه ما برای اعزام یک نماینده از بخش خودروسازان ایران برای شرکت در این کنفرانس به علت اختناق حاکم در ایران و نگرانی از پی‌آمدهای آن به نتیجه نرسید.

کارگران ایران کماکان از حق تشکل و اعتصاب برخوردار نیستند. رژیم اسلامی سرمایه وحشیانه به هر اعتراض و اعتصاب کارگران حمله ور می‌شود.

کارگران و زحمتکشان در شرایط بد اقتصادی و با بیکاری رو به افزایش روبرو هستند و از امنیت شغلی، بیمه بیکاری و اجتماعی بی بهره‌اند. کارگران در ایران هیچگاه در طول این سالها دست از اعتراض و اعتصاب برنداشته و بیوقفه برای منافع و مطالبات خود میکوشند.

در اول ماه مه امسال در ایران به اشکال مختلف مراسمها و گردهمایی بمناسبت اول مه برگزار شد و بخشی از مراکز صنعتی و محلهای کار، کارگران جسورانه دست از کار کشیده تا بتواند هم اول ماه را جشن گرفته و هم در مورد خواسته‌ها و مطالباتشان با هم به بحث و گفتگو بپردازند.

کارگران ایران فقط به نیروی خود و به همبستگی و حمایت هم طبقه‌ای‌ها خودشان در دنیا اتکا دارند و هیچ توهمی به دولتهای و نیروهای غیر کارگری ندارند.

در شرایط تهاجم گسترده سرمایه‌داری جهانی به دستاوردهای طبقه کارگر و همچنین بحران ساختاری این نظام‌ها یکی پس از دیگری و دشوار نمودن زندگی به روی کارگران با جانبداری از سیاست "ریاضت اقتصادی"، اهمیت برگزاری چنین کنفرانس و کنفرانس‌هایی صد چندان می‌شود.

از نظر ما طبقه کارگر جهانی در مقابل این تهاجمات باید صفوف خود را محکمتر و گسترده‌تر نموده و همبستگی بین‌المللی خود را بیش از پیش تقویت نموده و چون اعضای یک پیکر از حقوق همطبقه‌ای‌های خود در سراسر جهان بطور گسترده حمایت نماید، تنها از این طریق است که با انسجام صف طبقاتی جهانی خود در برابر صف سرمایه مانع از ادامه تجاوزات استثمارگرانه شده و به دستاوردهای تازه‌ای نائل خواهد شد.

ما بار دیگر ضمن تبریک و آرزوی موفقیت این کنفرانس با مصوباتی مترقی و راهگشا، خواهانیم که کنفرانس با صدور قطعنامه و ارسال پیام همبستگی از مبارزات کارگران ایران حمایت نموده و خواهان آزادی فوری کارگران زندانی بویژه رضا شهبانی عضو هیئت مدیره و مسئول مالی سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه شود که اکنون در نتیجه شکنجه‌های بسیار و شرایط سخت زندان برای عمل جراحی در بیمارستان بسر می‌برد.

موفق باد هفتمین کنفرانس بین‌المللی کارگران اتومبیل سازی جهان

زنده باد همبستگی بین‌المللی کارگران

17 مه 2012

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

توضیح: اجلاس مشورتی با کنفرانس فرق دارد و تا کنون به اشتباه این اجلاس، کنفرانس خوانده می‌شد.

چنین اجلاسی ابتدا در سوم و چهارم ماه اکتبر 1998 در شهر کلن با شرکت 450 نفر از 10 کشور جهان برگزار شد، از آن به بعد هر سال یک بار این اجلاس در سطح کشوری و هر دو سال یک بار در سطح بین‌المللی برگزار شده است. که امسال در چهاردهمین سال این حرکت، هفتمین اجلاس مشورتی بین‌المللی در شهر مونیخ برگزار شد.

این اجلاس در ابتدا با هدف تدارکاتی، برای آشنایی، برقراری ارتباطات، تبادل تجربه، مشورت و تبادل نظر و گسترش این روابط به کشورهای دیگر، برگزار شد. از این رو جنبه مشورتی داشت و به این نام خوانده می‌شد، حال بعد از 14 سال، اجلاس اخیر به این نتیجه رسید که شرایط برای برگزاری اولین کنفرانس بزرگ بین‌المللی آماده است و لذا تدارک آن را در دستور کار خود قرار داد.

هفتمین اجلاس مشورتی کارگران اتومبیل سازی جهان از 17 تا 20 ماه مه در شهر مونیخ آلمان با موفقیت تمام برگزار شد. در این اجلاس بیش از 600 نفر از کشورهای: آفریقای جنوبی، برزیل، ونزوئلا، آمریکا، فیلیپین، کره جنوبی، هند، ایران، ترکیه، روسیه، آکرین، مجارستان، لهستان، فرانسه، هلند، بلژیک، اسپانیا، پرتغال، ایتالیا، نروژ و آلمان حضور داشتند. از طرف نهادهای همبستگی با جنبش کارگری ایران - خارج از کشور، رفیقی اعزام شده بود که توسط یکی از هواداران جنبش کارگری نیز همراهی می‌شد. همچنین آقای بهروز خباز از طرف اتحاد بین‌المللی شرکت نموده بود که توسط مترجمینی همراهی می‌شد.

دستور کار عمده این اجلاس، تدارک مشخص برای برگزاری اولین کنفرانس بین‌المللی بود که با شعارهای:

- کارگران اتومبیل سازی، سراسر جهان را به حرکت درمی‌آورند
- ما حال خود را برای همکاری و هماهنگی جهانی جهت فعالیت‌های مبارزه جویانه کارگران اتومبیل سازی، آماده می‌کنیم.
- پیش به سوی اولین کنفرانس بین‌المللی کارگران اتومبیل‌سازی در سال 2015/2014، شروع به کار کرد.

در روز اول یک برنامه بازدید جمعی از اردوگاه نازی‌ها در داخاو با نثار تاج گل در محل قربانیان این جنایت بزرگ تاریخی برگزار شد که همگان را به شدت متأثر نمود و نمایندگان در سخنرانی‌های بعدی احساسات خود را از این دیدار منعکس نمودند.



شب هنگام مراسم افتتاحیه با جشن و سرود و صرف شام و معرفی تک تک نمایندگان برگزار شد. آقای خباز نیز پیام کوتاهی داد و نماینده ما نیز پیام آقای محمود صالحی یکی از رهبران برجسته جنبش کارگری ایران را که اختصاصاً برای این اجلاس ارسال شده بود قرائت نمود. این پیام به زبان‌های انگلیسی و آلمانی ترجمه و تکثیر شده بود و وسیعاً در میان نمایندگان توزیع شد.

در روز دوم برنامه با خوش‌آمدگویی، سخنرانی پیرامون اوضاع جهانی و گزارشی از وضع محیط‌زیست در جهان و بحث پیرامون آن شروع شد و با تشکیل 10 گروه کاری (ورکشاپ) ادامه یافت. موضوعات این گروه‌ها عبارت بودند از:

- چگونه باید هماهنگی کارگران اتومبیل‌سازی در سطح جهان در آینده ادامه یابد؟
- مسائل اتومبیل و حمل و نقل در آینده چگونه باید باشد؟
- تشدید و رشد صدمات و سختی کار و اثرات آن بر سلامتی در محیط کار
- آیا ما به اتحادیه‌ای برای حفظ محیط زیست نیاز داریم؟
- فعالیت جوانان برای در اختیار گرفتن نامحدود کارآموزی‌ها
- دمکراسی در اتحادیه‌ها
- همکاری بین‌المللی پایه‌های اتحادیه‌ها چگونه می‌تواند صورت بگیرد؟
- موفقیت علیه فشارها و ستم‌های سیاسی
- همکاری و پشتیبانی زنان مبارز و جنبش کارگری
- مبارزه بین‌المللی علیه کارهای موقت و پیمانی

که در هر یک از این گروه‌های کاری تعدادی از نمایندگان برحسب علاقه تقسیم شده و فعالانه به بحث و گفتگو پرداختند.

در روز سوم ابتدا گزارش و نتایج کار گروه‌های کاری روز قبل ارائه و بحث شد و سپس 7 گروه کاری دیگر حول مسائل کنسرن‌های بزرگ اتومبیل‌سازی تشکیل شد و در عصر همین روز چند سمینار حول مسائلی ویژه برگزار شد، نظیر:



- قرار اجلاس فعالین برای تشکیل اتحادیه حفظ محیط زیست
- بیماری و از کار افتادگی در محیط کار
- وحدت کارگران و جنبش توده‌ای در "اس 21"
- مرسدس بنز در آرژانتین و ناپدید شدن فعالین کارگری
- فیلمی از مبارزات کارگران "سانگیونگ" در کره جنوبی هم نمایش داده شد.

همچنین بازدید از شهر و راهپیمایی بسیار جالب نمایی جوانان با حمل کارتون و مجسمه‌های مقوایی و پلاکات‌ها و موزیک در برنامه عصر این روز قرار داشت.



زیباترین صحنه و برنامه در این روز حضور و استقبال پرشور و بی‌نظیر از سخنگو و یکی از رهبران اعتصابی کارگران فولاد سازی آسپروپیرگوس یونان بود که در 202 مین روز اعتصاب - که هنوز هم ادامه دارد- به نمایندگی از طرف اعتصابیون برای شرکت در این اجلاس آمده بودند. حدود 10 دقیقه حضار به احترام آنها به پا خاسته و با ابراز احساسات طبقاتی سالن را به لرزه در آورده بودند و اشک شوق در چشمان همه دیده می‌شد. سرانجام مسافرین خسته از راه رسیده به سخن درآمدند. نفر اول با سپاس از آن استقبال و احساسات و ابلاغ دروهای همبستگی

کارگران اعتصابی یونان، گفت: امروز 202 مین روز اعتصاب ماست، اما ما مبارزه خود را علیه کنسرن و دولت و کلیه کسانی که علیه ما اقدام می‌کنند تا کسب کامل خواست‌هایمان ادامه خواهیم داد. ما تا الان متحداً مبارزه کرده و وحدتمان را مثل یک پیکر مستحکمتر کرده و اجازه ندادیم اعتصاب شکن‌ها راه ما را مسدود کنند. ما به مبارزه‌مان همچنان ادامه خواهیم داد و یقیناً به سرمایه‌داران پیروز خواهیم شد زیرا از همبستگی و پشتیبانی خانواده‌ها، اهالی محل، همکاران کارگر در سایر رشته‌ها در سراسر کشور و این چنین همبستگی‌های رقیقانه و بی‌نظیر بین‌المللی برخورداریم، درود بر شما ...

در این هنگام نمایندگان کره جنوبی که یک زن و مرد بودند، به روی جایگاه رفته و یک پیشانی بند سرخ که به روی آن جمله "کارگران جهان متحد شوید" به زبان کره‌ای نوشته شده بود و یک شال گردن سه‌گوش سرخ رنگ به پیشانی و گردن هریک از آن دو بسته و با هم پیوستن دست‌هایشان و مشت‌های گره کرده و دادن شعار، شور و شوق و هلهله همگان را برانگیختند.

سپس سخنگوی اعتصاب که یک زن بود به سخن ادامه داد و ضمن تشکر از رفقای کره‌ای گفت: من هفت ماه پیش یک زن خانهدار معمولی بودم، اما الان سخنگوی کارگران اعتصابی فولاد یونان هستم. پراتیک و این مبارزه طولانی مرا آگاه کرد و به این سطح رساند. این اعتصاب تنها مربوط به یونان نیست، اعتصاب تمام دنیاست. امروز با وجود 202



روز اعتصاب، به لحاظ همبستگی در سطح کشوری و بین‌المللی، هنوز غذای کامل برای خوردن داریم و نان هم به خانه می‌بریم. از زمانی که مردهای ما اعتصاب کردند، ما هم در اعتصاب شرکت کرده و در کنار آنها ایستادیم، زیرا ما هم متعلق به طبقه کارگر هستیم ...

آنگاه نماینده کره جنوبی گفت: ما از مبارزات شما حمایت می‌کنیم. ما هم در کره اعتصابانمان سرکوب می‌شود، ولی ما مقاومت کردیم و با همبستگی کارگران، خانواده‌ها و بین‌المللی پیروز شدیم. ما تلاش و کمک می‌کنیم که رفقای یونانی هم پیروز شوند. فقط با وحدت و همبستگی بین‌المللی ما پیروز خواهیم شد.

در هنگام استراحت ظهر، رفیق ما از نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران، به نزد آنها رفته و ضمن بیان احساسات خود و اعلام همبستگی با آنها، تنها تی شیرتی را که به تن داشت که شامل عکس‌های رضا شهابی، علی نجاتی، شاهرخ زمانی، بهنام ابراهیم زاده و محمد جراحی بود، از تن درآورده و همراه با یک پلاکارد بزرگ رنگی با همین تصاویر را به رسم یادبود به آنها هدیه کرد و دست‌های یکدیگر را بهم فشرد و شعار زنده باد همبستگی بین‌المللی کارگران را سر دادند.

شب‌هنگام نیز یک جشن بزرگ بین‌المللی با گروه‌های موزیک از آمریکای لاتین، آفریقا و آسیا و اروپا و نمایشات کم‌دی سیاسی و حرکات ورزشی برگزار شد. در این برنامه همچنین پرچم‌های کشورهای شرکت‌کننده را تک تک نشان داده و نام بردند و سپس همه آنها را بالا برده و به دیوار آویختند. رفیق ما با مشاهده این که اشتباهاً پرچم جمهوری اسلامی را بالا برده‌اند (چون همه پرچم‌ها را از اینترنت گرفته بودند) به هیئت رئیسه مراجعه و خواهان پائین آوردن آن شد. آنها ضمن پذیرفتن این اشتباه، عذرخواهی کردند و پرچم‌ها را پائین آوردند، رفیق ما پرچم کذایی را برداشته و روبه جمعیت توضیح داد که این پرچم مردم ما نیست، این لکه ننگ متعلق به جمهوری اسلامی است نه مردم ایران و آنگاه با شعار مرگ بر جمهوری اسلامی و همصدایی حضار، پرچم را پاره کرد که با استقبال و تشویق و کف زدن حضار مواجه شد.

در پایان جمعیت برای تماشای مسابقات قهرمانی فوتبال بین باشگاه بایرن مونیخ و چلسی انگلستان به چادرهای آماده شده رفتند.

در آخرین روز، ابتدا گزارش کمیته تدارک و گزارش مالی آن داده شد و مورد بحث قرار گرفت. سپس پیرامون بیانیه پایانی و برنامه مبارزاتی و قطعنامه‌ها بحث و رأی‌گیری شد. رفیق ما نیز پیش‌نویس یک قطعنامه در محکومیت جمهوری اسلامی و حمایت از کارگران ایران و آزادی کارگران زندانی را ارائه داد که به اتفاق آراء و ابراز احساسات تصویب شد. (متن آن به ضمیمه است). سپس در مورد انتخاب یک هیئت هماهنگی بین‌المللی برای تدارک اولین کنفرانس بین‌المللی که در سال 2015/2014 در شهر زیندلفینگن (در نزدیکی شهر اشتوتگارت آلمان) برگزار خواهد شد، بحث و گفتگو و سپس انتخابات شد. رفیق ما با توجه به این‌که تلاش‌های چندساله نهادها برای حضور یک نماینده از ایران در این اجلاس‌ها به علت شرایط ایران به نتیجه نرسیده بود، با این انگیزه که چنانچه فعالین داخل با شرکت از راه دور در چنین هیئتی بطور مستمر در جریان اطلاعات و فعالیت‌ها قرار بگیرند و متقابلاً از وضع کارگران اتومبیل سازی در

ایران گزارش بدهند، برای دو سال دیگر آمادگی پیدا خواهند کرد که در آن کنفرانس شرکت کنند، لذا با معرفی خود و خواندن بخشی از پیام نهادها به این اجلاس، پیشنهاد داد که نمایندگان از ایران نیز مایلند در این هیئت هماهنگی شرکت کنند و من می‌توانم به‌عنوان رابط بین آنها و این هیئت عمل کنم، این پیشنهاد مورد بحث قرار گرفت و نهایتاً ایشان نیز به‌عنوان عضو هیئت هماهنگی (با آن وظیفه مشخص) انتخاب شد و حال باید فعالین داخل در این مورد تصمیم گرفته و در صورت موافقت، نماینده یا نمایندگان خود را تعیین کنند.



در پایان هیئت میزبان (مونیک) به رسم یادبود به هریک از نمایندگان کشورها یک لیوان سنتی آبخووری ایالت بایرن و یک سی دی از عکس‌های تهیه شده از این اجلاس هدیه نمود و اجلاس با خواندن سرود انترناسیونال به کار خود پایان داد.

از نکات مهم و آموزنده این اجلاس، تماس و گفتگوهای هیئت‌های نمایندگی کشورهای مختلف برای تبادل تجربه و برقراری ارتباطات مستقیم با یکدیگر بود. رفیق ما با توجه به محدودیت بسیار زیاد وقت، موفق شد با چند هیئت هماهنگی مصاحبه‌های کوتاهی انجام دهد که (متن آنها ضمیمه است) برخی از آنها بویژه برای فعالین کارگری در ایران، می‌تواند مفید واقع شود. در این اجلاس سخنران‌ها با تکنولوژی پیشرفته به 11 زبان ترجمه می‌شد.

بیش از 50 میز اطلاعاتی و کتاب در سراسر محوطه از کشورهای مختلف تشکیل شده بود، ما هم میز خود را با ارائه پیام‌ها، اطلاعیه‌ها و نشریه به زبان آلمانی و گزارش مشروح از ایران خودرو با تزئین پلاکات‌ها و پوسترها و عکس-های کارگران زندانی و یک لیست جمع‌آوری امضاها حمایتی که بیش از 100 نفر امضاء نمودند و یک صندوق کمک مالی، که مبلغ قابل ملاحظه‌ای جمع‌آوری شد.

همچنین حضور و آشنایی با رفقایی از اشتوتگارت، یکی از فرصت‌های خوب این اجلاس بود که امید است به یاری این رفقا، به زودی نهاد همبستگی دیگری در این شهر تشکیل شود.

در این اجلاس زیباترین و عمیق‌ترین نمونه‌های همبستگی بین‌المللی کارگران به اشکال گوناگونی به نمایش درآمد که برجسته‌ترین آن مراسم استقبال پرشور از نمایندگان کارگران اعتصابی معدن در یونان بود. تحکیم، تقویت و تعمیق این همبستگی‌ها دست‌آورد مهم این اجلاس و گام بلندی برای رسیدن به وحدت و همبستگی گسترده‌تر در سطح تمامی رشته-های تولید و خدمات و در گستره جهان است.

"پرولتاریای سراسر جهان متحد شوید!"

سیامک مؤیدزاده (وارتان) – 2012/5/27

ضمیمه‌ها:

- بیانیه پایانی نشست
- پیام محمود صالحی
- پیام نهادها
- قطعنامه تصویب شده
- متن مصاحبه‌ها با هیئت‌های نمایندگی
- چند عکس

کارگران اتومبیل سازی، سراسر جهان را به حرکت درمی‌آورند

ما حالا خود را برای همکاری و هماهنگی جهانی

جهت فعالیت‌های مبارزه جویانه کارگران اتومبیل سازی، آماده می‌کنیم.

پیش به سوی اولین کنفرانس بین‌المللی کارگران اتومبیل‌سازی در سال 2015/2014

1 - هفتمین اجلاس مشورتی کارگران اتومبیل سازی جهان سال 2012، با 600 نفر شرکت کننده از 21 کشور جهان چندین میلیون کارگر اتومبیل سازی جهان را نمایندگی کردند.

اجلاس مشورتی بین‌المللی کارگران اتومبیل سازی براساس مناسبات فرا حزبی و خودگردان، برای یک همبستگی مبارز مجویانه بین‌المللی و وحدت جنبش کارگری، علیه سرمایه مالی جهانی و برنامه‌های بحران‌زای دولتی آغاز به کار کرد.

تبادل تجربیات، همبستگی بین‌المللی کارگران در کنسرن‌های جنرال موتور، فولکس واگن، دایملر، فورد و بوش و دیدارهای متقابل و اقدام به همکاری‌های فراکشوری جهت تحکیم پشتیبانی‌ها و تفاهم متقابل و حرکت به سوی یک مناسبات اعتمادبرانگیز روبه رشد. ما مسائل حفظ محیط زیست و رهایی زن را در دستور کارمان قرار دادیم. با فرهنگ همبستگی در مباحث و پذیرش حقوق دمکراتیک برابر با نظرات متفاوت بحث‌ها را به پیش بردیم و سطح تفاهم و اصول مناسباتمان را ارتقاء دادیم.

2 - ادامه بحران مالی و اقتصاد جهانی و سرکردگی بحران‌زای سرمایه‌داری در سطح جهانی، کارگران اتومبیل‌سازی را با مطالبات نوینی مواجه می‌سازد. در جهانی کردن صنایع اتومبیل‌سازی، ما در سطح محلی و کشوری دست در دست یکدیگر مقابله می‌کنیم. منافع چنین شیوه تولید جهانی به سود ما نیست، ما را از هم جدا می‌سازد و ما را به رقیبان یکدیگر تبدیل می‌کند. هر کنسرنی بی‌رحمانه می‌کوشد که در مقام اول باشد و در تهاجمات استثمارگرانه جهانی در رأس قرار گیرد.

آینده جوانان ما در خطر است.

از هندوستان تا ایتالیا، از آمریکا تا کره، از برزیل تا فیلیپین، "ای. آ. آر." (اجلاس مشورتی بین‌المللی کارگران اتومبیل‌سازی) وارد این امر می‌شود که کارگران اتومبیل‌سازی، بخشی از مسئولیت آینده جامعه را بپذیرند. اجازه نمی‌دهیم هیچکس ما را متوقف کند و یا مانع شود که درباره سیستم سرمایه‌داری عمیقتر فکر کنیم. شعار انقلابی کارل مارکس: "پرولتاریای جهان متحد شوید!"، در ما ضرورت عمل و نیروی جاذبه تازه‌ای ایجاد می‌کند.

3 - ما خرسندیم که اکنون می‌توانیم فرم سازمانی جدیدی را فرا بخوانیم که از اجلاس‌های مشورتی به سطح هماهنگی‌های پیوسته و عملی کارگران اتومبیل‌سازی جهان عبور کنیم. ما برای یک پشتیبانی متقابل متعهد می‌شویم. ما هرگونه تفرقه و فریب دادن کارگران در واحدهای جداگانه را رد کرده و سیاست‌های همکاری طبقاتی سرمایه‌داران، هماهنگی مدیران و یا همچنین مبارزه رقابتی در بازارهای اتومبیل را از گرده کارگران محکوم می‌کنیم. ما برای در هم شکستن اعمال مخرابانه اعتصاب‌شکنان، برای همبستگی مبارز مجویانه، محکمتر کردن مشترک سازمان‌های اتحادیه‌ای و سازماندهی یک برنامه منظم تبادل اطلاعات و تجارب و همچنین هماهنگی و همکاری‌های فراکشوری در مبارزه مشترکمان، وارد عمل می‌شویم. ما آماده همکاری تنگاتنگ با کارگران تمام رشته‌ها در مسائل جوانان، محیط زیست، زنان، تمام جنبش‌های توده‌ای و جنبش‌های انقلابی در سطح جهان هستیم. همبستگی بین‌المللی‌مان را تقویت کنیم و به سوی مبارزات مشترک برای مطالبات مشترک حرکت کنیم!

4 - تمامی ملزومات اساسی برای اولین کنفرانس بین‌المللی کارگران اتومبیل‌سازی تا سال 2015/2014 را ایجاد کنیم! با هم چهار رکن لازم این کنفرانس را بنا کنیم.

- 1 - یک نشست نهایی نمایندگان تصمیم‌گیرنده از 2 تا 5 هیئت نمایندگی کشورها
- 2 - فوروم‌های همکاری‌های بین‌المللی کنسرن‌ها
- 3 - تعیین موضوعات گروه‌های کاری و ورکشاپ‌ها
- 4 - یک برنامه فرهنگی گسترده توده‌ای

رسیدن به یک هماهنگی واقعی کارگران اتومبیل‌سازی، به معنای پابندی به اساس تصمیمات دمکراتیک مورد توافق کنفرانس جهانی کارگران اتومبیل‌سازی و نهایتاً تعهد یکایک تشکلات و نیروها، در قبول فعالانه یک وظیفه است.

ما شرکت کنندگان اتحادیه‌ها، هیئت‌های نمایندگی [کارگران زن اتومبیل‌سازی‌ها، افراد، اتحادیه‌ها، فعالین اجتماعی، فرهنگی یا سیاسی جنبش کارگران اتومبیل‌سازی و خانواده‌هایشان از تمام کشورهای جهان را فرا می‌خوانیم که در تدارک و به پیش بردن اولین کنفرانس بین‌المللی کارگران اتومبیل‌سازی شرکت نمایند. جریانات فاشیستی، نژادپرستانه و بنیادگرایان مذهبی از این دعوت مستثنا هستند.

5 - ما قواعد زیر را برای هماهنگی آینده پیشنهاد می‌کنیم:

- کارگران اتومبیل‌سازی به حرکت درمی‌آیند - این افکار هدایت کننده ما در سطح جهانی است که ما را متحد می‌کند. در هر کشوری این جنبش می‌تواند در شکل‌های متفاوتی برای وحدت طبقه و نیروهای مبارز جامعه عمل ببوشد.

- ما بر اساس همبستگی نهادها و برنامه مبارزاتی مشترک سال 2009 کار می‌کنیم و این توافقات را تکامل می‌دهیم.

- تدارک کنفرانس کارگران اتومبیل‌سازی در هر یک از کشورها، خود امر تقویت جنبش کارگران اتومبیل‌سازی، اتحادیه‌هایشان و اشکال سازمان‌های سیاسی در هر یک از این کشورهاست.

- موافقت با یک مصوبه منوط به رأی هر همکار، یعنی وظیفه، که او را فعالانه وابسته و متعهد برای تحقق شرایط و امکانات در کشور خودش می‌نماید.

- تمام شرکت کنندگان خود را متعهد به یک فرهنگ مباحثاتی دمکراتیک می‌نمایند، تفاهم متقابل و بدون حمله به دیگر شرکت کنندگان. ما کنفرانس بین‌المللی کارگران اتومبیل‌سازی را در یک سری مباحثات بین‌المللی و پروژه‌های سازمانی از تمام شرکت کنندگان با حقوق مساوی تدارک می‌بینیم.

- هر سازمان و یا هر فردی، که فراخوان را امضاء کند، موظف است امکاناتش را مسئولانه به حرکت در آورد و روابط کشوری و بین‌المللی‌اش را بسیج نماید.

- این مسئولیتی را می‌طلبید که برای تحقق استقلال مالی و در نتیجه یک سیاست مالی فعال و پرداخت‌های مالی برای یک پروژه مشترک بکوشیم. امور مالی توسط کمیته هماهنگ کننده، نمایندگی می‌شود و تحت یک کنترل منظم صندوق قرار خواهد داشت.

- برای توافقات گسترده‌تر، تدارک در سطح جهانی برای برگزاری کنفرانس کارگران اتومبیل‌سازی و برای انتخابات هیئت‌های نمایندگی بر حسب امکانات اجلاس کارگران اتومبیل‌سازی در سطح کشوری برای سال 2013 یا 2014 حرکت کنیم.

- برای تدارک موضوعات و مسائل تشکیلاتی اولین کنفرانس، ما یک کمیته هماهنگی بین‌المللی تشکیل می‌دهیم، که از نمایندگان شرکت کننده تمام کشورها تشکیل خواهد شد و بر حسب هر کشوری یا قاره‌ای می‌تواند توسط نمایندگانی دیگر از آنجا تکمیل شود.

- خبررسانی متقابل به صفحه سایت ما کمک می‌کند، که در سطح جهانی ساخته شده و باید مورد استفاده قرار گیرد. در مقطع تدارک برای برگزاری اولین کنفرانس بین‌المللی کارگران اتومبیل‌سازی، باید آن از سوی یک کشور به نمایندگی کمیته تدارک، سازماندهی شود.

- زبان موقتی برای گفتگوها، انگلیسی است.

با وحدت بین‌المللی کارگران، به پیش!

پیام به اجلاس مشورتی کارگران اتومبیل سازی جهان

شرکت کنندگان محترم در کنفرانس بین المللی اتومبیل سازی جهان!
با درودهای گرم و صمیمانه!

من مطلع شدم که در تاریخ 17 تا 20 ماه مه 2012 کنفرانسی در شهر مونیخ آلمان برگزار می شود. لازم می دانم قدردانی خودم را بابت تشکیل و برگزاری نشست در باره طبقه کارگر جهان از سوی 50 کشور اعلام حمایت کنم و از شما سپاس گذاری نمایم. بدون تردید این اقدام، نشانه تلاش شما برای تقویت روحیه همبستگی بین المللی کارگری است.

اگر چه اینجانب علاقه مند بودم که به طور حضوری در این کنفرانس شرکت کرده و از نزدیک با اعضای کنفرانس آشنایی پیدا کنم؛ اما متأسفانه برایم میسر نبود تا بتوانم در کنار و در جمع شما باشم به این دلیل ناگزیر شدم این پیام را بفرستم تا از طرف من قرانت شود.

هم طبقه ای ها!

در شرایطی شما در حال برگزاری چنین کنفرانسی در باره کارگران جهان هستید که طبقه کارگر در این سوی کره خاکی، در بدترین شرایط از نظر کار و زیست، روزگار را سپری نموده و با مصائب بی شماری دست و پنجه نرم می کند. امروز تلاش برای امرار معاش و گذران امور زندگی، یکی از مشکلات اساسی کارگران ایران بوده و از دغدغه ی مهم خانواده های آنهاست. بیکاری روزافزون، وجود قراردادهای موقت و ناامنی شغلی، تعطیلی مراکز تولیدی و گسترش بیکارسازی ها، به تعویق افتادن دستمزدها و... بیش از پیش شرایط زندگی کارگران را به مخاطره انداخته است. هم چنین حداقل دستمزد کارگران در سال جاری، روزانه کمتر از 10 دلار بوده و بر اساس آمارهای رسمی، زیر خط فقر مطلق می باشد. این در حالی بود که در چند سال گذشته با اجرایی شدن طرح حذف سوبسیدها از کالاهای اساسی و مورد نیاز جامعه، قیمت ها به شکلی سرسام آور افزایش یافت و این روند هم چنان ادامه دارد. واقعیت این است اجرای این پروژه (که به توصیه نهادهای سرمایه داری جهانی، مانند صندوق بین المللی پول و بانک جهانی صورت گرفت)، سفره خالی کارگران را نشانه گرفت و ریاضت کشی و فشار بیشتری را به میلیون ها مزدبگیر ایرانی، تحمیل کرد.

در چنین اوضاعی، سرمایه داران با در اختیار داشتن تمامی ابزارهای قانونی و انواع تشکل هایی که حامی منافع آنهاست، حقوق کارگران را پایمال کرده و اعتراض های شان را سرکوب می کنند. در ایران اعتصاب غیر قانونی است و کارگران به این دلیل، مجرم شناخته و برابر قانون مجازات اسلامی محاکمه خواهند شد. علاوه بر این تظاهرات و تجمع اعتراضی کارگری ممنوع بوده و تلاش برای ایجاد تشکل خود ساخته به نیروی خود کارگران، اقدام علیه امنیت ملی قلمداد می شود و به این دلیل، رهبران و فعالین کارگری زندانی می شوند. ما کارگران ایران حق تشکیل هیچ گونه تشکل مستقلی را نداریم و هر کسی اقدام به این کار کند برابر ماده 498 قانون مجازات اسلامی به دو تا ده سال زندان محکوم خواهد شد، در ایران خودرو هیچ گونه تشکل کارگری وجود ندارد تا از حداقل حقوق کارگران در آن بخش صنعتی دفاع کنند. هم اکنون جمع زیادی از اعضای تشکل های مستقل و غیر دولتی کارگری به زندان محکوم شده و یا در انتظار محکومیت بسر می برند. برای نمونه همین امروز رضا شهابی به جرم تشکیل سندیکای اتوبوسرانی تهران، به 6 سال زندان تعزیری و 5 سال محروم از هر گونه فعالیت کارگری محکوم شده و بهنام ابراهیم زاده به 5 سال زندان تعزیری محکوم و در حال سپری کردن حبس خود می باشد.

حضار محترم!

در ایران دو نگرش در باره کارگران و موقعیت آنها وجود دارد:

نگرش اول مبتنی بر این است که حقوق کار از جمله ی حقوق ملی و داخلی است؛ زیرا هم قانون گذار و هم مراجع دادرسی جهت حل اختلاف و نیز وزارت کار جهت نظارت بر اجرای قانون کار، وجه مشخصه ی داخلی بودن آن است و لذا رعایت استانداردهای بین المللی کار، ضروری نمی باشد.

نگرش دوم نیز بر این بینش استوار است که حقوق کار جنبه ی جهانی و فراملی دارد، زیرا تقریباً "مصائب و خواسته های اساسی تمامی کارگران دیگر کشورها، مشابه یکدیگر است و لذا توجه به آنها و رعایت نمودن این استانداردها در قوانین داخلی کشورها، الزامی و ضروری است.

بنابراین در کشور ما یا باید نگرش اول را بپذیریم و تن به هر مصوبه ضد کارگری بدهیم و یا اگر نگرش دوم را قبول کرده و برای دستیابی به مطالبات مان مبارزه کنیم، ما را تحت تحقیب، اخراج از کار، تهدید به مرگ، دستگیر و روانه زندان می کنند. بعد از بازداشت، محاکمه ما آغاز شده و اگر محارب شناخته نشویم، به جرم جاسوسی برای بیگانه و یا گرفتن پول از آنها، ما را محکوم می کنند.

علی رغم اینکه در قانون اساسی و قانون کار تظاهرات بدون حمل سلاح آزاد است، ولی این تنها در کتاب های قانون ثبت شده و ضمانت اجرایی ندارد و هرگونه تظاهرات و راهپیمایی غیر دولتی در ایران ممنوع بوده و شرکت در آن مجازات دارد. هم چنین برگزاری مستقل مراسم روز جهانی کارگر از سوی کارگران جرم بوده و آنها فقط این حق را دارند که در مراسم های دولتی و کارفرمایی، شرکت کنند! وقتی کارگران شهرستان سنندج واقع در استان کردستان در اول ماه مه امسال به خیابان آمدند 7 نفر از آنان دستگیر و آنان را جهت محاکمه به زندان فرستادند و ده ها نفر از کارگران مورد ضرب و شتم قرار گرفتند.

ما کارگران شهر سقز، در سال 1383 به مناسبت اول ماه مه، برابر اصل 27 قانون اساسی کشور درخواست مجوز راهپیمایی کردیم، مسئولین دولتی به جای موافقت با تقاضای ما، به صفوف کارگران حمله برده و شرکت کنندگان را مورد ضرب و شتم قرار داده و 27 نفر را دستگیر کردند. تعداد هفت نفر از بازداشتی ها، مدت 3 سال زیر طولانی ترین محاکمه های تاریخ جنبش کارگری قرار گرفتیم و سرانجام مرا به یک سال حبس تعزیری و 3 سال محروم از هر گونه فعالیت کارگری ممنوع کردند. تعدادی دیگر نیز به 3 سال محروم از هر گونه فعالیت کارگری شدند. علاوه بر این در سال 1368 جمال چراخ ویسی را تنها به جرم راهپیمایی در روز جهانی کارگر در زندان شهر سنندج محاکمه و ایشان را اعدام کردند.

اما علی رغم فشارهای متعدد معیشتی و سرکوب حرکت های کارگران برای رسیدن به خواسته های شان، بخش های مختلف طبقه کارگر ایران به شکل های مختلف، نسبت به این شرایط اعتراض کرده و با اعتصاب و تجمع، مطالبات خود مطرح نموده اند.

دوستان کارگر!

در پایان بار دیگر ضمن تشکر از برگزارکننده گان این کنفرانس، از شما می خواهم که از هر طریق ممکن برای دفاع از مطالبات کارگران ایران، از جمله داشتن حق ایجاد تشکل مستقل، حق اعتصاب و راهپیمایی و حق برگزاری مراسم اول ماه مه و آزادی فعالین و نماینده های کارگری تلاش و کوشش نمایید. ما طبقه ای جهانی هستیم و نیاز به حمایت و پشتیبانی بین المللی از یکدیگر داریم و باید بتوانیم همبسته و متحد برای رسیدن به دنیایی بدون استثمار و بهره کشی انسان از انسان، مبارزه کنیم.

دست همه شما را به گرمی می فشارم. با سپاس فراوان

ایران - استان کردستان - شهرستان سقز محمود صالحی مورخ 91/2/23

پیام نهادها

به هفتمین اجلاس مشورتی بین المللی کارگران اتومبیل سازی جهان در مونیخ

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور، با نهایت خوشوقتی برگزاری این کنفرانس مهم را به شما کارگران شرکت کننده از سراسر جهان تبریک می گوید.

متأسفانه تلاش های چند ماهه ما برای اعزام یک نماینده از بخش خودروسازان ایران برای شرکت در این کنفرانس به علت اختناق حاکم در ایران و نگرانی از پی آمدهای آن به نتیجه نرسید.

کارگران ایران کماکان از حق تشکل و اعتصاب برخوردار نیستند. رژیم اسلامی سرمایه وحشیانه به هر اعتراض و اعتصاب کارگران حمله می شود.

کارگران و زحمتکشان در شرایط بد اقتصادی و با بی کاری روبه افزایش روبرو هستند و از امنیت شغلی، بیمه بی کاری و اجتماعی بی بهره اند. کارگران در ایران هیچگاه در طول این سال ها دست از اعتراض و اعتصاب برنداشته و بی وقفه برای منافع و مطالبات خود میوشند.

در اول ماه مه امسال در ایران به اشکال مختلف مراسم و گردهم آیی هایی به مناسبت اول مه برگزار شد و بخشی از مراکز صنعتی و محل های کار، کارگران جسورانه دست از کار کشیده تا بتوانند هم اول ماه مه را جشن گرفته و هم در مورد خواسته ها و مطالباتشان با هم به بحث و گفتگو بپردازند.

کارگران ایران فقط به نیروی خود و به همبستگی و حمایت همطبقه ای های خودشان در دنیا اتکا دارند و هیچ توهمی به دولت ها و نیروهای غیر کارگری ندارند.

در شرایط تهاجم گسترده سرمایه داری جهانی به دستاوردهای طبقه کارگر و همچنین بحران ساختاری این نظام، اهمیت برگزاری چنین اجلاس هایی صد چندان می شود. طبقه کارگر جهانی در مقابل این تهاجمات باید صفوف خود را محکمتر و گسترده تر نموده و همبستگی بین المللی خود را بیش از پیش تقویت نموده و چون اعضای یک پیکر از حقوق همطبقه ای های خود در سراسر جهان بطور گسترده حمایت نماید، تنها از این طریق است که با انسجام صف طبقاتی جهانی خود در برابر صف سرمایه مانع از ادامه تجاوزات استعمارگرانه شده و به دستاوردهای تازه ای نائل خواهد شد.

ما بار دیگر ضمن تبریک و آرزوی موفقیت این اجلاس مشورتی با مصوباتی مترقی و راهگشا، خواهانیم که کنفرانس با صدور قطعنامه و ارسال پیام همبستگی از مبارزات کارگران ایران حمایت نموده و خواهان آزادی فوری کارگران زندانی بویژه رضا شهابی عضو هیئت مدیره و مسئول مالی سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه شود که اکنون در نتیجه شکنجه های بسیار و شرایط سخت زندان برای عمل جراحی در بیمارستان بسر می برد.

موفق باد هفتمین اجلاس مشورتی بین المللی کارگران اتومبیل سازی جهان

زنده باد همبستگی بین المللی کارگران جهان

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

17 ماه مه 2012

قطعنامه تصویب شده

ما شرکت کنندگان در هفتمین اجلاس مشورتی بین المللی کارگران اتومبیل سازی که از 17 تا 20 ماه مه 2012 در شهر مونیخ برگزار شد، با اطلاع از وضعیت اسفناک عمومی کارگران ایران و همچنین شرایط بسیار سخت فعالین کارگری که از حق تشکل، اعتصاب و بیان محروم بوده و دائم تحت پیگرد و تعقیب می باشند و یا به زندان طویل المدت افتاده و تحت شکنجه قرار می گیرند، ضمن محکوم کردن شدید اعمال سرکوبگرانه رژیم جمهوری اسلامی و پایمال کردن حقوق اولیه کارگران خواهانیم:

1 - آزادی فوری و بی قید و شرط تمامی کارگران زندانی بویژه رضا شهابی و علی نجانی که در نتیجه شرایط بسیار سخت زندان سلامتی خود را کاملاً از دست داده و در معرض خطر قرار دارند.

2- به رسمیت شناختن حق تشکل، اعتصاب، اعتراض و کلیه حقوق دمکراتیک از جمله به رسمیت شناختن و تعطیل رسمی اول ماه مه روز همبستگی جهانی کارگران و متوقف کردن هرگونه اعمال سرکوب و آزار کارگران.

3- متوقف کردن اخراج‌های گسترده، پرداخت حقوق‌های عقب افتاده و بالا بردن حداقل دستمزدها برابر با میزان واقعی تورم.

ما به عنوان وظیفه انترناسیونالیستی در دفاع از حقوق همطبقه‌ای‌های خود در ایران، ضمن اعلام همبستگی با کارگران ایران، از مسئولین جمهوری اسلامی خواهان تحقق فوری مواد فوق می‌باشیم و متعهد می‌شویم تا تحقق کامل آنها به تلاش‌های خود در اشکال گسترده‌تر ادامه دهیم.

بیش از 600 نفر شرکت کننده از 25 کشور جهان در هفتمین اجلاس مشورتی بین‌المللی کارگران اتومبیل سازی

مونیخ - 2012/5/20

متن مصاحبه‌ها با هیئت‌های نمایندگی

مصاحبه با هیئت‌های نمایندگی فیلیپین، آفریقای جنوبی، کره جنوبی، برزیل و اسپانیا

در هفتمین اجلاس مشورتی کارگران اتومبیل سازی جهان در مونیخ 17 - 20 ماه مه 2012

یکی از مزایا و امکانات خوب چنین اجتماعاتی، آشنایی، ارتباط و تبادل تجربه با فعالین کارگری کشورهای دیگر است. با توجه به محدودیت بسیار وقت - چون همه تمام وقت در جلسات مختلف حضور داشتند، و پیدا کردن مترجم به زبان‌های مختلف، تنها فرصت‌های بسیار کوتاهی برای چنین مصاحبه‌هایی به دست می‌آمد و لذا من تنها توانستم با این چند نمایندگان صحبت‌های کوتاهی داشته باشم. بنابر این تنها دو سؤال مشترک و مشخص را که می‌تواند برای فعالین داخل کشور مفید واقع شود، از همه این افراد کردم، ولی در ضمن گفتگو، سؤال‌های جنبی دیگری نیز مطرح شد که مجموعاً از این قرارند:

- با مسائلی نظیر اخراج‌ها، بستن کارخانجات و بی‌کاری، چگونه برخورد می‌کنید؟ تجربه شما در این زمینه چیست؟
- چگونه کارگران را برای شرکت در یک اعتصاب بسیج و سازماندهی می‌کنید؟
- آیا اتحادیه شما مستقل است یا وابسته؟
- آیا قانوناً حق اعتصاب دارید؟

(در این مصاحبه‌ها از طرح هر باره سئوالات خودداری می‌کنم و پاسخ‌ها را به‌طور کلی می‌نویسم)

فیلیپین - رومنولگاسپی

ابتدا تحقیق می‌کنیم که چرا کارخانه بسته شده و دلیلش چیست. براساس آن پس از بحث و گفتگو با که برای حمایت از کارگران کارگران، درخواست‌های خود را فرموله کرده و به اتحادیه می‌دهیم تا اقدام کند. - اتحادیه منتخب کارگران است و در مجموع کارش مثبت است - سپس مدیران کارخانه بررسی می‌کنند که خواست‌های کارگران را قبول کنند یا نه. اگر کارخانه بسته باشد، تصمیم می‌گیرند که پولی به کارگران بپردازند و بر سر مبلغ چانه می‌زنند و چنانچه نپردازند یا به توافق نرسند، کارگران اعتصاب می‌کنند.

در قانون کار فیلیپین، حق اعتصاب به رسمیت شناخته شده، اما در عمل پلیس و ارتش دخالت می‌کند!

ما ابتدا حقانیت و ضرورت اعتصاب را برای کارگران توضیح می‌دهیم که چرا کارفرما حقوق ما را نمی‌پردازد، سپس تمام کارخانه و خانواده‌هایشان را مطلع می‌کنیم. بعلاوه به تمام کارگران کارگاه‌ها یا مؤسساتی که از شرکاء کارخانه

هستند و یا برای آن کار می‌کنند در مورد اعتصاب و علل آن اطلاع‌رسانی می‌کنیم. در موارد حمله پلیس اهالی محل را هم بسیج می‌کنیم که از ما حمایت کنند. آنها غذا و نوشابه اعتصابیون را تأمین می‌کنند و در مقابل پلیس از ما دفاع می‌نمایند.

هنگامی که کارگران و اهالی از اهداف اعتصاب مطلع شده و آن را پذیرفتند، تظاهرات و اعتراضات شروع می‌شود. مهم این است که کارگران بفهمند که حق اعتصاب و مبارزه دارند.

س: آیا صندوق اعتصاب دارید؟

ج: صندوق داریم و اهالی با درک حقانیت اعتصاب کمک می‌کنند. سایر اتحادیه‌ها و کارگران سایر کارخانجات نیز کمک می‌کنند، سازمان "کار آید" که برای حمایت از کارگران از چند کارخانه تشکیل شده نیز حمایت می‌کند. حمایت‌های بین‌المللی هم به اشکال مختلف می‌شود.

س: آیا در پایان اعتصاب، چه موفق بشود و چه شکست بخورد، از این تجربه، جمع‌بندی می‌شود؟

ج: چنانچه درخواست‌ها مثلاً منجر به بالا بردن دستمزد و یا جلوگیری از بستن کارخانه بشود، این یک موفقیت است. در جریان اعتصاب، کمیته‌های مختلفی تشکیل می‌شود مثل کمیته آموزش، کمیته مالی، کمیته تدارکات، کمیته اکسیون‌ها در اعتصاب و کمیته مبارزه علیه اعتصاب شکن‌ها.

کمیته‌ها گزارش می‌دهند و ارزشیابی می‌کنند و برای کمیته رهبری اعتصاب می‌فرستند، آنجا بحث و بررسی می‌کنند، نقاط ضعف و اشتباهات و یا نکات مثبت را مشخص می‌کنند. بویژه مهم است که بدانند سرمایه‌دار، دولت و پلیس چگونه عمل می‌کنند و تلاش می‌کنند در آینده اشتباهات را تصحیح و به جهت درست هدایت کنند. در جمع‌بندی مهم است که توده‌ها را فراموش نکنیم و آنها را هم در جمع‌بندی شرکت داده و از کمک و همبستگی‌شان تشکر کنیم.

س: آیا تصمیم به ادامه و یا پایان دادن به اعتصاب با رهبری است یا از کارگران نظرخواهی می‌شود؟

ج: رهبری اگر اوضاع را نامساعد ببیند، موقتاً اعتصاب را تعطیل می‌کند بعد از تمام کارگران برای ادامه و یا خاتمه اعتصاب نظرخواهی می‌کنند، تصمیم نهایی باید با 80 درصد آراء گرفته شود.

آفریقای جنوبی - ماکازو - از اتحادیه لیونزا

میزان بی‌کاری در آفریقای جنوبی بسیار بالاست، و بیشتر در میان جوانان است. بعد از پایان مدرسه برای اکثر آنها کار نیست. هجوم کارگران از سایر کشورهای آفریقایی نیز، میزان بی‌کاری را بالاتر می‌برد. اتحادیه علیه بی‌کاری و کار موقت مبارزه می‌کند. اتحادیه‌ها قبلاً علیه آپارتاید مبارزه می‌کردند و حال برای کارگران فعالیت می‌کنند، وابسته به دولت نیستند، ولی رهبران اتحادیه بیشتر تابع سیاست‌های دولت هستند. تقریباً 70 درصد وابسته به کنگره ملی آفریقا و 30 درصد به احزاب وابسته هستند. در هر واحد کاری، یک اتحادیه یا شورای نمایندگی وجود دارد.

بعد از لغو آپارتاید، ما مبارزه می‌کنیم، اعتصاب می‌کنیم، در کارخانه می‌خوانیم و اغلب کارگران برای دفاع از خود، مسلح هستند، بعضاً با سلاح واقعی، ولی بیشتر سلاح‌ها چوبی و قلابی است! که پلیس با دیدن ما ترسیده و فرار می‌کند!

حق اعتصاب، قانوناً برسمیت شناخته شده، ولی مقررات تازه‌ای وضع شده که مثلاً دو روز قبل باید اطلاع داد. اما در صورت اعتصاب غیر قانونی، پلیس دخالت می‌کند. مثلاً کنگره ملی آفریقا متعهد شده که کار، آب و برق مردم را تأمین کند، ولی چون به تعهدش عمل نکرد، مردم اعتراض کردند و در یک تظاهرات سراسری با دخالت پلیس یک نفر کشته شد.

از آنجا که اعتصاب محقانه است، در مجمع عمومی بحث می‌کنند و با رأی اکثریت تصمیم به اعتصاب می‌گیرند.

س: آیا برای اعتصاب بین اهالی و خانواده‌ها هم تبلیغ می‌شود؟

ج: ما تنها متکی به کارگران کارخانه هستیم و بر روی آنها تمرکز می‌گذاریم و با اهالی و خانواده‌ها کاری نداریم.

س: پس چگونه پشتیبانی می‌شوید؟

ج: احتیاج به پشتیبانی نداریم، اعتصاب می‌کنیم و به خانه‌هایمان می‌رویم تا موقعی که رادیو اعلام کند به سر کارتان برگردید! به این طریق ادامه و طولانی شدن اعتصاب به سود کارفرما نیست و معمولاً خبر بازگشت به کار زود منتشر می‌شود. مثلاً ماه گذشته کارگران فلزکار اعتصاب کرده و به خانه‌هایشان رفتند و حتی یک نفر به سر کار نرفت، لذا کارفرما زود خواست‌های آنها را پذیرفت و آنگاه کارگران به سر کار رفتند.

س: اعتصاب از نظر مالی چگونه تأمین می‌شود؟

ج: نه از طرف کارفرما، نه اتحادیه و نه دولت در ایام اعتصاب چیزی پرداخت نمی‌شود، صندوق اعتصاب هم نداریم. سعی می‌کنیم که با مذاکره چیزی دریافت کنیم، ولی همیشه موفق نمی‌شویم. عمدتاً همکاران و خانواده‌ها کمک می‌کنند. ولی مهمتر از همه همبستگی بین‌المللی است. این کنفرانس فرصت خوبی بود، هم یاد گرفتیم، هم تبادل تجربه کردیم و هم بیشتر همبسته شدیم و باید اتحادمان را محکمتر کنیم.

کره جنوبی

ج- کارگران زیر پوشش بیمه‌های اجتماعی هستند و در موارد اخراج و بیکاری بطور نسبی تأمین می‌شوند. اما این تنها مشکل کارگران نیست، این مشکل عمومی جامعه است و به عنوان یک مشکل همگانی مطرح است و آگاهی عمومی در مورد این مشکلات وجود دارد. ما سطح بالای بیکاری داریم، به خصوص در بین جوانان و همچنین کارهای موقت. سرمایه‌داران سعی می‌کنند با همکاری با هم و تباری سود بیشتری حاصل کنند ولی مردم در مقابل این وضع مقابله و مبارزه می‌کنند. مثلاً در مورد معاهده آمریکا و کره، کارگران علیه آن مبارزه کردند، تظاهرات وسیع توده‌ای براه افتاد و دانشجویان در آن نقش زیادی داشتند.

در قانون و روی کاغذ حق اعتصاب، اتحادیه و ... هست، ولی در اعتصابات طولانی دولت دخالت می‌کند و با نیروی پلیس سرکوب می‌نماید.

س: چگونه در چنین وضعی کارگران را بسیج و سازماندهی می‌کنید؟

ج: وقتی در مورد دستمزد اعتصاب می‌شود، کارگران عموماً راحت‌تر شرکت می‌کنند. اما در مورد تعطیلی کارخانه و اخراج‌ها چون خطر هست، کمتر شرکت می‌کنند. در این موارد در مرحله اول یک اجتماع از کارگران تشکیل می‌شود و بحث می‌کنند که آیا اعتصاب درست است یا نه؟ چنانچه تصمیم به اعتصاب گرفته شود، کارگران بیشتری شرکت می‌کنند. ما می‌گوییم: "تجربه یک اعتصاب، انسان را کامل می‌کند"

ما صندوق اعتصاب داریم ولی حقوق روزهای اعتصاب پرداخت نمی‌شود. در این حالت کارگران اعتبار باز می‌کنند. خانواده‌ها هم کمک می‌کنند.

جامعه کره عمدتاً کارگری و خانواده‌هایشان هستند که آگاهی عمومی‌شان بسیار پایین است و از سطح یک انسان معمولی پایین‌تر است. هرچند بعضی‌ها گاهی در مبارزات شرکت کرده و از کارگران حمایت می‌کنند. ولی کارگران صنایع دائم بیشتر می‌شوند.

اتحادیه‌ها سعی می‌کنند تبلیغات ضد کمونیستی علیه کره شمالی را برطرف کنند و مردم را علیه تبلیغات کاپیتالیستی آگاه و بسیج می‌کنند.

برزیل - مانچا - از جنرال مورتور

ج: مبارزات وابسته به رشد جنبش کارگری است. ما دائماً جلسات عمومی تشکیل می‌دهیم که کارگران را بسیج کنیم و هنگامی که آگاهی عمومی آماده شود، شروع به آکسیون می‌کنیم، مثلاً اعتصاب. اتحادیه ما مستقل و علیه سیاست‌های دولت است و هر دو سال یک بار انتخابات داریم.

در بعضی مناطق حق اعتصاب هست، ولی در عمل اغلب اعتصاب‌ها را غیر قانونی اعلام کرده و سرکوب می‌کنند و یا اخراج می‌کنند و یا بعدتر در سر فرصت فعالین را اذیت و اخراج می‌کنند.

کارگران مجبورند بسیج شده و در اعتصابات شرکت کنند. برای آن که شرایط کار آنقدر سخت است که احتیاج به کار زیادی نیست و کارگران خودبخود شرکت می‌کنند.

صندوق اعتصاب داریم ولی از طرف هیچ منبعی حقوق اعتصاب پرداخت نمی‌شود. در پایان اعتصاب درخواست می‌شود حقوق روزهای اعتصاب پرداخت شود، اما اکثراً پرداخت نمی‌شود. سعی می‌شود توده‌ها را بسیج کرد و حمایتشان را جلب کنیم. در اکثر موارد مردم، خانواده‌ها و سایر کارخانجات حمایت می‌کنند.

اسپانیا - یزوس - از ت، ژ، ت

ج: ما علیه اخراج‌ها قویاً مبارزه می‌کنیم و خواهان خاتمه اخراج‌ها هستیم و تلاش می‌کنیم کارگران خود اداره کارخانه را به دست بگیرند، ولی چون کارخانجات بزرگ اغلب با سرمایه خارجی است، کنسرن‌های بین‌المللی جلوگیری کرده و تهدید می‌کنند اگر کارگران کارخانه را تصاحب کنند، همه را اخراج خواهند کرد.

(متأسفانه این مصاحبه به علت احضار یزوس به یکی از جلسات، ناتمام ماند)

چند عکس





زندہ ہمارے ہمہ تن کی جہانی کارگران

حکم بیدادگاه تجدید نظر در مورد رضا شهابی را شدیداً محکوم می‌کنیم!

طبق اطلاعیه شماره ۳۳ " کمیته دفاع از رضاشهابی"، بیدادگاه تجدید نظر شعبه ۳۶ تهران، حکم بدوی در مورد رضا شهابی (۶ سال حبس، ۵ سال محرومیت از فعالیت‌های سندیکائی و ۷ میلیون تومان جزای نقدی) را تنها در عرض یک ماه به طور چشم بسته تأیید نموده است. در این اطلاعیه آمده است:

"تأیید حکم ۶ سال حبس رضا شهابی در شرایطی است که پزشکان معالج وی به صراحت اعلام کرده‌اند که به دلیل شرایط ویژه و خطرناک جسمی‌اش و همچنین حساسیت‌های بالای عمل جراحی، رضا باید تا مدت‌های طولانی و به طور کامل در محیط مناسب و تحت نظر پزشکان باشد و به لحاظ پزشکی و وضعیت جسمی، او به هیچ وجه توان تحمل حبس، چه در مراحل عمل‌های پیش رو و چه بعد از آن، را ندارد."

چنین قساوت و بی‌رحمی کینه‌توزانه‌ای در مورد رضا شهابی فعال کارگری بیمار، چه چیزی را می‌رساند غیر از وحشت این نظام ضد کارگری از جنبش رو به رشد کارگری ایران و فعالان مبارز و مقاوم آن. رضا شهابی هرگونه شکنجه، تهدید و خطری را به جان خرید و استوارانه از حقوق خود و هم‌طبقه‌ای‌هایش دفاع کرد و در برابر نمایندگان نظام سرمایه سرفروود نیآورد و همین گناه بزرگ اوست که مدافعان سرمایه و سرمایه‌داران را به وحشت انداخته و می‌کوشند با چنین احکام بی‌شرمانه‌ای حتماً به قیمت جان او، صدای رسایش را خفه کنند.

زهی خیال باطل! مگر در همین روزهای اخیر ۶۰ نفر از فعالین کارگری به‌طور علنی به مصاف شما غارتگران نیروی کار جامعه بر نیامدند، آنهم علیرغم سرکوب شدید و پرداخت هزینه گزاف، موجودیت و حقانیت خود را اعلام و تثبیت نمودند؟ مگر حضور و ایستادگی ده‌ها فعال کارگری دیگر در سیاه‌چال‌های شما، جنبش کارگری را از حرکت باز داشته است؟ مگر اعتراضات و اعتصابات گسترده کارگری در سراسر کشور و همبستگی‌های جهانی مدافعان حقوق و مبارزان سیاسی از مبارزات کارگران در ایران را نمی‌بیند؟ یقین بدانید، سنگی را که علیه جنبش کارگری بلند کرده‌اید، به روی پای خودتان خواهد افتاد، حرکت‌های رو به رشد جنبش کارگری، طلیعه چنین اتفاق بزرگی است، به هوش باشید و برخورد بلرزید.

اگر رضا شهابی را کینه‌توزانه به زندان و محرومیت و جریمه نقدی "محکوم" می‌کنید و زن و فرزندان را به بی‌سرپرستی، بی‌خانمانی و گرسنگی وادار می‌سازید، میلیون‌ها کارگر زحمتکش و انسان‌های آزاده احکام " شما را محکوم می‌کنند و نهایتاً با گسترش مبارزات توده‌ای شما را وادار به تسلیم و تعظیم در برابر طبقه کارگر خواهند کرد.

**دست دژخیمان جمهوری اسلامی از جان رضا شهابی و خانواده‌اش کوتاه!
درود بر ده‌ها کارگر زندانی و فعالین کارگری آگاه، مبارز و تسلیم ناپذیر!
گسترده و پیروز باد جنبش روبه رشد کارگری ایران!**

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

۱۳ تیر ۱۳۹۱ برابر با ۳ ژوئیه ۲۰۱۲

متن اطلاعیه شماره ۳۳ کمیته دفاع از رضا شهابی ضمیمه است

اطلاعیه شماره ۳۳ - شعبه ۳۶ دادگاه تجدیدنظر استان تهران حکم ۶ سال حبس، ۵ سال محرومیت از فعالیت های سندیکائی و ۷ میلیون تومان جزای نقدی رضا شهابی را تأیید کرد!

همان طور که در اطلاعیه قبل ذکر شد پس از تعیین شعبه تجدیدنظر، خانواده رضا شهابی به شعبه ۳۶ دادگاه تجدیدنظر مستقر در دادگاه انقلاب اسلامی مراجعه کردند تا از سرنوشت پرونده مطلع شوند اما مسئولان به خانواده گفتند که دادگاه قبلاً این پرونده را بررسی کرده و نتیجه را تعیین کرده است اما از اعلام نتیجه دادگاه تجدیدنظر سر باز زدند و گفتند که به زودی نتیجه به صورت رسمی ابلاغ می شود. در ادامه و هنگامی که وکیل رضا نیز به این دادگاه مراجعه کرد مسئولان به او گفتند که حکم دادگاه بدوی تأیید شده است. البته هیچ حکم رسمی در این زمینه ابلاغ نشده و مسئولان تنها از روی دفتر اندیکاتور شعبه به وکیل اعلام کرده اند که حکم دادگاه بدوی (۶ سال حبس، ۵ سال محرومیت از فعالیت های سندیکائی و ۷ میلیون تومان جزای نقدی) تأیید شده است. شایان ذکر است که از زمان تسلیم لایحه دفاعیه توسط وکیل تا تأیید حکم دادگاه بدوی توسط دادگاه تجدید نظر تنها در حدود یکماه گذشته است! تأیید حکم ۶ سال حبس رضا شهابی در شرایطی است که پزشکان معالج وی به صراحت اعلام کرده اند که به دلیل شرایط ویژه و خطرناک جسمی اش و همچنین حساسیت های بالای عمل جراحی، رضا باید تا مدت های طولانی و به طور کامل در محیط مناسب و تحت نظر پزشکان باشد و به لحاظ پزشکی و وضعیت جسمی، او به هیچ وجه توان تحمل حبس، چه در مراحل عمل های پیش رو و چه بعد از آن، را ندارد. علاوه بر این آیا کسانی که چشم بسته و بدون بررسی، حکم ناعادلانه و ضدکارگری دادگاه بدوی را تأیید کرده اند حتی برای یک لحظه با خود فکر کرده اند که یک خانواده کارگری (همسر و دو فرزند) که در خانه ای اجاره ای و در کوچه پس کوچه های تنگ جنوب تهران زندگی می کنند، در غیاب تنها نان آور خانواده چگونه باید زندگی کنند؟! خوب است بدانید که در دو سال گذشته بر خلاف قانون هیچ پرداختی از جانب شرکت واحد به خانواده ایشان انجام نگرفته و آنها طی این مدت با حداقل امکانات روزگار بسیار سختی را از سر گذرانده اند و معلوم نیست که در ۴ سال باقیمانده با چه شرایطی روبرو شوند!

کمیته دفاع از رضا شهابی شدیداً به تأیید چشم بسته حکم بدوی توسط دادگاه تجدیدنظر اعتراض دارد و آن را ادامه روند سرکوب کارگران و فعالان کارگری می داند که این روزها به اوج خود رسیده است و از تمامی کارگران، فعالین کارگری و تشکل های کارگری می خواهد تا با تمام توان به این سرکوب ها اعتراض کنند.

کمیته دفاع از رضا شهابی - ۱۳ تیرماه ۱۳۹۱

شماره تلفن سخنگوی کمیته دفاع از رضا شهابی، آقای محمود صالحی: 09357353412

k.d.shahabi@gmail.com

www.k-d-shahabi.blogspot.com



آذر درخشان در گذشت!

آذر درخشان (مهری علی ملایری) در سحرگاه روز 26 مه بعد از 11 سال مقاومت و مبارزه علیه بیماری سرطان در یکی از بیمارستانهای شهر پاریس چشم از جهان دوخت.

آذر درخشان را تمامی فعالین زنان و دوستداران مساوات و مبارزان علیه ستم و تبعیض به خوبی میشناسند. او از بنیانگذاران سازمان زنان 8 مارس (ایران و افغانستان) بود. او از سازماندندگان راهپیمایی 5 روزه کارزار زنان در شهرهای مختلف اروپا علیه قوانین ارتجاعی، نابرابر و مجازاتهای اسلامی و نیز نویسنده کتاب "زنان سال صفر" بود.

آذر درخشان سالها زندگی خود را وفق مبارزه برای برابری و مساوات، علیه خرافات و تبعیض، علیه ستم و استثمار کرد.

از دست دادن آذر درخشان عزیز ضایعه بزرگی برای جنبش رهایی زنان است.

انجمن حق زنان، درگذشت آذر را به تمامی اعضای خانواده، یاران و دوستان، تمامی زنان و مردان مبارز تسلیت میگوید.

با مبارزه متحد، بیوقفه و تعطیل ناپذیر علیه ستم و تبعیض، یاد آذر درخشان را گرامی داریم.

انجمن حق زنان

26 مه 2012

Kvinnors Rätt, Tfn: 08-7526636, Mobil: 073-7286893, www.womensrights.org, rashidi_maria@yahoo.se



بیانیه پایانی

پنجمین گردهمایی

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

پنجمین گردهمایی حضوری نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور روز 6 آپریل 2012 با اعلام یک دقیقه سکوت بیاد جانباختگان جنبش کارگری و سرود انترناسیونال در شهر کلن، آلمان آغاز بکار کرد. گردهمایی بطور حضوری و پالتالکی با شرکت میهمانان از جمله تعدادی از فعالین کارگری و نیز اعضا نهادها برگزار شد. محمود صالحی نیز از طریق پالتالک پیام کوتاهی برای گردهمایی ارائه داد. گردهمایی در شرایطی برگزار شد که کارگران در ایران در وضعیت فلاکت بار اقتصادی بسر می برند. اجرای طرح " هدفمند سازی یارانه ها" از سوی رژیم جمهوری اسلامی و نیز تشدید تحریمهای امپریالیستی در رابطه با ابتدایی ترین مایحتاج زندگی، سفره کارگران و خانواده های کارگری را بیش از پیش خالی کرده است. دستمزد کارگران حداقل به یک چهارم خط فقر رسمی رسیده و بیکاری افزایش یافته است. نابسامانی اجتماعی از جمله اعتیاد و فحشا به بالاترین حد خود رسیده است. فعالین کارگری کماکان یا در زندان بسر میبرند و یا تحت تعقیب و آزار دائمی هستند. اما اعتراضات و اعتصابات کارگری هرروزه صورت گرفته و کارگران پیگیرانه برای دریافت حقوق های معوقه، امنیت شغلی، و سایر مطالبات همچنان پافشاری می کنند.

در شرایطی گردهمایی پنجم نهادهای همبستگی برگزار گردید که در سطح جهانی نیز کارگران و مردم زحمتکش امریکا و اروپا در مقابل سیاست های ریاضت طلبانه سرمایه داری به اعتراض برخاسته اند. مبارزات علیه تعرض دولت های سرمایه داری به دستمزد و سفره کارگران و سایر شاغلین، خیابانهای آتن، مادرید، بارسلون، رم، لیسیون و ... رابلرزه در آورده اند. جنبش های ضد سرمایه داری در حال حاضر به اشکال مختلف خود را نشان داده و انواع اعتصابات و اعتراضات کارگری در جریان هستند.

گردهمایی پنجم نهادهای همبستگی با جنبش کارگری ضمن تاکید دوباره بر حمایت از مبارزات کارگری و نیز ایجاد تشکل های مستقل کارگران، بر ادامه مبارزه برای آزادی فوری و بی قید و شرط کارگران و فعالین کارگری زندانی پای فشرد. با توجه به شرایط سیاسی ناشی از تحریمهای دولت های سرمایه داری در رابطه با ایران و نیز نمایش تحرکات جنگی دولت های اسرائیل و امریکا،

زندگی کارگران و مردم زحمتکش بمراتب تحت فشار قرار گرفته است. از یک طرف فشار اقتصادی و نیز استبداد رژیم جمهوری اسلامی و از سوی دیگر تحریم انواع وسائل اولیه مورد نیاز کارگران، بازنشستگان، بیکاران و اکثریت ساکنین در ایران معیشت آنان را به ورطه نابودی هر چه بیشتری سوق داده است. کارگران در ایران که زیر تیغ رژیم جمهوری اسلامی بسرمی برند نه سودی در تحریمهای امپریالیستی دارند و نه نفعی در تبلیغات و تحریکات جنگی دارند. رژیم جمهوری اسلامی به بهانه تحریمها و خطر جنگ به کارگران و زحمتکشان، کار بیشتر با مطالبه کمتر را، زیر شعار "تولید ملی" فراخوان می دهد. اما هر گونه بهبودی در شرایط زندگی کارگران و مردم زحمتکش با دست خود کارگران و مبارزات متشکل آنان امکان پذیر است. در رابطه با اوضاع جهانی و نیز خصوصن سیاست های ریاضت جویانه دولت های سرمایه داری گردهمایی خود را ملزم دید در مقابل سیاست های سرمایه داری حضور فعالی در جنبش های اعتراضی جاری در امریکا و اروپا داشته باشد و پل همبستگی کارگری را تقویت بخشد. به عبارت دیگر گردهمایی پنجم بر دو وظیفه موازی یعنی حمایت از مبارزات کارگری در ایران و شرکت فعال در مبارزات کارگری جهانی با هدف تقویت و استحکام همبستگی بین المللی پای فشرد.

گردهمایی پنجم فعالیت های نهادهای همبستگی در دور گذشته را مثبت ارزیابی نموده و با تاکید بر ادامه فعالیت های تاکنونی خود با توجه به شرایط حاضر عرصه های جدیدی را در دستور کار و فعالیت های آتی خود قرار داد. غیر از گسترش فعالیت های بین المللی خود گردهمایی در رابطه با تقویت مالی جنبش کارگری، اقدامات سازمانیافته تر را در دستور کار قرار داد. برای حمایت های حقوقی از فعالین کارگری برنامه ریزی نمود. گردهمایی بر تقویت نهادهای موجود، انتشار مستمر روز شمارهای کارگری، تقویت کمیسیون های کاری و ایجاد نهادهای جدید پای فشرد و نیز فعالیت در راستای اقناع دیگر تشکل های مدافع کارگران برای همکاری در جهت جلب حمایت و همبستگی بیشتر با مبارزات کارگران در ایران را مفید و موثر دانست.

از آنجا که اول مه روز جهانی کارگر نزدیک است، گردهمایی اقداماتی را با توجه به اوضاع جدید جهانی برای برگزاری هر چه وسیع تر آن در دستور کار قرار داد. گردهمایی بر تقویت مبارزات کارگری در عقب نشانیدن هر چه بیشتر سیاست های سرمایه داری و دولت هایش در صف واحد ضد سرمایه داری تاکید گذاشت. از جمله اقدامات مورد توافق شرکت در تظاهرات ها و گردهمایی های روز کارگر و نیز مراسمها و فعالیت های متنوع دیگری باشد.

گردهمایی پنجم، پس از بحث و تبادل نظر، در رابطه با صدور پیامها و اطلاعیه هایی به توافق رسید و پس از انتخاب هیئت هماهنگ کننده دور آتی از میان نهادها با سرود انترناسیونال در 9 آپریل به کار خود پایان داد.

9 آپریل 2012

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

پیام پنجمین گردهمایی

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

به: **زنان و مردان کارگر و زحمتکش، کارگران زندانی، فعالین کارگری، کودکان کار، بازنشستگان جبهه کار و جویندگان کار؛**

یاران مبارز،

سال دیگری سیاه تر از هر سال بر شما گذشت، نظام سرمایه و دولت طرفدارش، برای سوداندوزی هرچه بیشتر و خالی کردن باز هم بیشتر سفره های شما، بر فشار، ستم، سرکوب، استثمار و انواع تضییقات بر گرده شما افزود.

گرانی، نرخ بالای تورم، کاهش قدرت خرید، حقوق های عقب مانده، حذف یارانه ها، اخراج های گسترده، تعطیلی روزافزون واحدهای تولیدی، قراردادهای موقتی و پیمانی و در آخرین اقدام شرم آور تنها ۶ درصد بر حداقل دستمزدها نسبت به سال پیش افزوده شد. هم اینک با توجه به نرخ رسمی تورم در حقیقت دستمزد واقعی حتماً از میزان ناچیز قبلی نیز کاهش یافته و همچنین عواقب تحریم های فزاینده که دودش مستقیماً به چشم شما می رود. اینها از جمله مصائبی هستند که رژیم ضد کارگری حاکم به زور چوب و چماق، بگیر و ببند، زندان و شکنجه بر شما تحمیل نموده است.

فقر و فشارهای محیط کار و اجبار به چند نوبت کار کردن در روز، بسیاری از کارگران را از پا درآورده و یا خانواده هایشان را از هم پاشیده است، زنان کارگر علاوه بر ستم مضاعف، از کمترین دستمزد برخوردار بوده و در عین حال اولین هدف اخراج ها هستند. تهاجم به حریم زندگی کارگران مهاجر، خاصه کارگران زحمتکش افغانستانی، تجاوز به حقوق کودکان کار و خیابانی، روزانه صدها کودک مدرسه را رها کرده به محیط کاریا خیابان ها در جستجوی لقمه ای نان روی می آورند، بازنشستگان پس از عمری تلاش و کار، با قطع یا کاهش مستمری و برخی مزایایشان مواجه شده اند، با تعطیلی مدام کارخانجات و سایر ترفندهای سرمایه داران، روزانه خیل عظیمی از کارگران به خیابان ها گسیل شده و به صف بی کاران در جستجوی کار می پیوندند، فعالین کارگری دائم تحت نظر و تعقیب بوده و هر روز با شرایط و خطرات بیشتری مواجه هستند، کارگران زندانی اکثراً سرگردان و بلا تکلیف بوده و با وجود مبتلا بودن به انواع بیماری ها نه تنها اقدامی برای معالجه آنها نمی شود، بلکه فشارهای جسمی و روانی بیشتری بر آنها وارد می شود.

اما شما یاران مبارز حتماً یک لحظه از پای ننشسته و سرسختانه در مقابل این همه ستم طبقاتی مقاومت و مقابله کردید. اعتراضات، مبارزات، نافرمانی‌ها، اعتصابات، راه-پیمایی‌ها، تحصن‌ها و سایر اشکال مقاومت و مبارزات شما، نشانه آن است که تن به این مظالم نداده و برای دفاع از حقوق و کسب مطالبات خود آگاهانه پیکار می‌کنید. تلاش برای ایجاد تشکل‌های مستقل، هماهنگ و همسو کردن مبارزات در بخش‌های مختلف، حمایت‌های روزافزون از مبارزات هم‌طبقه‌ای‌ها در سایر واحدها، تلفیق کار علنی و مخفی و ... گام‌ها و اشکال مؤثری از مبارزه است که تداوم آن به تغییر توازن قوا به سود جبهه کار منجر خواهد شد.

ما اعضاء و نمایندگان نهادهای همبستگی با جنبش کارگری ایران - خارج کشور، شرکت کننده در پنجمین گردهمایی حضوری این نهادها، با درود به شما یاران مبارز، خود را جزء کوچکی از این جبهه عظیم دانسته و بار دیگر تعهد می‌کنیم که امر دفاع از حقوق کارگران را مهمترین وظیفه خود دانسته و می‌کوشیم با تمام توان پاسخگوی نیازهای کارگران باشیم.

درود بر کارگران زندانی مقاوم

کارگر زندانی آزاد باید گردد

سرنگون باد رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی ایران

9 آپریل 2012

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

ایران اخبار جنبش کارگری / Iran-Labour Movement / Iran-Arbeiterbewegung

This blog provides the translation of the news about the labour movement in Iran in English German, French, swedish, etc. Dieser Blog stellt die Übersetzung der Nachrichten über die Arbeiterbewegung im Iran auf Deutsch und Englisch, Französisch, swedisch usw. zur Verfügung.

از وبلاگ خبری نهادهای همبستگی، به زبانهای مختلف، دیدن کنید

<http://iran-worker.blogspot.de/>

در این وبلاگ، ترجمه اخبار جنبش کارگری در ایران به زبان های انگلیسی، آلمانی، فرانسه، سوئدی و غیره منتشر می شود

پیام به طبقه کارگر جهان

پنجمین گردهمایی

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

رفقای کارگر! دروهای گرم ورفیقانه ما را بپذیرید!

ما در شرایط حساس و تاریخی قرار گرفته ایم. جهان را بحران ناشی از آز و طمع سیری ناپذیر سرمایه داران در معرض نابودی قرار داده است. راه حل سرمایه داری برای رفع بحران مانند همیشه تحمیل برنامه های ریاضت اقتصادی است. این راه حل چیزی جز ایجاد بیکاری روز افزون میلیونی، سلب دستاوردهای مبارزات تاریخی کارگران، ایجاد جنگ □ کشتار و ... نیست. علیه شرایط موجود، مبارزات، اعتصابات، اعتراضات و تظاهرات طبقه کارگر و مردم زحمتکش در جریان است. ما می دانیم زدودن فقر، بیکاری، مالکیت خصوصی و ایجاد مالکیت اجتماعی، فقط بدست طبقه کارگر متحد و متشکل در ارگانهای طبقاتی خود امکان پذیر است.

رفقای کارگر، ما امروز در جهانی زندگی می کنیم که بعنوان مثال 100 نفر از ثروتمندان 80% از ثروتی که ناشی از ارزش اضافه نیروی کار ما است را در تصاحب خود دارند و اما سه و نیم میلیارد نفر از جمعیت که اکثریت آنرا ما کارگران تشکیل می دهیم، مجبوریم با روزی 2/5 دلار زندگی کنیم و یا دو و نیم میلیارد نفر از جمعیت درآمدها در حدود نیم دلار است. در سال 2009 بر طبق گزارشات موجود "تعداد افراد میلیارد در جهان از 587 نفر به 691 نفر افزایش یافته است. همچنین میزان سرمایه این افراد با 300 میلیارد دلار بیشتر به 2 هزار و 200 میلیارد دلار رسیده است. در چنین شرایطی است که 450 میلیون کودک مجبور به کار در کارگاهها، مزارع، معادن و خیابانها شده اند. تنها 250 هزار دهقان در هندوستان بر اثر یأس و ناامیدی و استیصال ناشی از سلب مالکیت زمین زراعی شان در فاصله کوتاهی دست به خودکشی زده اند. طبقه کارگر اما در برابر چنین اوضاعی واکنش طبیعی خود را با اعتصابات عمومی، اعتراضات و تظاهرات میلیونی نشان داده است. این مبارزات تا کنون در کشورهای خاورمیانه و شمال آفریقا به سرنگونی دیکتاتورهای انجامیده است ولی با این وجود هنوز کارگران و زحمتکشان این جوامع از تمامی منافع طبقاتی خویش محروم مانده اند زیرا کشورهای

امپریالیستی برای غلبه به قیام های شکوهمند ستمدیدگان آفریقای شمالی و خاورمیانه، از عدم تشکل یابی وسیع کارگران استفاده نموده و از روی فریب و ریا لباس باصطلاح آزادیخواهی به تن کرده اند و بازوی نظامی آنها یعنی ناتو به دخالت مستقیم روی آورده است. ما با محکوم نمودن دولت های دیکتاتوری سرمایه و نیز تجاوز نظامی جوامع امپریالیستی، از مبارزات طبقاتی کارگران کشورهای تحت ستم حمایت خواهیم کرد. در چنین مسیری بحران عظیم سرمایه داری در کشورهای اروپایی چند دولت را وادار به تعویض کرده و اتحادیه اروپا را در خطر فروپاشی قرار داده است. ولی با این وجود این مبارزات هنوز قادر نگر دیده است که مناسبات موجود را به نفع کارگران، مردم زحمتکش و اکثریت جامعه تغییر دهد. لذا اول ماه مه امسال از اهمیت ویژه تری برخوردار است زیرا که در این روز طبقه کارگر جهانی با شعارهای واحد و مطالبات مشترک می تواند بر علیه سیستم جهانی سرمایه داری متحد شود و صفوف خود را هر چه بیشتر فشرده کند.

گرد همایی پنجم نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور، خود را متعهد می داند که بیش از پیش با شرکت عملی در مبارزات ضد سرمایه داری در کنار شما، بر همبستگی بین المللی طبقه کارگر پای فشارد و می کوشد پلی واقعی بین طبقه کارگر در ایران و جهان باشد.

کارگران جهان علیه سرمایه متحد شویم!

9 آپریل 2012

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

بولتن اخبار کارگری

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

آوریل - ژوئیه 2012 شماره 38 - 40

nhkommittetehamahangi@gmail.com

<http://nahadha.blogspot.com/>

boltanxaberi@gmail.com

<http://www.youtube.com/user/NahadhayHambastegy>

<http://iran-worker.blogspot.de/>

پیام پنجمین گردهمایی

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

نه به تحریم نه به جنگ!

زنده باد مبارزات کارگری، سرنگون باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی!

صدای پای جنگ که مردم ایران مصائب شوم آن را هشت سال تمام تجربه کرده اند و افزایش شتابان تحریم های فلج کننده ای که به شکل گازانبیری شریان های حیاتی اقتصاد ایران را یکی از پس از دیگری از هم می گسلد شرایط زیست اکثریت مردم ایران یعنی کارگران و زحمتکشان را با مخاطرات جدی مواجه ساخته است.

فروپاشی مراکز تولیدی و خدماتی در تمامی سطوح، افزایش برق آسای بیکاری، تورمی که قیمت کالاها را اساسی مورد نیاز مردم را جهش آسا افزایش می دهد، فرسایش بدون جایگزینی خدمات زیربنائی، سقوط خدمات بهداشتی و درمان و کیفیت نظام آموزشی، گسترش طاعون فساد که در تمامی تارو پود جامعه نهادی شده است، فقرزدگی توده های عظیم مردم، گسترش لجام گسیخته فحشاء، جنایت و عدم امنیت اجتماعی از جمله هزینه های غیرقابل جبران اقتصادی و اجتماعی تحریم های گسترده ای است که قدرت های امپریالیستی جهانی با همدستی هم پیمانان منطقه ای شان- دولت اسرائیل و ارتجاع عرب- اکنون به صورت روزمره به مردم ایران تحمیل می کنند.

اگر خط و نشان کشیدن های مکرر دولت دست راستی اسرائیل به منظور حمله نظامی- برای نابودی تاسیسات هسته ای ایران- تهدیدهایی برای ایجاد فضای جنگی است، واقعیت گسترش روزافزون تحریم ها، جنگ روزمره ای است، که از مدت ها پیش علیه اکثریت مردم ایران آغاز شده و دائماً در همه عرصه های اقتصادی و زندگی اجتماعی در حال گسترش است.

رژیم ضدکارگری و ضد مردمی جمهوری اسلامی در طول بیش از سه دهه حکومت خود نه فقط دست همه مرتجعین تاریخ را در سرکوب آزادی های اساسی، قتل عام مخالفان، استعمار وحشیانه، غارت، چپاول، فساد و نابودی ثروت های تولید شده بوسیله کارگران و زحمتکشان از پشت بسته است بلکه با پیشه کردن سیاست های ارتجاعی و ماجراجویانه- از جمله سیاست هسته ای و غنی سازی اروانیوم- بهترین بهانه ها را برای مداخلات کشورهای امپریالیستی زمینه سازی کرده است. ما به طور قاطع مخالف تحریم های گسترده اقتصادی هستیم. برای آن که همه ظرفیت های مبارزاتی مردم برای پایان دادن به حیات ننگین رژیم جمهوری اسلامی، مشتعل شود. ما مخالف جنگ هستیم. چراکه تجارب حمله نظامی به افغانستان، عراق و لیبی نشان داده است که هیچ گاه آزادی، برابری و رهائی از طریق کوله پشتی سربازان سرمایه و موشک های کروزان ها، وارد هیچ کشوری نشده و نخواهد شد. ما خواهان متحد شدن همه جنبش های مترقی حول طبقه کارگر در ایران در مبارزه مشترک برای سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی ایران هستیم.

اکنون که جنبش کارگری و جنبش های ضد سرمایه داری (نظیر جنبش خشم و جنبش تسخیر) در کشورهای سرمایه داری علیه تحمیل هزینه بحران جاری سرمایه داری به کارگران، جوانان و عموم مردم این کشورها در حال اوج یابی است، ما ضمن اعلام همبستگی با این جنبش ها آن ها را فرا می خوانیم که با سیاست ضدکارگری و ارتجاعی تحمیل شده توسط حکومت هایشان در اعمال تحریم، تهدیدات و عملیات جنگی علیه کارگران و توده های مردم رنج دیده مخالفت کنند. تحریم و جنگ نه فقط طبقه کارگر را به فقیرا فرو می برد نه فقط هر نوع امکان پای گیری دمکراسی و قدرت مردمی در را به نابودی می کشاند بلکه هزینه های آن به نوبه خود به صورت تشدید برنامه های ریاضت اقتصادی به کارگران، جوانان، زنان و اکثریت مردم این کشورها منتقل می شود.

دولت اسرائیل، ارتجاع عرب و خاورمیانه و دولت های امپریالیستی که بیداری و انقلاب عرب و دهه ها حاکمیت های ارتجاعی و بلامنازع آن ها را به خطر انداخته است در صدد هستند تا با بهره برداری از همه امکانات موجود- احیای ضدانقلاب مغلوب، سازش با نیروهای مذهبی بنیادگر، مداخله نظامی لیبی و ...- مسیر بیداری و انقلاب عرب را منحرف ساخته و آب رفته را، دوباره به جوی برگردانند. در متن انقلاب عرب اما جنبش مستقل کارگری خاورمیانه در حال جوانه زدن و شکل گیری است. ما ضمن اعلام همبستگی مان با جنبش های کارگری کشورهای خاورمیانه، جنبش فلسطین و سایر جنبش های مترقی منطقه نظیر جنبش خشم و جنبش ضد جنگ و تحریم در اسرائیل برآنیم که تقویت جنبش کارگری و سوسیالیستی می تواند بهترین تضمین دست یابی مردم خاورمیانه به آزادی، برابری و رهائی از یوغ ارتجاع منطقه، سرمایه داری و امپریالیسم باشد.

ما نهادهای همبستگی با جنبش کارگری □ □ ایران مخالف قاطع سیاست های تحریم های اقتصادی ایران توسط دولت های غرب و متحدینش هستیم. این سیاست ها باعث تشدید فشار و گسترش باز هم بیشتر فقر و فلاکت و بی کاری در ایران خواهد شد؛ نموده های این تحریم از هم اکنون خود را در افزایش بیشتر بیکاری - افزایش قیمت ها و کمبود مواد اولیه نشان داده است. تحریم اقتصادی به جای فشار به رژیم حاکم جمهوری اسلامی بار سنگینی است به گرده کارگران و اکثریت مردم محروم در ایران. تحریم اقتصادی همچون تهدیدات جنگی هدفی ضد انسانی علیه کلیه مردم محروم جامعه و در خدمت سرمایه داری جهانی است و همچنین وسیله ای است مناسب در دست حکومت سرمایه داری جمهوری اسلامی برای تشدید سرکوب اعتراضات کارگری و حق طلبانه و گسترش فضای ترس و اختناق در جامعه. مبارزه مستقل طبقاتی حکم می کند که با همبستگی جهانی، تحریم اقتصادی و سیاست های جنگ طلبانه سرمایه داری جهانی و همسوی داخلی رژیم جمهوری اسلامی را همزمان محکوم کنیم.

زنده باد همبستگی جنبش کارگری با سایر
جنبش های آزادیخواهانه مردمی در ایران،

خاورمیانه و سراسر جهان!

9 آپریل 2012

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

بیانیه پنجمین گردهمایی

نهاد های همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

در دفاع از حق پناهندگی

ما فعالین متشکل در نهادهای همبستگی با جنبش کارگری ایران - خارج کشور با آگاهی از شرایط دشوار قانونی و اجتماعی حاکم بر وضعیت پناهندگان از جمله پناهندگان ایرانی که با فرار از جهنم جمهوری سرمایه داری اسلامی و در ادامه مبارزه و افشاگری بر علیه این رژیم سرمایه داری جنایتکار و ضد انسانی قرار دارند، اوضاع جاری در این زمینه را غیر انسانی و بدور از استانداردهای مربوط به حقوق اولیه آحاد بشر و تعهد نامه های بین المللی می دانیم .

ما با ابراز نگرانی و انتقاد از سیاستهای جاری در ایران در رابطه با پناهجویان افغانستانی و برخورد نژاد پرستانه سردمداران رژیم اسلامی با آنان گرفته تا در کشورهای سرمایه داری جهان از ترکیه تا استرالیا که بدون توجه به اوضاع حاکم بر ایران تمام تلاش و توان مالی را برای اخراج پناهجویان خصوصا فعالین سیاسی بکار می بندند را یک بحران انسانی و یورش به حق انسانها می دانیم .

متأسفانه حقایق موجود و رفتار سیاسی و دوگانه کشورها در مورد رفتار با پناهجویان، ناشی از این امر است که دولتها برای منافع مادی و سیاسی و برای دفاع از منافع و سود سرمایه داران پرطمع از هیچ عملی از تضييع حق اولیه انسانها گرفته تا تحویل پناهندگان به دولت های دیکتاتور و شکنجه گرابائی ندارند و این امر با توجه به شعار و ژست دفاع از دموکراسی ماهیت محافظه کار و معامله گر آنها را بیش از پیش نمایان می سازد .

ما معتقدیم مبارزه برای احقاق حقوق پناهندگی در شرایطی که حقوق انسانی بویژه حقوق کارگران در سراسر جهان و ایران از طرف سرمایه داران و دولت هایشان مورد یورش قرار گرفته و دولت های باصطلاح دموکرات کنونی نه فقط مصوبات کنوانسیون ژنو که حتا قوانین تصویب شده خود را نیز نادیده می گیرند و به آنها عمل نمی کنند یک ضرورت است و ما نیز خود را همراه و همگام با این مبارزه می دانیم .

در شرایط حاضر مبارزه در این عرصه مستلزم اتحاد، تشکل و همبستگی عمومی و مجهز شدن به آخرین اطلاعات، قوانین و ابزار این همبستگی بوده و اراده عمومی نهاد ها، گروهها و فعالین این عرصه را طلب می کند، چرا که در غیر این صورت شکی نیست که یورش به حق انسانها ابعاد گسترده تری را شاهد خواهد بود .

از اینرو، ما نهاد های همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور، ضمن محکوم کردن سیاست های پذیریش پناهنده دولت ها در سراسر جهان سرمایه داری، خود را با هر فعالیت و اقدامی که متضمن حق انتخاب مکان و زندگی شایسته و در شان انسانی باشد، شریک می دانیم و قویا از تمامی اقدامات در این رابطه پشتیبانی کرده و دولتهای اروپایی را به رعایت توافقتنامه ها و کمیسیونهای بین المللی و قوانین داخلی خود در حمایت از حقوق پناهندگان دعوت می کنیم .

9 آپریل 2012

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور



جنايات مزدوران جمهوری اسلامی عليه زحمتکشان افغان را قویاً محکوم می‌کنیم!

بربریت و درنده‌خویی مزدوران جمهوری اسلامی علیه کارگران و خانواده‌های افغانستانی به اوج سب‌یت خود رسیده است.

بعد از سال‌ها اعمال همه‌گونه فشار و تضييع و تبعيض و استثماری، تحقیر و محرومیت-های غیر انسانی علیه پناهندگان از همه جا رانده و آواره افغانستانی، اینک ارادل و اوباش بشکل سازمانیافته، همچون ایلغار چنگیزی به جان مردم شریف و از همه سو ستم دیده افغان در شهر یزد افتاده، وحشیانه خانه‌هایشان را به آتش می‌کشند، دار و ندارشان را می‌سوزانند، به روی زن و فرزندان‌شان بنزین ریخته و زنده زنده آن‌ها را می‌سوزانند، بیمارستان‌ها از پذیرفتن مجروحین آن‌ها خودداری می‌کنند و باقی‌مانده آن‌ها بدون هیچ امکان و وسیله‌ای به بیابان‌های اطراف متواری شده‌اند.

ظاهراً افرادی متعصب و نا آگاه در یزد، در کنار ارادل و اوباش سازمانیافته برای انتقام از تجاوز کردن و قتل یک دختر ۱۸ ساله (احتمالاً توسط دو افغانستانی) غیرتی شده و "به طور خودانگیخته" در دسته‌های منظم ۲۰۰ - ۳۰۰ نفری اقدام به "نهی از منکر" نموده‌اند! مأمورین انتظامی نیز که ناظر بر این جنایات بودند، برای این‌که به "بی غیرتی" متهم نشوند، در این وحشیگری‌ها شریک شده و به جای جلوگیری از این تجاوزات، افغانستانی‌هایی را که مقاومت کرده و با جیره خواران بارگاه اسلامی درگیر شده‌اند، دستگیر کرده و به زندان می‌اندازند.

در مملکتی که اسلام قانونش است و "ولی و قیح" اش بالاتر از قانون، اجرای قانونش نیز این گونه اسلامی است! مگر از روز اولی که اریکه را غصب کرده و بر قدرت تکیه زدند، با شعارهای درشت بر دیوارها اعلام نکردند: "اسلام با خون رشد کرد"؟ و برای آن‌ها که تاریخ را باور نکرده و یا به یاد نداشتند، در کشتارهای کردستان، ترکمن صحرا، خوزستان، ۳۰ خرداد سال ۶۰، قتل عام زندانیان سیاسی دهه ۶۰، قتل‌های

زنجیره‌ای، جنایات کوی دانشگاه، ترورهای سیاسی خارج از کشور و ... این حقیقت را بارها و بارها در عمل نشان نداده و اثبات نکردند؟ بله، اگر حکومت آنها بیش از ۳۰ سال است که دوام آورده به همین دلیل است که پایه‌هایش را با خون هزاران انسان مبارز آبیاری کرده‌اند و اینک برای دوام بیشتر و حفظ بیضه و ناموس اسلام، تشنه خون پناهندگان افغانستانی شده‌اند.

متأسفانه تمام رسانه‌های بین‌المللی خفقان گرفته و در هیچ جا خبری از این جنایات وحشیانه نیست و دنیا از چنین اعمال بربرمنشانه‌ای بی‌خبر است. لذا بر ماست که صدای رسای این عزیزان شده و فریاد حق طلبانه آنها را به گوش جهانیان برسانیم.

سکوت در برابر چنین جنایات وحشیانه‌ای جایز نیست، ما این تجاوزات غیر انسانی را به عنوان جنایت علیه بشریت شدیداً محکوم کرده و از همه انسان‌های آزاده بویژه کارگران ایران می‌خواهیم که در دفاع از هم‌طبقه‌ای‌های خود بپا خیزند و خواهان توقف این اعمال وحشیانه، جبران خسارات وارده و به رسمیت شناختن حقوق انسانی پناهندگان، طبق قوانین بین‌المللی بشوند.

دست مزدوران جمهوری اسلامی از جان و مال و حقوق زحمتکشان افغان کوتاه!

با تمام توان به یاری هم‌طبقه‌ای‌های افغان برخیزیم!

زنده باد همبستگی بین‌المللی!

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

۱۳ تیر ۱۳۹۱ برابر با ۳ ژوئیه ۲۰۱۲

nhkommittehamahangi@gmail.com

<http://nahadha.blogspot.com/>

boltanxaberi@gmail.com

<http://www.youtube.com/user/NahadhayHambastegy>

از حقوق کارگران و زحمتکشان افغانستان در ایران دفاع نمایم

سالیان درازی است که مردم رنج‌دیده و زحمتکش افغانستان زندگی سخت و پرمشقتی را در جامعه ایران سپری می‌سازند. آنها از ابتدایی‌ترین حقوق انسانی برخوردار نیستند و چه بسا فرزندان‌شان را برای تحصیل در مدارس نمی‌پذیرند و کارهای طاقت‌فرسا و برده‌گی قرون وسطایی بر دوش آنهاست و اتباع بیگانه غیر قانونی را به آنها نسبت می‌دهند.

دهند، در حالی که افغانستانی ها هم اینک، طبقه کارگر ایران محسوب می شوند. کارگرانی که در بیابان ها و جاده ها به کار مشغولند، حفر چاه، گودبرداری های خطرناک و ساختمان سازی و فعالیت در اعماق معادن از کارهای بسیار دشواری است که انجام می دهند و در مقابل استثمار شدید کمترین دستمزدها را دریافت می دارند. اینکه ماموران امنیتی جمهوری اسلامی در پارک لاله، کارگران و فعالان ایران را همراه با افغانستانی ها، با ضرب و شتم دستگیر می کند، نمونه ی کوچکی است که همبستگی کارگری را در ایران جلوه گر می سازد. از آنجا که فرزندان مهاجران افغانستان، محروم از تحصیل هستند، بخشی از کودکان کار و خیابان را تشکیل می دهند. واقعیت این است که مجموعه ی این شرایط سبب شده است که از طرف حکومت سرمایه داری جمهوری اسلامی ایران، افغانستانی ها تحقیر می شوند و در زیر شکنجه های شدید روحی قرار دارند و اگر خطایی (که محصول جامعه ی سرمایه داری است) از آنها صورت پذیرد، اوباشان اسلامی در جای جای کشور ایران به کارگران و زحمتکشان افغانستانی حمله ور و جنایت های بی شماری علیه آنها مرتکب می شوند.

نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی فراموش می کند که به دلیل خشونت های مداوم و روزمره، از طرف حاکمان و نیز محرومیت های اجتماعی، جنایت در سراسر جامعه بیداد می کند، ولی در برابر خطا و جنایتی که از طرف شهروندان افغانستانی صورت گیرد، باید تمام افغانستانی ها پاسخگو باشند؛ در نتیجه آواره می شوند و حتا در گریز از مرگ و نجات جان خویش به صورت گروهی، از طرف پاسداران اسلامی کشته می شوند.

در سال های اخیر بسیاری از کارگران افغانستانی در زیر شدیدترین استثمار سرمایه داری ایران، در حوادث ناشی از کار، جان خود را از دست داده اند و نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی حتا از اعلام نام آنها خودداری می کند که تعدادشان بسیار زیاد است.

با چنین وضعیتی و با تهاجم وحشیانه ای که به مردم افغانستان و خانواده ی آنها در ایران صورت می گیرد، وظیفه ی بدیهی ماست که از حقوق کارگران و زحمتکشان افغانستان دفاع نمائیم و نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی را که آگاهانه اینگونه حمله های وحشیانه را مستقیماً به عهده دارد، افشا سازیم؛ چرا که آنها به طبقه کارگر ایران تعلق دارند و کارگران و فعالان کارگری نیز با دفاع طبقاتی از هم طبقه ای های خویش، علاوه بر اینکه چهره ی کریه رژیم اسلامی را نزد افکار عمومی رسوا می کنند، همبستگی کارگری را نیز به وجود می آورند.

همبستگی طبقاتی با جنبش کارگری - پاریس

۱۳ تیر ۱۳۹۱ - ۵ ژوئیه ۲۰۱۲

در محکومیت حمله به کارگران افغان

کارگران، مردم شریف و آزاده!

همانگونه که مطلعید روز سه شنبه پنجم تیر ماه سال جاری در پی خبر قتل یک دختر جوان در یزد، عده ای مردم ناآگاه و متعصب، انگشت اتهام را به طرف خانواده های کارگران مهاجر افغان، در آن محل نشانه رفتند و در کسری از ثانیه

متأسفانه جان و مال آنان طعمه‌ی آتش نفرت این انسان‌ها شد.

در این فاجعه‌ی ناگوار تعدادی از این شهروندان افغان زنده زنده در آتش سوختند و عده‌ای هم به شدت مجروح شدند. البته این فجایع طی سال‌های اخیر برای طبقه‌ی کارگر به طور عام و کارگران افغان به طور خاص (با شدت بیشتر)، امری بس عادی شده است. چون روزی نیست که کرامت انسان کارگر زیر یوغ سرمایه، خوار و خفیف نشود؟! روزی نیست که کارگری در اثر حادثه‌ی محل کار محکوم به مرگ نشود؟! روزی نیست که کارگری از کار خود اخراج و بیکار نشود؟! روزی نیست که انسانی به دلیل فقر و بیکاری و برای فرار از این وضعیت، به دامان دزدی، تن‌فروشی، اعتیاد و... نیفتاده باشد؟!!

کارگران!

این شرایط در حالی برای افغان‌ها پیش می‌آید که این کارگران برای رهایی از تمامی مصیبت‌هایی همچون بیکاری، فقر، جنگ داخلی، سلطه‌ی خارجی، طالبان و... که روزانه با آن دست به گریبان‌اند؛ ترک دیار گفته و به شیوه‌های مختلف برای یافتن کاری وارد ایران، پاکستان و... می‌شوند. اما با ورود به این کشورها، تازه مصیبت‌ها آغاز می‌شود به گونه‌ای که حتی بدیهی‌ترین حق آنها که هویت‌شان باشد به رسمیت شناخته نمی‌شود. با چنین وضعی این کارگران برای بدست آوردن اندک نانی که بتوانند شکم خود و خانواده‌هایشان را سیر کنند حاضرند سخت‌ترین کار را به جان بخرند و نیروی کار و تن نحیف خود را در قبال مزدی ناچیز برای تولید ارزش افزوده برای سرمایه‌داران و حامیان‌شان، بفروش برسانند. اما می‌بینیم که این کارگران روزانه مورد بی‌حقوقی و بی‌حرمتی‌های فراوانی قرار می‌گیرند و با ترویج این ذهنیت کاذب و دروغین در میان مردم، که گویا دلیل اصلی بیکاری در ایران وجود کارگران افغان و نیروی کار ارزان آنهاست؛ سعی در سرپوش گذاشتن بر روی مسایل حاد پیش آمده در جامعه می‌کنند.

در همین راستا ما تعدادی از کارگران و فعالین کارگری ضمن محکوم کردن این اعمال فاشیستی در قبال کارگران افغان و اتباع خارجی، خواهان پایان بخشیدن به هر گونه اعمال ضد انسانی هستیم و از تمامی انسان‌های آزاده در ایران می‌خواهیم به هر طریق ممکن و برای جلوگیری از تکرار این اعمال شنیع اعتراض خود را اظهار دارند و از خانواده‌های مهاجر افغان حمایت کنند.

اعضای کمیته‌ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری سنندج، انجمن برق و فلز کار کرمانشاه

جمعی از فعالین کارگری سنندج، جمعیت خیاطان، کابینت سازان، آرایشگران سنندج

جمعی از خبازان سنندج و حومه، شورای کارگران بیکار

از کارگران افغانی در مقابل تهاجم تازه دولت سرمایه داری جمهوری اسلامی به آنها دفاع کنیم

کارگران!

همانطور که شاهد هستیم بیکاری، افزایش سرسام‌آور قیمت‌ها، فقر، گرسنگی، اعتیاد و... هر روز بیشتر از روز قبل در جامعه افزایش می‌یابد و خشم و نفرت مردم بخصوص کارگران بیشتر می‌شود چرا که مردم می‌بینند عده کمی از

افراد جامعه که سرمایه دار و یا وابستگان به حکومت هستند در ناز و نعمت بسر برده و از برکت همین بحران های اجتماعی و اقتصادی جیب های خود را پر می کنند و در مقابل کار به استخوان اکثریت مردم رسیده است، بطوریکه حتی روزنامه های رسمی نیز در تحلیل های خود بوجود آمدن شورش های اجتماعی را دور از ذهن ندانسته اند. در این شرایط دولت مدافع سرمایه داران برای انحراف اذهان مردم از دلایل بیکاری و سایر مشکلات اقتصادی - اجتماعی مردم حمله به کارگران افغانی را در دستور کار خود قرار داده است. این تهاجمات اگرچه در سال های گذشته هم وجود داشته است ولی در سال جاری در روز سیزده نوروز توسط یکی از عوامل حکومتی در اصفهان کلید خورد و افغان ها را از ورود به پارک صفا ممنوع کرد. در مرحله بعدی استاندار مازندران دستور اخراج کلیه افغان ها اعم از مهاجرین دارای مجوز و بدون مجوز را از آن استان صادر کرد. بدلیل همین برخورد های تبعیض آمیز و نژادپرستانه که عامدانه و بطور علنی از رسانه های عمومی پخش می شود، زمینه چنان فراهم شده است که وقتی در شهر یزد یک نفر جنایتکار (که هنوز هم بطور قطعی مشخص نشده است فرد جنایتکار افغانی بوده است یا غیر افغانی) به دختری جوان تجاوز کرده و سپس وی را بقتل می رساند، جمعیتی از مردم ناآگاه و تحریک شده به خانه های افغانی ها در آن شهر حمله کرده و افغانی های ساکن چه مرد، چه زن و چه کودک را وحشیانه کتک زده و محل سکونت آنها را به آتش می کشند. شایع شده است که تعدادی از افغان ها را در آتش می سوزانند. همین جا بایستی توضیح داد که حتی اگر آن فرد جنایتکار افغانی هم باشد گناه کارگران و زحمتکشان افغانی و زن بچه های آنها چیست؟ چرا آنها بایستی تاوان جنایت یک فرد را بدهند و یا چرا آنها بایستی تاوان همکاری و امضاء پیمان مشترک دولت افغانستان با آمریکا را بدهند اخیراً هم در اقدامی هماهنگ مدیر کل اتباع و مهاجران خارجی در استان فارس نانوایی ها، سوپرمارکت ها و مراکز فروش مواد غذایی را تهدید کرده است که در صورت ارائه خدمات به افغانی ها مغازه اشان پلمپ و خودشان جریمه خواهند شد.

کارگران افغان با رنج و زحمت و کار خود بخشی از ثروت این جامعه را بوجود آورده اند که خود صاحب آن نیستند، همانگونه که کارگران ایرانی از هر قومی چه لر، چه کرد، چه فارس، چه بلوچ... با کار خود ثروت این جامعه را بوجود آورده اند ولی خود صاحب آن نیستند. کارگران فقط از طریق اتحاد و پشتیبانی از همدیگر در مقابل سرمایه داران می توانند از منافع خود دفاع کنند و تهاجم سرمایه داران را عقب بزنند. بهمین دلیل دفاع از کارگران افغانی زمینه را برای جلوگیری از تهاجم بیشتر سرمایه داران و کم کردن فشار بیشتر به طبقه کارگر فراهم می کند.

کمیته پیگیری ایجاد تشکل های کارگری ایران

بیانیه اتحادیه آزاد کارگران ایران پیرامون حوادث تاسف بار شهر یزد

به اعمال فشار و تبعیض بر مهاجرین افغانی باید برای همیشه پایان داده شود

روزی نیست که معضل بیکاری از طریق رسانه ها و بلندگوهای رسمی بر دوش کارگران مهاجر افغانی در ایران سرریز نشود، روزی نیست که وجود ناهنجاریهای شدید اجتماعی در ایران از قبیل قتل و تجاوز، قاچاق مواد مخدر و تن فروشی و... به کارگران و مهاجرین افغانی منتسب نشود. روزی نیست که حساسیت اجتماعی از سوی رسانه ها و بلندگوهای رسمی نسبت به مهاجرین افغانی دامن زده نشود. فقط همین مانده است تا گرانی سرسام آور مسکن و هزینه های زندگی نیز بر دوش این مهاجرین انداخته شود! اما برای ما کارگران ایران واقعیت چیز دیگری است، کارگران مهاجر افغانی در ایران هم طبقه ای های ما هستند. این کارگران همچون میلیونها کارگر و مهاجر ایرانی که به سایر کشورها مهاجرت کرده اند و در آنها زندگی میکنند به ناچار و بر خلاف میلشان و به امید برخورداری از یک شرایط امن تر برای ادامه زندگی به ایران آمده اند.

کارگران و مهاجرین افغانی هیچ نقشی در تولید و باز تولید ناهنجاریهای شدید اجتماعی در ایران ندارند، هر روزه صفحه حوادث روزنامه‌ها مملو از اخبار قتل و تجاوز، قاچاق مواد مخدر، دزدی و سایر جنایت‌هایی است که هیچ مهاجر افغانی نقشی در آن نداشته است. پدیده تجاوز به زنان و قتل آنان از جمله ناهنجاری‌های بسیار ضد انسانی است که وجود آن و تولید و باز تولیدش مستقیماً ناشی از کل شرایط اقتصادی اجتماعی حاکم بر کشور است و بروز آن هیچ ربطی به ملیتهای ساکن در ایران و بویژه مهاجرین و کارگران افغانی ندارد.

ما با ابراز تاسف عمیق از حوادثی که برای هم طبقه‌ایهای بسیار عزیز و گرانقدر افغانی مان در شهر یزد پیش آمد، تعرض به آنان در شهر یزد را قویاً محکوم میکنم، همبستگی خود را با طبقه کارگر افغانستان، بویژه کارگران افغانی ساکن در ایران اعلام میداریم، خود را شریک غم و اندوه آسیب دیدگان حادثه تاسف بار شهر یزد میدانیم و مصرانه بر تحقق خواستههای زیر پای می فشاریم:

- ۱- روشن سازی ابعاد هر آن چیزی که بر مهاجرین افغانی در حادثه شهر یزد گذشت
- ۲- محاکمه فوری و علنی عاملین و آمرین حمله به مهاجرین افغانی در شهر یزد
- ۳- پایان دادن به هر گونه تبعیض نسبت به مهاجرین افغانی و دیگر ملیتهای مهاجر ساکن در ایران
- ۴- اعطای حق شهروندی به کلیه مهاجرین افغانی و غیر افغانی ساکن در ایران
- ۵- ممنوعیت هر گونه تبلیغات رسمی و غیر رسمی که به هر شکلی به حساسیتهای قومی و ملی نسبت به کارگران مهاجر افغانی و سایر ملیتها دامن میزند
- ۶- تبلیغ و ترویج رویکردی انسانی به پدیده کارگران مهاجر از طریق رسانه های عمومی و کثیرالانتشار

اتحادیه آزاد کارگران ایران - ۱۷ تیر ماه ۱۳۹۱

بیانیه چهل تن از فعالین سیاسی، مدنی داخل کشور پیرامون حمله به مهاجران افغانستانی

سرزمین ما «انسانی» است نه «خاکی»!

آه بگذارید سرزمین من

سرزمینی شود که در آن،

آزادی را

با تاج گل ساخته گی وطن پرستی نمی آرایند.*

سیاست‌های غیر انسانی دولت ایران مقابل مهاجران افغانستانی که از آغاز سال جاری با ممنوعیت ورود این مهاجران به اماکن تفریحی شدت گرفته بود، اکنون شکل بسیار خطرناکی یافته است. در تازمترین مورد که در هفته نخست تیرماه رخ داد، با انتشار خبر دست داشتن مهاجرین از افغانستان در قتل یک زن در یزد، منازل مهاجران در این شهر مورد هجوم قرار گرفت و افراد و خانواده‌های بسیاری مورد تهدید و آزار واقع شدند. در نتیجه‌ی سیاست‌های مذکور عده‌ای راه را بر خود هموار دیده‌اند تا بدون هرگونه وا همه و به بهانه دفاع از «وطن» و «ناموس» دست به چنین اعمال غیر انسانی و نژاد پرستانه‌ای بزنند. اعمالی که انجام آن جز با همراهی ضمنی حاکمیت دشوار می‌نماید. بی‌قانونی و رفتار غیر انسانی علیه مهاجران در سایر نقاط ایران هم ابعاد گسترده‌ای یافته است. در استان فارس یک مقام وزارت کشور گفته است که همه شهروندان می‌توانند و باید جلوی اتباع خارجی را بگیرند و از آن‌ها کارت اقامت بخواهند.

اقدامات سال‌های اخیر در محروم کردن مهاجران از تحصیل؛ در احضارهای مکرر و بی‌قاعده‌ی آن‌ها برای تعویض کارت اقامت در قبایل مبالغه‌کلان؛ در فرستادن‌شان به اردوگاه‌هایی با شرایطی به شدت غیر انسانی و متهم کردن‌شان به این که عامل بیکاری هستند، همگی اعمالی به شدت غیر انسانی و محکوم‌اند. حمله به خانه‌های مهاجران به بهانه این که

فردی از آن‌ها متهم به جرمی شده است اقدامی جنایتکارانه است که در یک نظام قضایی سالم باید به سرعت و شدت مورد پیگرد قرار گیرد. علاوه بر این در چنین مواردی نمایندگان سازمان‌های مستقل و نیز مقامات دولتی افغانستان باید امکان دسترسی به مهاجران و واریسی حقایق و اعلام آن را بیابند.

دولت ایران، که اکنون بنا بر وضعیت نامناسب و ویژه اقتصادی، به شدت تحت فشار نارضایتی‌های گسترده از سوی کلیه اقشار به ویژه کارگران و مزدبگیران است و همین‌طور نرخ بالای جرایم و آسیب‌های اجتماعی گوناگون که بدون شک معلول شرایط فعلی است، سعی می‌کند با مجرم و تبهکار جلوه دادن مهاجران، بار مسئولیت خود را در قبال این نابسامانی‌ها کاهش دهد. همچنین با دامن زدن به احساسات، سیاست حامی پروری خودش را در عرصه تقویت تعصبات ناسیونالیستی نیز به آزمون بگذارد. از سوی دیگر با سوء استفاده از مسئله مهاجران، به نوعی با دولت افغانستان بر سر اختلاف‌های دیپلماتیک تسویه حساب نماید. در حالی که این مهاجران خود بزرگترین قربانی حکومت افغانستان و نظامی‌گری غرب در منطقه هستند.

ما امضاکنندگان این بیانیه خواستار برچیده شدن هرگونه تبعیض و رفتار غیر انسانی از سوی حاکمیت و یا پاره‌ای از مردم با مهاجران هستیم. بی‌شک در این بین برخی از مردم نیز با اتکا به باورهای نادرست خود، سیاست‌های غیر انسانی حاکمیت را باز تولید می‌کنند. خواستار آنیم به هر کودک زاده شده از پدر و مادر افغانستانی به محض تولد در خاک ایران تابعیت ایرانی داده شود و نیز تابعیت علاوه بر پدر بی هیچ قیدی از مادر نیز به کودک منتقل شود (فارغ از محل تولد). خواهانیم تا تمام پرونده‌های پناهنده‌های افغان در کمیسیون‌های دموکراتیک که از خود افغانها هم اعضایی خواهد داشت و با حضور فرد پناهجو، مورد بررسی قرار گرفته و بسته به نظر کمیسیون، پناهندگی اعطا شود و یا اقامت‌های موقت و دائم به ایشان تعلق گیرد. هیچ پناهجویی را نمی‌توان مشمول اخراج از کشور و یا محدودیت سفر در داخل کشور دانست.

ما می‌خواهیم ایشان از تمام تسهیلات شهروندان ایرانی اعم از بیمه و آموزش و بهداشت و مراجعه به محاکم قضائی و... برخوردار باشند. همچنین حکومت طرح‌هایی را برای جذب هر چه بیشتر افغانستانی‌های مقیم ایران در جامعه تدارک دیده و در گام اول با تخصیص بودجه، عقب افتادگی‌های آموزشی آنان را جبران کند. فی الحال و در اقدامی فوری عاملان و آمران حمله به خانه‌های مهاجران در یزد باید تحت پیگرد قرار گیرند و دولت ایران باید رسماً به خاطر وارد آمدن این آزارها به مهاجران از آن‌ها و از شهروندان خود عذرخواهی کند.

ما نمی‌خواهیم سرزمینی که در آن زندگی می‌کنیم آلوده به ننگ آزار مهاجران و حملات وحشیانه به آنها باشد و باور داریم حقوق همه جانبه انسانی امری است که به هیچ بهانه‌ای چون ناسیونالیسم و نژاد و مذهب، قابل معامله نیست. ما به عنوان افرادی که به این مساله می‌اندیشند حاضر نیستیم هویت خود به جای انسان بودن و حقوق برابر برای همه انسان‌ها را به گونه‌ای تعریف کنیم که خود را بنا بر نژاد، رنگ پوست، مذهب، طبقه، جنسیت، قوم، زبان، پوشش و امثالهم بالاتر از انسان‌های دیگر بدانیم، و بنابر آن تعریف، حق تعرض به حقوق ایشان را برای خود قائل شویم. ما بنابر هویت مشترک همه ابناء بشر، معتقدیم ذات انسانی ما هویت مشترک همه ماست و از این رو، حق تحصیل، زندگی یا عدم زندگی در یک مکان، اشتغال، برخورداری از امکانات بهداشتی، رفاهی، آموزش، تغذیه مناسب و مانند آن را برای همه انسان‌ها به یک میزان و به طور برابر قائل هستیم.

ما نمی‌خواهیم بی‌قانونی و حمله به خانه‌های مردم بی‌دفاع و واکنشی طبیعی قلمداد شود. ما به همه اقدامات غیر انسانی و تبعیض آمیز علیه مهاجران اعتراض داریم و آن‌ها را محکوم می‌کنیم و خواستار پایان یافتن این نوع اقدامات و رسیدگی فوری و منصفانه به آن‌ها هستیم.

امضا کنندگان بیانیه:

یونس آبسالان/ سعید آقام علی/ پریسا ادیب زاده/ امیر امیرقلی/ مریم امیری/ سیامک امین/ مصطفی بذری/ نسیم بنی

کمالی/ مهدی بیات/ محسن پریزاد/ یاشار پورخامنه/ بهنام تهرانی/ حسام چوپانی/ سعید حسن زاده/ فرزاد حسن زاده/
اختای حسینی/ محمد خانی/ مهسا خبراللهی/ بابک ذاکری/ حسام سلامت/ اشکان شریعتی/ فواد شمس/ محبوبه شمس/
ارسلان صادقی/ خسرو صادقی بروجنی/ بیبا صمیمی زاد/ یاسر عزیزی/ سورنا عمید/ محمد غزنویان/ مصطفی غلام
نژاد/ امیر فیروزی راد/ مهدی محمدی/ علی مظفری/ علی معظمی/ حسام مناہجی/ مریم موسوی/ حسین نادری/ الناز
ناطق/ علی رضا نجمی.

* لنگستون هیوز، ترجمه‌ی احمد شاملو

گزارشی از تظاهرات 14 ژوئیه در کلن

در اعتراض به حملات وحشیانه و ضد انسانی عمال جمهوری اسلامی در یزد نسبت به شهروندان افغانستانی و حمایت از این مردم ستمدیده، گروه‌های وسیعی از نیروهای چپ و مترقی کلن و فرانکفورت تظاهرات بزرگ و موفقیت آمیزی را در روز شنبه 14 ژوئیه از ساعت 16 تا 18 برگزار کردند.

برگزار کنندگان این آکسیون که طی جلساتی آنرا تدارک دیدند عبارت بودند از:

- دسته 8 مارس افغانستان (فرانکفورت)
- نشریه روشنگر (فرانکفورت)
- کانون همبستگی با جنبش کارگری ایران-غرب آلمان
- کانون همبستگی با کارگران در ایران-نوردراین وستفال
- جمعی از چپ‌های کلن
- حزب کمونیست ایران (کلن)
- حزب کمونیست کارگری ایران (حکمتیست)
- راه کارگر-هیئت اجراییه (بوخوم)
- علاوه بر اینها حزب کمونیست کارگری ایران، هسته اقلیت، منشعبین از حزب حکمتیست، راه کارگر (کمیته مرکزی و انارشیستهای کلن نیز از این آکسیون حمایت کردند. لازم به ذکر است که نقش منفردین چپ و رادیکال و دمکرات در این آکسیون چشمگیر و مؤثر بود.

حزب کمونیست کارگری با وجودی که در مذاکرات اولیه بالاخره توافق کرد که فراخوان مشترک امضاء کند و جزو برگزار کنندگان باشد، اما روز بعد اعلام انصراف داد و فراخوان مستقل خودشان را دادند، اما بعنوان حمایت کننده، فعالانه در آکسیون شرکت کردند و حتی بخش عمده‌ی تدارکات و امور فنی را بعهده گرفتند. با وجود این سعی بسیاری نمودند که تظاهرات را به نام خودشان تمام کنند (با بالا بردن پرچم هایشان، نصب تابلوی شان در جلوی میز، بیش از حد مقرر صحبت کردن و ...).

برنامه علیرغم طوفان و باران شدید که امکان هیچ کاری را نمیداد با سخنرانی‌ها و پیامهای نمایندگان گروه‌های برگزارکننده و حمایت کننده در زیر چادر شروع شد. چند گروه افغانی از فرانکفورت و کلن و شهرهای اطراف با سخنرانی و قرآنت پیام و شعرخوانی، نقش فعالی در این آکسیون داشتند. جمعیت دفاع از زندانیان سیاسی ایران با اجرای یک برنامه‌ی صحنه‌ی اعدام، سهم خود را در این آکسیون ادا کردند.

نماینده حزب مارکسیست - لنینیست آلمان طی سخنان کوتاهی ضمن محکوم کردن اعمال فاشیستی جمهوری اسلامی علیه مردم افغانستان، حمایت خود را از آکسیون اعلام نمود.

گروهی از جوانان مارکسیست، آنارشیست و رادیکال آلمانی و خارجی به نام "No Border Camp" (کمپین بدون مرز) که از چند روز پیش کارزاری را در حمایت از پناهندگان و علیه قوانین ضد پناهندگی دولت آلمان برگزار کرده بودند، برای اعلام همبستگی با تظاهرات ما از محل کمپ خود بطور جمعی و با مراقبت پلیس بسوی ما آمدند. اما با ملاحظه‌ی پرچم حزب کمونیست کارگری در اجتماع ما، ابتدا صف خود را جدا کرده و سپس نماینده‌ی خود را انتخاب کردند که پیامشان را اعلام کنند. نماینده یک نفر ایرانی بود که فارسی صحبت میکرد. او بجای اعلام پیام همبستگی، اعلام کرد که ما میخواهیم بگوئیم که چرا این آکسیون را به اعتراض ترک می‌کنیم و علت آن با توجه به تجربه‌ی ای که در آکسیون پناهندگان در شهر ورتسبورگ داریم، حضور حزب کمونیست کارگری در اینجا است که از نظر ما یک جریان فاشیستی است و در این لحظه افراد حزب کمونیست کارگری شروع به هو کردن و سرو صدا نمودند و چند نفر از آنها به آن نماینده و مترجمش

حمله کرده و قصد زدن آنها را داشتند، که جلوییشان گرفته شد و این وضعیت که برای لحظاتی برنامه را متشنج و مختل نمود، با دخالت مسئولین بزودی کنترل را بدست گرفته و برنامه منظمأ بکار خود ادامه داد.

در حاشیه این حادثه، افراد حزب کمونیست کارگری آن جوانان را متهم کردند که جاسوسان جمهوری اسلامی بوده و از جمهوری اسلامی پول گرفته و وابسته به جریان سبز و موسوی چی هستند و... از جمله جوان مترجم را که فرزند یکی از رفقای ما و جوان رادیکالی است و در آن کمپین نقش فعالی دارد به این اتهامات ناشایست متهم نمودند. این برخوردها و سایر رفتار اینان، تمامی گروه های برگزار کننده را به این نتیجه رساند که دیگر با این جریان هیچگونه برنامه مشترکی به هیچ شکل نداشته باشند، مگر تا زمانی که خود را تصحیح کرده، حد و حدود خود را شناخته و حقوق سایر گروه ها را برسمیت بشناسند.

این برنامه با خواندن قطعهنامه و سر دادن چندین شعار و پخش سرودهای انقلابی افغانی و ایرانی به پایان رسید.

بدنبال آکسیون هفتنه پیش در اعتراض به تهاجم نیروهای جمهوری اسلامی به مجمع عمومی کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های مستقل کارگری و دستگیری حدود 60 نفر از آنان که توسط 6 حزب و سازمان و نهاد مشترکاً برگزار شد و بسیار موفقیت آمیز بود، این آکسیون که با نیروهای بیشتری و در سطح وسیعتری برگزار شد دومین گامی در همکاری و فعالیت مشترک نیروهای چپ بود که امید می رود با تداوم این حرکات و روحیات و مناسبات وحدت طلبانه بر پراکندگی و سکتاریسم موجو در نیروهای چپ غلبه کرده و افق روشنتری از نقش نیروهای چپ در صحنه سیاسی به نمایش بگذارند.

کانون همبستگی با جنبش کارگری ایران-غرب آلمان





فراخوان به تجمع اعتراضی در حمایت از

حقوق شهروندان افغان در ایران - لندن

سازمان زنان ۸ مارس (ایران - افغانستان) - انگلستان

رژیم نژادپرست جمهوری اسلامی بار دیگر حمله گسترده و سازمانیافته ای را علیه افغانی های مقیم ایران براه انداخته است. برخورد نژادپرستانه نسبت به شهروندان افغانی در ایران در 30 سال گذشته پیوسته ادامه داشته و هیچ گاه متوقف نشده است.

پیش در آمد جنایات اخیر در بزد، حمله نژادپرستانه ای است که از طرف رژیم در سطح کشور و استانهای مختلف به اجرا در آمده است. تا کنون حضور شهروندان افغان در 28 استان از 31 استان ایران کاملا ممنوع و یا بخشا محدود شده است. در استان فارس ارائه هر گونه خدمات از قبیل استفاده از وسائل نقلیه، تحصیل، تهیه دارو و حتی فروش مواد غذایی به شهروندان افغان ممنوع اعلام شده است.

میلیونها کارگر و زحمتکش افغانی در اثر مداخلات امپریالیستها و جنگ های داخلی بین بنیادگرایان و با پشتیبانی مستقیم جمهوری اسلامی از امپریالیستها و بنیادگرایان در افغانستان، مجبور به ترک کشور خود و پناه آوردن به کشورهای همسایه و سایر کشورهای جهان شدند.

کارگران و زحمتکشان افغان در ایران، به جانکاه ترین کارها تحت بدترین شرایط در کوره پزخانه ها، مزارع، کشتارگاهها، کارهای ساختمانی، سنگ بری، چاه کنی و کارهای نظافتی و... تن داده اند و در محروم ترین محله ها و فقیرانه ترین خانه ها زندگی می کنند. از هیچ حقوق شهروندی برخوردار نیستند، امنیت جانی و شغلی ندارند. مورد تحقیر و اهانت نژاد پرستانه ارذل و اوباشان رژیم و افراد نا آگاه متأثر از فرهنگ و شونیزم ایرانی قرار دارند. در این میان زنان افغانی علاوه بر فرودستی حاکم بر زنان در جامعه، بخاطر افغان بودن شان نیز تحت بدترین فشار ها قرار می گیرند و از این رو جزو ستم دیده ترین ستم دیده گان جامعه هستند.

کارگران و زحمتکشان افغانستانی که در ایران زندگی می کنند بخشی جدایی ناپذیر از مردم ایران و طبقه کارگر را تشکیل می دهند و این حق مسلم آنها است که در هر جای ایران سکونت کنند و از خدمات ارائه شده توسط خود و بقیه مردم و منابع و تولیدات جامعه بهره مند گردند.

بر کسی پوشیده نیست که رژیم جمهوری اسلامی می خواهد با هجوم وحشیانه و جنایتکارانه به شهروندان افغان، اذهان توده های مردم را از بحران سیاسی و اجتماعی گسترده که دامنگیر رژیم اش است، منحرف کرده و چند صباحی بر عمر ننگین خود بیافزاید.

اتحاد و همبستگی زنان، کارگران و زحمتکشان افغانی و ایرانی در راستای سرنگونی رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی تنها راه برای رسیدن به جامعه ای است که عاری از ستم و استثمار و نژاد پرستی می باشد. ما از همه انسانهای آزادیخواه و مترقی می خواهیم که به دفاع از زحمتکشان افغانستانی در مقابل هجوم افسار گسیخته حاکمین مرتجع جمهوری اسلامی به آکسیون اعتراضی ما در روز شنبه 21 ژوئیه بپیوندند تا همراه هم بتوانیم به افشای هر چه بیشتر نژاد پرستی رژیم جنایت پیشه جمهوری اسلامی بپردازیم.

زمان: شنبه 21 ژوئیه 2012 از ساعت 13 تا 15 مکان: Hammersmith Rd, W6 8BS 179-177

مقابل دفتر هواپیمائی جمهوری اسلامی، نزدیکترین آندرگراند: District Lines & Picadilly

سازمان زنان هشت مارس (ایران-افغانستان)- انگلستان

فراخوان به تجمع اعتراضی در برابر سفارت جمهوری اسلامی

در حمایت از حقوق شهروندان افغانستانی ساکن در ایران

شنبه ۱۴ جولای ۲۰۱۲ ساعت ۱۵ تا ۱۷

بگذارید این وطن رویایی باشد که رویاپروران در رویای

خویش داشته اند

بگذارید سرزمین بزرگ و پرتوان عشق شود

سرزمینی که در آن، نه شاهان بتوانند بی اعتنایی نشان دهند نه

ستمگران اسبابچینی کنند

تا هر انسانی را، آن که برتر از اوست از پا درآورد.

این وطن هرگز برای من وطن نبود. (لنگستون هیوز، ترجمه احمد شاملو)

چندی است که رژیم فاشیستی جمهوری اسلامی به اشکال گوناگون و با بهانه های واهی به اقدامات سرکوبگرانه و نژادپرستانه ای علیه افغانستانی های ساکن شهرهای مختلف ایران دست زده است. یک روز ممنوعیت ورود به اماکن تفریحی و پارک ها، یک روز حمله به محل سکونت ایشان و شکنجه و توهین و آزار و به آتش کشیدن خانه های شان، یک روز ممنوعیت فروش مواد خوراکی و نیازهای اولیه ی زندگی و غیره. این سطح و شیوه ی سرکوب یادآور نسل کشی یهودیان توسط نازیسم هیتلری، آپارتاید ضد سیاه پوستان در آفریقای جنوبی و ایالات متحده ی آمریکا و

نژادپرستی صهیونیستی است.

دولت ایران در شرایطی دست به این اقدامات می زند که باز در یک بحران سیاسی حاد داخلی و بین المللی به سر می برد و چشم انداز یک شورش اجتماعی و قیام مردمی را انتظار می کشد، بنابراین با دست آویز قرار دادن مساله ی «حضور اتباع بیگانه» و «اقامت غیر قانونی» آن ها در ایران، سعی در فرافکنی بحران هایش دارد. سرکوب سیستماتیک در دانشگاه ها و مراکز آموزشی - فشار و تبعیض دائمی بر دختران و زنان - اعدام مردم عادی و فعالین سیاسی- سرکوب و اعدام فعالین سیاسی عرب و محاصره ی نظامی محله های عرب نشین - سرکوب ملل تحت ستم کرد و بلوچ و ... به بهانه ی تجزیه طلبی - یورش به نشست های کارگری و دستگیری کارگران و فعالین و اندیشمندان این جنبش و ... مواردی هستند که رژیم اسلامی در فرافکنی بحران هایش به آن ها دست می یازد. از دیگر سو می بینیم که دلالتان قدرت از اصلاح طلبان و سلطنت طلبان گرفته تا نیروهای سازش کار و جنگ طلب اپوزیسیون نیز، در نشست ها و کنفرانس های متعدد ترهای ورود دموکراسی به ایران و پایان سرکوب ها را فرموله می کنند. دخیل بستن به "خون پاک آریایی" و "ملی گرایی و وطن پرستی" از یک طرف و همراهی با طرح های قدرت های بزرگ برای دخالت بشردوستانه (بخوانید تایید دخالت خارجی و جنگ) از طرف دیگر خود را به وضوح نشان می دهند.

ما به عنوان بخشی از نیروهای سرنگونی طلب اپوزیسیون، نه با ملی گرایی و وطن پرستی پوچ سروکار داریم و نه با طرح های رنگارنگ قدرت های غربی. به نظر ما هر دوی این آلترناتیوها پوسیده و متعلق به دنیای کهن است. ما برای رهایی همه ی ستمدیده گان ایران و جهان مبارزه می کنیم و با صدای رسا می گوئیم که: افغانستانی های ساکن ایران، شهروندان قانونی و به حق این جهان و این زمین و ایران هستند. مطالبه ی تمامی حقوق و امکانات مورد نظر برای شهروندان، برای آنان از همین امروز و به تمامی یک ضرورت عاجل است. آنان جزئی از طبقه ی کارگر ایران می باشند، هم سرنوشت با طبقه ی کارگر و زحمتکشان ایران اعم از ترک و لر و کرد و فارس و عرب و ترکمن و بلوچ... این وظیفه ی تمام نیروهای پیش رو است که نیروی فروخورده و ستم کشیده ی زنان و مردان زحمتکش افغان را علیه رژیم جمهوری اسلامی، علیه مناسبات ضد انسانی و ظالمانه ی سرمایه بسیج و متحد و آگاه کند. پیوند انترناسیونالیستی ملل تحت ستم و تحت سلطه در ایران می تواند به نیروی عظیمی در مسیر سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی و در مسیر رهایی تبدیل شود. همه ی آزادی خواهان را دعوت می کنیم تا روز شنبه ۱۴ جولای ۲۰۱۲ بعد از ظهر در برابر سفارت رژیم اسلامی ایران حضور به هم رسانند.

شنبه ۱۴ جولای ۲۰۱۲
مکان: مقابل سفارت جمهوری اسلامی ایران
Franklin D. Rooseveltlaan 115, 1050
Brussel

شورای دانش جویان و جوانان چپ - کمیته ی بلژیک

کمیته ی دفاع از مبارزات مردم ایران - بلژیک

سازمان زنان ۸ مارس (ایرانی - افغانستانی) - بلژیک

گزارش و گزارش تصویری آکسیون اعتراضی 14 جولای در بروکسل در حمایت از حقوق شهروندان افغانستانی



ساکنان ایران

این برنامه به ابتکار "کمیته‌ی دفاع از مبارزات مردم ایران- بلژیک، سازمان زنان 8 مارس- بلژیک، شورای جوانان و دانشجویان چپ- بلژیک" تدارک و برگزار شد. طبق اجازه‌ی پلیس از ساعت 15 در برابر سفارت ایران جمع شدیم. در ابتدای امر افسر پلیس مسئول ضمن هماهنگی با برگزارکنندگان تقاضا کرد که صدای سیستم صوتی را رعایت کنیم چون در غیر این صورت سفارت از آن‌ها شکایت خواهد کرد و ما پذیرفتیم ولی بعد از 10-15 دقیقه که ما پلاکاردها و بنرهایمان را آماده کرده و موزیک پخش می‌کردیم پلیس دوباره مراجعت کرد و خواهان برچیدن سیستم صوتی شد و علی‌رغم مخالفت قانونی و منطقی ما، تهدید به لغو اجازه‌ی آکسیون کرد؟! و ما ناچاراً بدون سیستم صوتی برنامه را آغاز کردیم. در هوای بسیار نامساعد و بارانی بروکسل جمعی از نیروهای مترقی و چپ بلژیکی گردآمده و فریاد حمایت خود از شهروندان افغانستانی ساکن ایران را سردادیم.

برنامه با خواندن فراخوان و توضیح اهداف این آکسیون شروع شد و به آکسیون‌های هم‌زمان در شهرهای کلن، برلین، لندن، هامبورگ، تورنتو و... نیز اشاره شد. شعارهایی در مخالفت با اقدامات فاشیستی رژیم جمهوری اسلامی و در حمایت از مهاجران و شهروندان افغانستانی سرداده شد و سپس رفیق جوانی به بررسی 3 دهه حضور افغانستانی‌ها در ایران پرداخت و با شعار "مرگ بر جمهوری اسلامی!" سخن خود را به پایان برد. رفیق دیگری بر ضرورت همبستگی کارگران و زحمتکشان و خلق‌های تحت ستم با افغانستانی‌ها اشاره کرد و اینکه بحران‌های حاد بین‌المللی و داخلی رژیم ایران را به سمت اشکال جدیدی از سرکوب سوق می‌دهد و بسیج شدن بخش‌هایی از مردم در این سرکوب و جنایت یادآور دوران فاشیسم هیتلری است. پیامی از سوی "شمله سلیمان‌خیل" زن فعال سیاسی افغانستانی از

اعضای هئیت تحریریه نشریه روشنگر در اروپا قرائت شد که در بخش پایانی آن تاکید کرده بود که: «... ما مرز نمی شناسیم کارگران زحمتکش افغان بخشی از کارگران زحمتکش ایران هستند. دفاع از کارگران افغان در ایران دفاع از طبقه‌ی کارگر ایران است. به امید روزی که نه مرز باشد و نه نژاد پرستی و نه استعمار!»

با وجودی بدی هوا و نبود سیستم صوتی تلاش جمع کوچک ما این بود که پیام سیاسی بزرگمان را به گوش‌ها برسانیم: «مرگ بر جمهوری اسلامی! - جمهوری اسلامی، فانوس رو به باد است! - جمهوری اسلامی، مرگت فرارسیده! - زنده باد همبستگی انترناسیونالیستی! - دخالت خارجی، استبداد داخلی محکوم است! - اتحاد، مبارزه، پیروزی!...» و بخشی از پیام‌مان را نیز بر پلاکارهای سزخ‌مان نوشته بودیم: «جمهوری اسلامی از هر جناح و دسته نابود باید گردد! - *Smash Fascism!* - ایران مدفن فاشیسم خواهد شد! - مرگ بر این رژیم زن ستیز! - نه به دخالت امپریالیستی در ایران! - انترناسیونال است نژاد انسان‌ها! - *You can't have capitalism without! Racism* - هیچ‌کس غیرقانونی نیست! - خلق‌های تحت ستم ایران، متحد طبقاتی افغانستانی‌ها! - اتحاد خلق‌های تحت ستم، در برابر فاشیسم! - کُرد، عرب، بلوچ، تُرک، ترکمن، افغانستانی و... متحد در برابر سرمایه‌داری جمهوری اسلامی! - جدایی دین از دولت اولین گام رهایی زنان خاورمیانه! - اعدام اعراب، سرکوب افغانستانی‌ها، زنان و کارگران حلقه‌های زنجیر سرکوب ملل! - انقلاب تنها راه رهایی!!...»

رفیق دیگری پرده از جنایات رژیم در خوزستان و اعدام و سرکوب اعراب برداشت و به ارتباط حلقه‌های زنجیر سرکوب خلق‌های تحت ستم و شرایط خاص رژیم اشاره کرد. او همچنین تاکید داشت که در ماجرای سرکوب افغانستانی‌ها در ایران نیز ستم بر زن، در مرکز اسلامیت جمهوری اسلامی قرار گرفته است و در پس این جنایت نیز باید سرکوب سیستماتیک زنان پوشیده بماند و زن‌ستیزترین حکومت معاصر ندای دفاع از زنان سر داده که مورد تجاوز قرار گرفتن "ناموس" ایرانی‌مان باید دلیلی برای برافروختن "خشم ملی" بر علیه ملتی ستم‌دیده باشد!! و آنچه پوشیده می‌ماند این است که منشا تمام این کتافات جمهوری اسلامی است، که ما امروز خواهان سرنگونی تمامیت این رژیم هستیم و... رفیق دیگری با ادامه‌ی نکات قبلی، به دستگیری کارگران و زندانی کردن فعالین کارگری اشاره کرد و تمام این موارد را بخش‌هایی از طرح‌های سرکوب‌گرایانه‌ی رژیم برای بقا شمرد.

و در پایان آکسیون را با امید به ادامه‌ی مبارزات با سردادن شعارهای سرنگونی رژیم ارتجاعی و فریاد همبستگی بین‌المللی به پایان بردیم.

لینک کلیپی از برگرای این آکسیون در سایت یوتیوب و *De Wereld Morgen* با سپاس از همه دوستانی که صمیمانه و فروتنانه در تهیه آن یاری نمودند.

www.youtube.com/watch?v=ysmyeU7p_bM&feature=plcp

www.dewereldmorgen.be/blogs/farzadm/2012/07/18/iraans-protest-tegen-behandeling-afghanen

کمیته‌ی برگزرای آکسیون

www.shorajevanan.com

www.8mars.com

www.committeebe.blogspot.com

committe.2007@gmail.com

گزارش تصویری:





و چگونگی بخش کلیپ ها!

در تاریخ 14 ژوئیه 2012، در شهر تورنتو- کانادا تظاهراتی به دعوت و فراخوان ارگانها و نهادها، تشکل ها و احزاب و سازمانها و نشریات مدافع طبقه کارگر در ایران در ساعت 12 تا 2 بعد از ظهر برگزار گردید. در این تظاهرات نمایندگانی از احزاب و جریانات مختلف ایرانی و افغانستانی صحبت کردند و حملات فاشیستی جمهوری اسلامی حامی سرمایه و سرمایه داران به کارگرانی که به باور من، باید کارگران ایرانی افغانستانی تبار نامید، انجام گرفت. این کارگران را نباید دیگر با لفظ مهاجر و غیره خطاب کرد، زیرا که اکثریت آنها بیشتر از 30 سال است و برخی 40 سال که در آن جامعه کار کرده، آن جامعه را همراه کارگران متولد شده در ایران ساخته اند و حتا بسیاری از کسانی که امروز خودشان مورد تعرضات فاشیستی قرار گرفته و خانه و کاشانه شان آتش زده می شود و خود همراه پدر و مادرشان سوزانده می شوند، در ایران متولد شده اند. اگر کسی و کسانی باید گورشان را کم کنند، آنها سرمایه داران زالو صفت و دولت انسانکش اسلامی شان هستند که مانند بختکی بر کارگران و زحمتکشانشان افتاده اند و خونشان را به ارزش افزوده و سود تبدیل می کنند و همراه هزار مرگ و زهرمار می نوشند.

من هم بعنوان یک عضو از نهادهای همبستگی با کارگران در ایران_ خارج کشور سخنانی در رابطه با این حملات فاشیستی بیان داشتم و نیز بیانیه و فراخوان نهادهای همبستگی... به زبان انگلیسی بوسیله یکی از جوانان عضو کمیته حمایت از جنبش کارگری ایران- تورنتو(رفیق شیرین) قرائت گردید. روز بعد از طرف رفیق حسین ارانی میلی را دریافت کردم که عکس ها و لینک های گفته های سخنرانان مختلف را درج کرده شده بود. زمانی که سخنرانی ها را گوش دادم، متوجه شدم که غیر از سخنان من و رفیق شیرین، سخنرانی انهای دیگر را تا جایی که من توانستم گوش کرده و درک کنم، کلن ضبط و فرستاده شده بودند. و اما، سخنرانی مرا به جز یک دقیقه و چند ثانیه و نیز چند ثانیه (16) و یا کمتر و زیادتیر اطلاعیه و یا بیانیه نهادها همبستگی... قطع (سانسور) شده بود. در تماس با رفیق حسین ارانی معلوم شد که کار فیلم برداری را اعضا و کادرهای حزب کمونیست کارگری ایران بر عهده داشته اند. برای من و با شناخت از عملکرد این حزب چندان جای سوالی باقی نماند. اکنون شما عزیزان کل صحبت های من و قرائت بیانیه نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران- خارج کشور را می توانید در لینک های داده شده گوش دهید. قضاوت در باره چرایی حذف را بعد از گوش دادن با باور من، خودتان می توانید داشته باشید.

زنده باد همبستگی جهانی طبقه کارگر. سرنگون باد رژیم سرمایه اسلامی (دولت نظامیان سرمایه) در ایران.

حمید قربانی

23 بولی 2012

قسمت اول سخنرانی- حمید قربانی

<http://www.youtube.com/watch?v=COYLDwU-77s&feature=context-gau>

قسمت دوم

http://www.youtube.com/watch?v=qIPQfgyo_3U&feature=g-upl

بیانیه نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران- خارج کشور، بوسیله رفیق شیرین یکی از اعضای جوان کمیته حمایت از جنبش کارگری ایران- تورنتو

<http://www.youtube.com/watch?v=dD609eq1Qrg&feature=g-upl>

بی "دادنامه" شعبه 1083 دادگاه

مجتمع کارکنان دولت،

سندی بر پوشالی بودن "احکام"

دستگاه قضایی در ضدیت با

حقوق کارگران است!

در سند ضمیمه که تحت عنوان "دادنامه" از سوی شعبه 1083 دادگاه مجتمع کارکنان دولت - تهران علیه آقایان مرتضی کمساری، علی اکبر نظری و غلامرضا غلامحسینی از اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه صادر شده، در بخش "رأی دادگاه"، علاوه بر این که در ابتدا تصریح می‌شود که "بدون سابقه کیفری" هستند، مدعی می‌شود که ایشان "بدلیل ارتکاب جرایم امنیتی و احراز ارتباط سندیکای مذکور با مخالفین خارج از کشور، مدت مدیدی در بازداشت بوده اند!" در ابتدا در یک رأی رسمی حقوقی و "قانونی" با یک چنین تناقضی روبرو می‌شویم! ضمن این که معلوم نیست "جرایم امنیتی" اینان چیست غیر از این که در دفاع از حقوق و منافع خود و هم-طبقه‌ای‌هایشان، طبق قوانین داخلی و بین‌المللی در راستای احقاق حقوق حقه خود و جامعه کارگری حرکت می‌کنند که دولت قانون شکن و مسئولین فاقد صلاحیت با حمایت قوه قضائیه که خود مشوق قانون شکنی مسئولین اجرایی کشور است، کارگران زحمتکش و حق طلب را دچار مشکلات عدیده اجتماعی و اقتصادی می‌نماید؟ و یا طبق کدام قانون یا حکمی ارتباط با مجامع بین‌المللی مدافع حقوق کارگران و یا نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران، تحت عنوان "مخالفین خارج از کشور" جرم است؟

در این رأی، سندیکا را "خود خوانده و غیر قانونی" اعلام کرده‌اند. اولاً مگر شما اساساً حقوقی برای کارگر و تشکلش قائل هستید که "خود خوانده" است؟ شما کدام تشکل مستقل را به رسمیت شناخته‌اید که این دومی‌اش باشد؟ طبیعی است در نظامی که کمترین حقوقی برای کارگران قائل نیست، کارگران خود متشکل شده و نیازی هم به ثبت تشکلشان در چنین دستگاه ضد کارگری ندارند. بعلاوه برای اولین بار است که یک سندیکای کارگری در ایران رسماً و طی یک رأی حقوقی بدون بیان هیچ استنادات و یا استدلالاتی "غیر قانونی" اعلام می‌شود. مقامات وزارت کار حتماً در مقابل نمایندگان

سازمان جهانی کار، مدعی آزادی تشکلات کارگری در ایران شده و هیچ جا از تشکلی غیر قانونی نام نبرده‌اند. حال طبق این سند به وضوح مشخص می‌شود که در چنین نظامی، قانون یعنی منافع سرمایه و لذا هر نوع حرکت، تجمع و تشکلی برخلاف "قانون" است و جزو "جرائم امنیتی" محسوب می‌شود! چون امنیت سرمایه و حاکمیت دیکتاتوری را تهدید می‌کند.

اما "جرم" اصلی و گناه کبیره این کارگران از این‌جا آغاز می‌شود: "اخیراً نام‌برندگان با سوءاستفاده از احکام بازگشت به کار صادره از ادارات کار و امور اجتماعی به تحرکات سابق ادامه داده و ... در همین‌جا مکثی کنیم؛ به خاطر داریم که در دوره اسارت این عزیزان، مدیر عامل کینه توز و ضد کارگر شرکت واحد، تحت عنوان "غیبت از کار"! آنان را از شرکت اخراج کرد. اما ایشان با مبارزه‌ای متحد و طولانی و با مراجعه مداوم به مراجع مربوطه، وزارت کار را مجبور نمودند که احکام بازگشت به کار تعدادی از اعضای هیئت مدیره سندیکا را صادر کنند. حال گویا در مقابل چنین "لطف و مرحمت و یا ترحمی" کارگران بازگشتی می‌بایست دست به سینه در خدمت جناب مدیر عامل بوده و دعاگوی ایشان باشند و مدح و ثنایش را بگویند، اما چون چنین نکرده و "به تحرکات سابق ادامه داده‌اند"، نمکدان شکن و قدرناشناسند و از احکام بازگشت سوءاستفاده کرده‌اند!!!

حال ببینیم این "تحرکات" چیست؟ "... و با چاپ کارت‌های ویزیت به شرح نمونه پیوست با تکرار ادعاهای قبلی مبنی بر "داشتن سندیکا حق مسلم کارگران است" اقدام به فعالیت تبلیغی به نفع سندیکا نموده و ... "چه گناه کبیره‌ای؟! سندیکا و هیئت مدیره‌ای که در مجمع عمومی 3 هزار نفره اعضایش انتخاب شدند، طبعاً نمایندگان واقعی کارگران و وکیل رسمی آنها در طرح و پیگیری مطالباتشان در مراجع مربوطه هستند و با انتشار این کارت و تأکید بر "داشتن سندیکا حق مسلم کارگران است"، علاوه بر انجام بخش کوچکی از وظایفشان، به طعنه به شما جیره خواران و رئیس جمهوری‌تان حالی کرده‌اند که انرژی هسته‌ای حق مسلمشان نیست، سندیکا حق مسلم کارگران است! رسیدگی و پیگیری مشکلات کارگران، یکی از وظایف مسئولین سندیکاست و انتشار این کارت و توزیع آن در میان کارگران شرکت واحد با دادن اسامی مسئولین و شماره تلفن آنها جهت مراجعه کارگران، تنها اقدامی در جهت تسهیل انجام این وظیفه سندیکایی است. اما "قضات" این بی‌دادگاه، ابلهانه این اقدام را مستمسک قرار داده و با ردیف کردن چندین ماده "قانونی" آن را به‌طور مضحک و مفتضحانه‌ای از مصادیق جرائم تظاهر و مداخله در امر وکالت (بزه مصرح در ماده 55 قانون وکالت) ... اعلام کرده و علاوه بر این‌که با استناد به موادی از قانون کار، تلویحاً این "تحرکات" را از نظر قوانین کار، "بلامانع" می‌نامد، اما از نظر قانون وکالت، آن را جرم نابخشودنی و "دخاله در امور وکالت" (حتماً در مراجعات به هیئت حل اختلاف) شمرده و با تکرار و تأکید چندین باره بر توزیع آن کارت ویزیت – که گویا سلاح گرمی برای براندازی رژیم است! – سرانجام با صغرا، کبرا کردن‌های طولانی "قانونی"، پیروزمندانه حکم مشعشعانه خود را صادر نموده و هر یک از سه نفر "متهمین" "بزه‌کار" را "به پرداخت سه میلیون ریال جزای نقدی در حق صندوق دولت" محکوم می‌کند!

به روشنی پیداست که با چنین حکمی هدف "دادگاه" غیر از فشار و ارباب بیشتر بر کارگران، چیزی نیست بجز مقداری اخاذی و سرکیسه کردن کارگرانی که در زیر خط فقر زندگی می‌کنند، به سود کیسه خلیفه! زهی بی‌شرمی و وقاحت!

ما با انتشار این سند، ضمن افشای ماهیت ضد کارگری رژیم و "احکام" پوشالی "دادگاه" اش، اعلام می‌کنیم که این سند را به دادگاه‌های بین‌المللی و کمیسیون تشکلات کارگری سازمان جهانی کار ارائه داده و علیه این احکام و جمهوری اسلامی اقامه دعوا خواهیم کرد.

کمیسیون حقوقی نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

25 تیرماه 1391 - 15 ژوئیه 2012





دادگستری جمهوری اسلامی ایران

«فَلَا تَتَّبِعُوا آلَهُؤَي أَنْ تَغْدِلُوا»

شعبه ۱۰۸۳ دادگاه مجتمع کارکنان دولت-تهران

شماره دادنامه: ۹۰۰۹۹۷۰۲۳۰۶۰۰۰۶۲
شماره پرونده: ۹۰۰۹۹۸۰۲۳۰۶۰۰۰۰۳
شماره بایگانی شعبه: ۹۰۰۰۲۰
تاریخ تنظیم: ۱۳۹۰/۰۳/۰۷
پیوست:

دادنامه

تاریخ رسیدگی: ۹۰/۳/۷

شماره پرونده: ۹۰۰۹۹۸۰۲۳۰۶۰۰۰۰۳

شماره بایگانی: ۹۰۰۰۲۰

شماره دادنامه: ۹۰/۳/۷-۹۰۰۹۹۷۰۲۳۰۶۰۰۰۶۲

مرجع رسیدگی: شعبه ۱۰۸۳ دادگاه عمومی جزائی تهران ویژه رسیدگی به جرائم کارکنان دولت
شاکی: شرکت اتوبوسرانی تهران به نشانی تهران-میدان رسالت-خ هنگام-ساختمان مرکزی شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه
متهمین: آقایان مرتضی کمساری استاجی و علی اکبر نظری و غلامرضا غلامحسینی با وکالت آقای احسان مزین به نشانی تهران-خیابان سید جمال الدین اسد آبادی-خیابان دوم-پلاک ۱۱-واحد ۶
اتهام: تظاهر و مداخله در امر وکالت دادگستری
گردشگار: پس از ارجاع پرونده به این دادگاه و وصول به شعبه به کلاس فوق ثبت و پس از جری تشریفات قانونی دادگاه در وقت مقرر/ فوق العاده بتصدی امضاء کننده ذیل تشکیل است با بررسی پرونده ختم رسیدگی را اعلام و با استعانت از خداوند متعال بشرح ذیل مبادرت بصدور رای مینماید.

((رأی دادگاه))

در این پرونده و حسب کیفرخواست صادره آقایان ۱-مرتضی کمساری استاجی فرزند محمد و ۲-علی اکبر نظری فرزند ابراهیم و ۳-غلامرضا غلامحسینی فرزند حسن همگی رانندگان شرکت واحد و بدون سابقه کیفری و با وکالت آقای احسان مزین متهمند به تظاهر و مداخله در امر وکالت دادگستری، با این توضیح که مدیرعامل شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه در مورخ ۸۹/۵/۳۰ طی شرحی خطاب به دادستان محترم عمومی و انقلاب تهران اعلام داشته که متهمین فوق از اعضای **سندیکای خود خوانده و غیرقانونی شرکت واحد اتوبوسرانی تهران** بوده که بدلیل ارتکاب جرایم امنیتی و احراز ارتباط سندیکای مذکور با مخالفین خارج از کشور مدت مدیدی در بازداشت بوده اند. اخیراً نامبردگان با سوءاستفاده از احکام بازگشت به کار صادره از ادارات کار و امور اجتماعی به تحرکات سابق ادامه داده و با چاپ کارتهای ویزیت به شرح نمونه پیوست با تکرار ادعاهای قبلی مبنی بر **((داشتن سندیکا حق مسلم کارگران است))** اقدام به فعالیت تبلیغی به نفع سندیکا نموده و خود را تحت عنوان گروه حقوقی کارگران، وکیل و مشاور حقوقی معرفی و بدین سعی دارند تا به هر نحو ممکن در درون قشر زحمتکش شرکت واحد نفوذ نموده و آنان را ترغیب به همسوئی با اهداف خاص خود نمایند، علیهذا اگرچه اقدام اخیر آنان در چاپ و توزیع کارتهای مذکور ممکن است از مصادیق جرایم تظاهر و مداخله در امر وکالت (بزه مصرح در ماده ۵۵ قانون وکالت) باشد... سپس با احضار نامبردگان اتهام موصوف تفهیم و نهایتاً با صدور کیفرخواست ارسال گردیده، با عنایت به اوراق و محتویات پرونده و اظهارات نماینده شاکی در جلسه دادرسی و همچنین مدافعات بعمل آمده از سوی متهمین و وکیل ایشان در بدو امر این طور به ذهن متبادر میگردد که با توجه به مواد ۱۵۷ و ۱۶۱ و ۱۶۴ از قانون کار و یا مواد متعددی

نشانی: تهران-خیابان انقلاب-خیابان قدس-روبروی خیابان پورسینا-مجتمع کارکنان دولت



دادگستری جمهوری اسلامی ایران

«فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَغْدُلُوا»

شعبه ۱۰۸۳ دادگاه مجتمع کارکنان دولت - تهران

شماره دادنامه: ۹۰۰۹۹۷۰۲۳۰۶۰۰۰۶۲
شماره پرونده: ۹۰۰۹۹۸۰۲۳۰۶۰۰۰۰۳
شماره بایگانی شعبه: ۹۰۰۰۲۰
تاریخ تنظیم: ۱۳۹۰/۰۲/۰۷
پیوست:

دادنامه

از آیین نامه رسیدگی و چگونگی تشکیل جلسات هیأت های تشخیص و حل اختلاف موضوع ماده ۱۶۴ قانون کار، و تجویز حضور نمایندگان از سوی طرفین دعوی (کارفرما یا کارگر) مانع قانونی برای اقدامات نامبردگان نباشد اما ماده ۵۵ قانون وکالت از نظر این دادگاه با در نظر گرفتن اصول حقوقی و حتی تفسیر مضیق از قوانین جزایی بدین نحو قابل تفسیر است که این نوع تظاهر و مداخله با عناوینی همچون مشاوره حقوقی و یا وکالت همراه باشد و در مانحن فیه نامبردگان مبادرت به توزیع کارتهای ویزیت نموده اند که در آنها عناوین مشاوره - گروه حقوقی کارگران - وکالت - قبول وکالت امور کارگری در ادارات کار، به چشم می خورد که همین موضوع نوعی تظاهر و مداخله در امر وکالت و این دفاع که اقدامات نامبردگان در هیأت حل اختلاف محدود می شود هم بلاوجه است زیرا با توزیع این کارتها و مراجعه کارگران به نامبردگان رکن مادی این بزه تحقق پیدا نموده و در حقیقت حضور آنها بعنوان نماینده و یا وکیل در جلسات آن هیأت را نمی توان نافی ارتکاب بزه اخیر در قسمت اول قضیه دانست و به عبارت دیگر با توزیع کارت و مراجعه کارگران این تظاهر و مداخله در امر وکالت به عینیت رسیده است و حضور و یا عدم حضور بعدی در جلسات هیأت حل اختلاف هیچ تأثیری در قضیه نخواهد داشت لهذا با در نظر گرفتن جمیع جهات قانونی و دفاعیات غیرموجه متهمین و وکیل ایشان و قراین و امارات موجود بزهکاریشان محرز و مسلم بوده و مستنداً به ماده ۵۵ قانون وکالت و با لحاظ بند دوم از ماده ۳ قانون وصول برخی از درآمدهای دولت و آخرین تغییرات ابلاغی در سال ۸۹ هریک از نامبردگان به پرداخت سه میلیون ریال جزای نقدی در حق صندوق دولت محکوم میگردد رأی صادره حضوری محسوب و ظرف مهلت بیست روز پس از ابلاغ قابل تجدیدنظر در محاکم محترم تجدیدنظر استان تهران می باشد. /ب

صدیقی

رئیس شعبه ۱۰۸۳ دادگاه عمومی جزایی تهران ویژه کارکنان دولت

امضای تنظیم کننده

نشانی: تهران - خیابان انقلاب - خیابان قدس - روبروی خیابان پورسینا - مجتمع کارکنان دولت

گفتگو با غلامرضا غلامحسینی، کارگزار خراجی سندیکای شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

برنامه ای از مریم امانی و امیرجواهری

گفتگو با غلامرضا غلامحسینی، که ناگزیر به تبعید گردید در افشاء ماهیت ضد کارگری رژیم و در رابطه با حکم پرونده ساخته شده برپایه سند منتشره از جانب ایشان در افشاء ماهیت ضد کارگری رژیم انجام گرفته و در رابطه با حکم پرونده ساخته شده برای او و همکارانش توسط شعبه ۱۰۸۳ دادگاه مجتمع کارکنان دولت - تهران و محکوم کردن غلامحسینی به «ارتکاب جرایم امنیتی و احراز ارتباط سندیکا با مخالفین خارج از کشور»

📌 **فایل صوتی به شیوه mp3**

نهایت زیبونی و وحشت رژیم از تشکلات مستقل کارگری و فعالین آگاه و مبارز آن

چنانکه در سند ضمیمه ملاحظه می‌شود، پلیس امنیت و اطلاعات تهران بزرگ، طی گزارشی به معاونت امنیت دادستانی عمومی و انقلاب تهران، ضمن "غیر قانونی" خواندن سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه (به چه دلیل، طبق کدام قانون، کدام حکم؟ معلوم نیست!) اعلام می‌دارد که آقای غلامرضا غلامحسینی (از اعضاء سندیکا)، به جرم حضور در سالن استادیوم 12 هزار نفری آزادی و قصد اختلال در آن دستگیر و روانه زندان اوین شد.

دستگاه پوشالی "امنیت" نظام، حتا از سایه کارگری که پس از 85 روز با سپردن وثیقه 100 میلیون تومانی از زندان آزاد شده، وحشت دارد و او را سایه به سایه تعقیب می‌کند و تنها به "جرم" قصد اختلال، بدون وجود موردی در اثبات اقدام به اختلال، وی را دستگیر و زندانی می‌کند. اما "جرم" بزرگتر او این است که پس از آزادی از زندان، طی مصاحبه‌ای، نه تنها محقانه از خود دفاع می‌کند، بلکه بی‌پروا و مستند برخی افراد (از جمله مزدوری به نام نجف‌زادگان از مأموران پلیس امنیت) و ارگان‌ها را زیر سؤال برده و اعلام می‌کند که برای کسب حقوق حقه خود به مراجع ذیصلاح شکایت خواهد کرد.

دستگاه "امنیت" از ابراز چنین شجاعتی و دادخواهی کارگران و عواقب آن چنان به وحشت می‌افتد که ابلهانه روزنامه کارگزاران را به‌عنوان مسبب این "فاجعه" در انتشار چنین مصاحبه‌ای که می‌تواند: "قطعاً در عضوگیری مجدد این گروه (منظور سندیکا است) مؤثر واقع شود" مورد بازخواست و اتهام قرار داده و از "معاونت محترم" استدعا می‌کند: "به‌منظور جلوگیری از هرگونه اقدامات غیر معقول وی (غلامحسینی) و همچنین عدم تکرار چنین مواردی در روزنامه مذکور، دستورات را مبذول دارند".

آیا این وحشت و زیبونی واقعی نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی را از شجاعت و تسلیم‌ناپذیری فعالین کارگری و تشکلاتشان را از تلاش برای اعاده حقوق‌شان نمی‌رساند که این چنین به دست و پا افتاده و حتا از انتشار مصاحبه‌شان این‌گونه می‌هراسند؟ کارگران ایران در مقابل پایمال شدن نابحق حقوق قانونی‌شان، یک لحظه از پای ننشسته و قهرمانانه علیه غارتگران نیروی کار و مدافعین جیره-

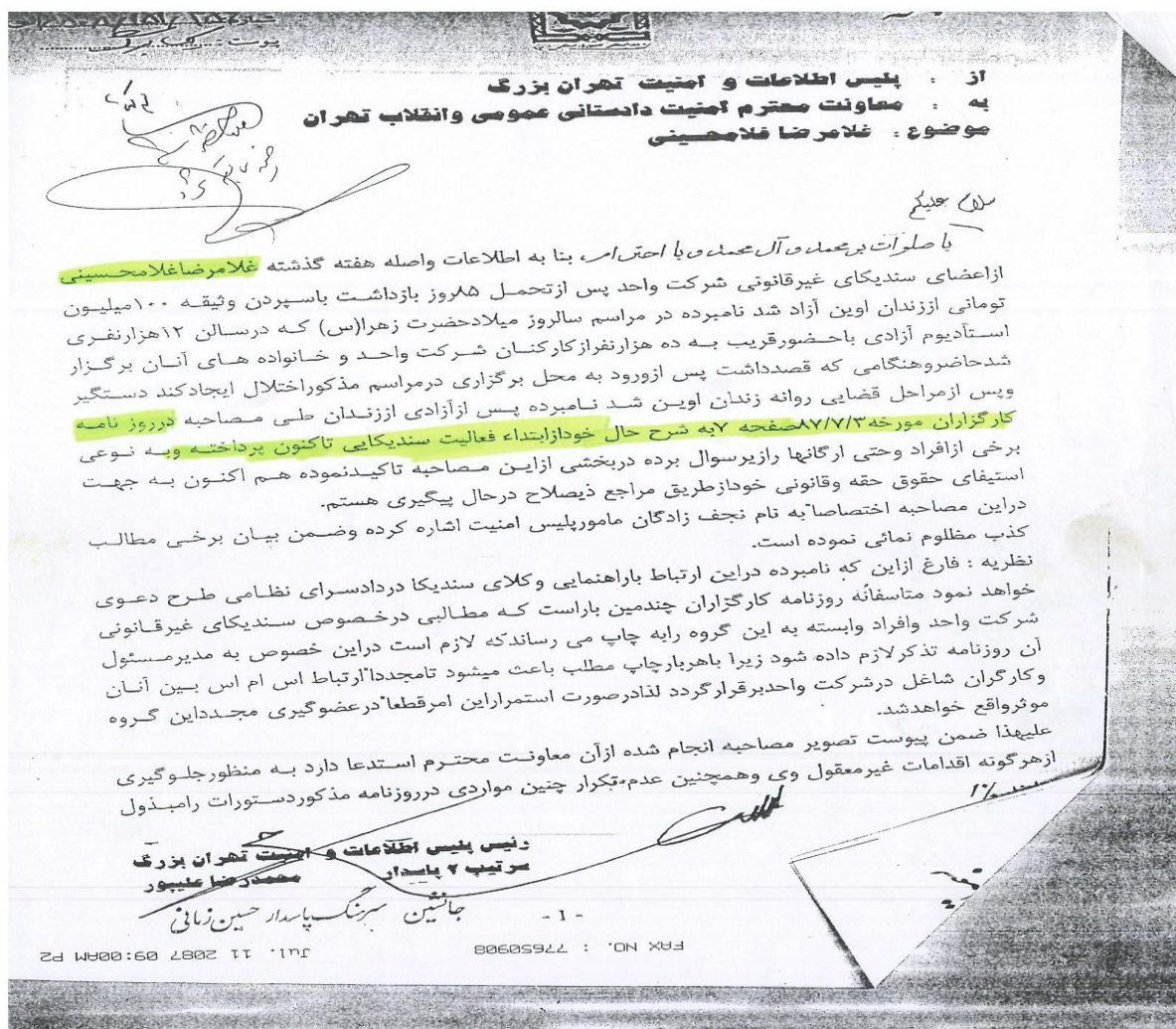
خوارشان مقاومت و مبارزه کرده و بی‌هراس از هرگونه ارباب و تهدید و پیگردی تا پیروزی نهایی به مبارز هشان ادامه می‌دهند.

ما با درود به کارگران آگاه و مبارز و در دفاع از حقانیت آن‌ها و همبستگی طبقاتی‌مان به‌عنوان شاکی عمومی این سند را نیز به مراجع بین‌المللی ارائه خواهیم داد.

کمیسیون حقوقی نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

4 مرداد 1391 - 25 ژوئیه 2012

تأکیدات و توضیحات در پرائنرها از ماست



باز تکثیر: نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور

nhkommittehamahangi@gmail.com

<http://nahadha.blogspot.com/>

boltanxaberi@gmail.com

<http://www.youtube.com/user/NahadhayHambastegy>

<http://iran-worker.blogspot.de/>

دستگیری کارگران موقوف!



آزادی فوری و بی قید و شرط
کارگران زندانی،
تمامی زندانیان سیاسی!

nhkommittehamahangi@gmail.com

<http://nahadha.blogspot.com/>

boltanxaberi@gmail.com

<http://www.youtube.com/user/NahadhayHambastegy>

<http://iran-worker.blogspot.de/>